ט"ו בניסן, תשמ"ו 25.4.1986

HUU

DIS THATTIS THE

THE PARTY TO SON THE PA

and appropriate

מרכד מל אביב לה-גרדיה 58, יד אליהו טל. 3-390721

בתים פרטיים

- רמת אפעל בלב רמת אפעל בתים בני 245 מ"ר על פני שטח של כ-550 מ"ר.
- גבעת אריה ליד מלון אריה. בתים בני 188 מ"ר, 6 חדרים, חלקת אדמה בת 360 מ"ר.
- מגדלי אביב ברמת אביב ג'. דירות 4 חדרים 136 מ"ר, דירות 5 חדרים - 155 מ"ר.
- תולון רוח׳ בוסתנאי, דירת קוטג׳ אחרונה 142 מ״ר.

ירות 3-4 חדרים

- 4 חולון רח׳ ארלוזורוב פינת גולומב דירות חדרים 91 מ״ר
 - פתח תקוח ברח׳ קפלן צה״ל, דירות 31/2 חררים - 87 מ״ר, 4 חדרים - 100 מ״ר, 4½ חרדים - 117 מיר.
- הולון קרית כן גוריון , דירות 5 חדרים, 136 מ״ר כל דירה. דירות 4 חדרים, 105 מ"ר כל דירה.

חולון - רח׳ הכרם פינת הציונות דירת 5 חדרים

ירות 3-4 חדרים

- מתאים לזכאים. • נות עומר - על גכול ת"א-חולון כרת' אהל יעקב, דירות ב- ו-4 חדרים. מחאים לזכאים
- ולזכאי מח״ל. • נות פולג - כדרום נתניה, ליד הים דירות 3 ו-4 חדרים. מתאים לזכאים ולזכאי מח״ל,
- קרית שלום כרח׳ קיכוץ גלויות, דירות נ חדרים 72 מ"ר. מחאים לזכאים ולזכאי מח"ל.

חיפה תיפח - רחי החלוץ 43 מל. 1966-04

בתום פדעים

• פרדס חנה - איכות חיים בנוסח כפרי, וילוו חד-משפחתיות 4 חדרים 104 מ״ר + חדר משק 26 מ"ר, 4 חדרים 120 מ"ר + חדר משק 24 מ״ר. וילות דו-משפחתיות 4 חדרים 88 מ״ר אפשרות לתוספת כניה.

חיפה פאר נוף - בין הדר לכרמל, 5 בנינים מדורגים עם כניסות נפרדות דירות 5 חדרים 105 מ"ר + 11 מ"ר מרפסת. דירות 4 חדרים 98 מ"ר + 15 מ"ר מרפסת.

בתים פרטיים THIN! כני 6 חדרים, 164 מ״ר כל אחד. □יחדרו 4-3

- חיסה נוף-ים בצפון מערב הכרמל, דירות גן מרהיכות צופות לים. 5 חדרים - 120 מ"ר + מרפסת 23 מ"ר.
 - חימה נות-שאנן דירות 3 ו-4 חדרים 98 מ"ר - 72 מ"ר.
- חיפה רמות ספיר מול מפרץ חיפה, דירות חדרים 100 מ"ר, 3⁄4 חדרים - 88 מ"ר, 3 חדרים - 75 מ״ר, פנטהאוז 121 מ״ר + מרפטת 22 מ״ר.

४०त्त तताह्य

עד 13% הנחת מבצע + הנחת מזומן בנתניה - איתמר בן אב"י דירות מיצ חדרים - 88 כו"ר 4 חדרים - 105 מ"ר

נהריה - ברח' הרצל 4 חדרים - 114 מ"ר ווו מ"ר, 94 מ"ר.

-41/2 חדרים - 120 מ"ר.

, נצרת עילית - בשכונת כן גוריון בדרום העיר, דירות 4 חררים 86 מ"ר, 3 חדרים - 73 מ"ר. כניסה מיידית.

ידושכים מייהל 8 טל. 2333396.

MIN ם־17 4 - 3

- גילה דירות 4, 31, 3, 2 חדרים (לדירות ו חדרים הכניסה מיידית). תחבורה נוחה לעיר,
 - פסגת זאב אזור חדש בעיר. דירות 3 חדרים 97 מ"ר + מחסן.

אשקלון - בשכונת ברנע, קוטגיים

- יירות 3–4 חדרי • ראשל"צ - קרית ראשון בבנינים בני 8 קומות. נותרה דירה אחרונה בת 4 חדרים 106 מ'ר.
- ראשל״צ ברח׳ אברכנל, דירות 4 חדרים 1וו 120 מ"ר ודירות 1/3 חדרים - 104 מ"ר.
- אשדוד פאר אשדוד ברח' רוגוזין פינת יצחק הנשיא. בנין בן 8 קומות, דירות 4 חדרים 97 מ"ר ודירות 5 חדרים 118 מ"ר.
- נס-ציונה בשכונת רמת בן צבי דירות 4 חדרים 88 מ"ר. דירות 3 חדרים 76 מ"ר.
- אשקלון בשכונת ברנע הצופה אל הים רירות אנ חדרים 88 מ״ר.

באר שבע

רירות 5 חדרים

באר שבע - מגדלי עופר בשכונה ה' מגדלי יוקרה

דירות 3−4 חדרים

ערד - ברובע חלמיש דירות 4 חדרים - 88 מ"ר דירות 3 חדרים - 74 מ״ר.

כאר-שבע - בשפונה ו׳ דירות 3 חדרים כנות 74 מ"ר ודירות 4 חדרים 93 מ"ר.

קרית גת - בשדרות לכיש דירות 4 חדרים 94 מ״ר. דירות 3 חדוים - 75 מ״ר.

חנויות

רעונה - ברח׳ אחווה כלכ המרכז המסחרי נותרו עוד שתי חנויות. 61.5 מ״ר + מרתף 45 מ״ר. 67.5 מ"ר + מרתף 43 מ"ר.

חולון - ברח׳ ביאליק פינת לבון שתי חנויות למכירה 211 מ״ר + 84 מ״ר גלריה. 119 מ״ר + 35 מ"ר גלריה.

חולון - רח' כן עמרם 4 חנריות כנות 25-30 מ"ר

• יבנה - בשכונת כן גוריון חמש הנויות 40מ"ר כ"א חיפה - במרכז המטחרי של רמות ספיר

חנויות ומשרדים בני 32 מ"ר - 23 מ"ר. כרמיאל - ברח׳ יחיעם 3 חנויות 36 מ"ר ל"א

ישו לך כתובת. שיכון עוברים

קח אנדגיה ו...

זה קורה לך לעתים קרובות... מיכל חדלק אינו מלא, בצמיגים חסר מעט אויר וגם אתה זקוק לאיזו שהיא הפסקה. בכל דרך שתיסע, תפנה את ההגה ימינה ו... שם היא מחכה, התחנה האדומה ירוקה.

אתה נכנס, מתדלק במשאבת הדלק המשוכללת, מוסיף שמן, בודק ואולי אף לוגם משקה ו... ממשיך עם אנרגיה מחודשת. תודה להתראות ו... דלָק צלחה

的解除不足器 於

Bizeaio

ט"ן בניסן, תשמ"ו 25.4.1986

גרפיקה: נטע גרינשפן € 1986 כל הזכויות שמורות ל-מעריב"

עורך: צבי לביא עריכה: תמר גיא עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

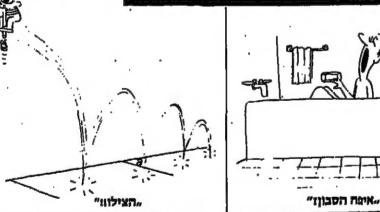
ברו של המשורר אשר רייך, פחות ידוע מעוברת היותו אחד המוכילים בשירת ישראל תחדשה ועורך כתב־העת הספרותי "מאזניים". שורשיו במחנה החרדי בבתי אונגרין שבמאקישערים חירושלמית, וחינוכו ב"חדר", ב"תלמוד תורה" ובישיבה, לפני שמלאו לו 18, כשחחליט לחזור בשאלה. אחריבך היה מעורה בקוטב הנגדי של ירושלים, בבוהמה של "פעמון" ו"בכחוס", בתור הזהב שלהם בשנות ח־60'. מאוחר יותר השתקע בתל־אכיב. למאה־שערים לא חזר מיום שפנה לה עורף.

חיים נגיד החליט להחזיר אותו לשם, לשכונה שהיא ספק גיטו, כמו על כוכב אחר, קאפשר ללכת אלית ברגל אבל לחזור אפשר רק במכונת־זמן. בנוף הטבעי של ילדותו, בחצרות האבן הסגורות, ביקש נגיד לערוך איתו השבון־נפש לאחור על המהפך הרוחני שעבר עליו, ולנסות לאתר את השרידים שנותרו בו, אם בכלל. המהפך איננו שלם, כפי שאפשר לצמת. חערכים חישנים לא נמחקו אלא מופיעים כלבוש חדש. תרוח קיימת, גם אם נמקו חעור ותגידים של מצוות עשה ואל תעשה. אשר רייך, אפיקורוס – בכתבת הצבע המרכזית – תוור בשאלה אל מקומם של בעלי התשובה, מקום שצדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד בו. לויין אין יומרות בכוון חזרו.

דאה החוט של הסיפור הפותח את המוסף נמצא באחד מאותם חוזרים יבשים ושיגרתיים שמפיצה המשטרה בין אנשיה, על אנשים שנעלמו ועקבותיהם לא נודען מיום שעזבו את ביתם מאחורי כמעט כל אחד מסתחרת דרמה אנושית קטנה. יצחק בן־חורין חקר את אחת תתעלומות וגילה את הנער אלברט כוכב שברת מבית הוריו בסוריה, הגיע לישראל, ההגעגע לחורים שנשארו בתאלב, ונעלם כשיצא לטיול בגליל. השמועות אומרות שחזר לסוריה ונכלא ברמשק. הסיפור חושף טפח מחיי הקחילה חיהודית הקטנה החיה בתנאי מצוקה בגולת סוריה, לבד מהטרגדיה הפרטית של משפחת הנער.

מונת השער איונת מעוגנת חפעם בשום כתבת. זוהי ליטוגרפית של הגדה בטגוון חדש, - משעיצב האמן הירושלמי דוד הראל, ושהודפסה במספר עותקים קטן. הנושא שלה "החיית ישראל" – מנותק מהדפוטים האמנותיים המסורתיים, ושאוב כולו מתמונות ההווי של ארץ־שראל במאה חשנים האחרונות. לא במקרת נפתחה התערוכה של ציורי ההגדה הואת, בשבוע שעבר, באולם המוזיאון בתל־אביב שבו הוכרו על הקמת חמדינה. חיצירה יוצאה דופן נגל החדש של תחיית ההגדות המצויירות מלפני 300-200 שנה, שהפקסימיליות שלחן מצימות בשנים האחרונות את חגויות הספרים. ממבט ראשון זו יצירת אמנות לאספנים יותר מאשר הגדה שימושית בסדר פסח; לא רק מחמת מחירת – 2,000 דולר העותק – כמו בגלל ממדיה הענקיים התומסים חצי שולחן. אבל אין בטחון שאסמן כלשחו, מאלה שכבר רכשו א יוכשו אותח, לא יעשה מאמץ כדי להתפאר בה לפני אורחיו בעת חסדר. בדיוק מאותן סיכות שחולידו בשעתן את כתבי היד העתיקים. זה היה אחרי המצאת הדפוס, ורק יהודים אמידים יכלו לחדשות לעצמם לחזמין תגדה כזאת אצל סופר סת"ם, כדי להפגין את עליונותם תחבותית על פני משוטי העם שחשתמשו בהגדות מודמסות.

צוחק מי שצוחק ראשו

והילד אינגו

14 שמן טוב

10 אשר רייך אפיקורוס

מאת חיים נגיד

מאת יעל פז־מלמד

17 הצד הרביעי של המטבע

18 גכנסה ממשלה – יצא סוד

מאת נילי פרידלנדר

מאת נורית ברצקי

- כשקראפי משתעל 30

שירות "גאמא"

מאת ז'יל מרמה,

שרות "גאמא"

36 אזדין ומגע הקסמים

40 לאכול בחוץ

42 חיים ואוהבים

41 שיפודים

43 פנטרואוז

43 הורוסקום

מאת מאו"ל

מאת יהודית חנוך

מאת מאיר עוזיאל

מאת תמר אבידר

מאת יגאל לב

44 "מעריב" למני 35 שנה

מו אוגדון פיודי סופעוברני

בעריכת גבריאל שטרסמן

34 פרעה סופר־סטאר

אמריקה שומעת מאת אריק לורן,

שטח פרטי עם חיים כהן

מאת גבריאל שטרסמו

מאת יהונתן גפן

23 טיול "סופשבוע"

אל הנגב וסיני

מאת יצחק בן־חורין

5 BIDEDIO

תעלומה

לפני אחד־עשרה שנה ברח אלברט כוכב מבית הוריו בחאלב, שבסוריה והגיע, לאחר הרפתקאות, לישראל. כעבור שנה, יצא מביתו בבת־ים ונעלם. שמועות שהגיעו להוריו, שעלו בינתיים לארץ, טוענות שהוא נמק בכלא מאזה שבדמשק. הצלב האדום הבינלאומי מעורב בפרשה ובמשטרת ישראל עדיין מקווים לפענח את התעלומה.

מאת יצחק בן־חורין

נובמבר 1975 נעלם הנער אלברט כוכב מבית הוריו בעיר חאלב שבסוריה. כעבור זמן נודע לכני משפחתו כי יצא יחד עם שני חברים כדרכו לישראל. ככיסו היו אלף לירות טוריות.

כעבור שנה, בארבעה כרצמבר 1976, שוב נעלם אלכרט כוכב – הפעם מדירתו בסימטת התבור 10 שבכת־ים. הוא היה בדרכו צפונה, ולפי סימנים שונים - בחזרה לסוריה. לפני שעזב את הבית, הסיר מעל צווארו את התליון עם המגן־רור, והשאירו על השולחן. בכיסו היו 7,000 לירות ישראליות. קרובים סיפרו שאלברט כן ה־15 התגעגע להוריו שנשארו בחאלב. לא אחת אמר שהוא מוכן להכניס אוז ראשו לכל סכנה וכלבר שיוכל להתראות איתם.

מאז חלפו כמעט עשר שנים. ההורים, משה ויוליה הוכבים כולם שלחו מכתבים, אבל לא עשו שום דבר. (צילום: רובי קסטרו)

יאמר מיד: המקרה של אלברט כוכב הוא חסר

תקדים. פיענות התעלומה תלוי ישירות ברצונם הטוב

כוכב, גרים עכשיו בארץ, כדירת שיכון ככתיים. רק מתחי המשרדים השונים, שבינתיים אינם יכולים אלכרט אינגו, הם לא ראו אותו מאז יצא לישראל. המחשבות על הילד אינן מרפות. האם חוזרת ודוחקת באב: .לך תברד מה קורה", ושוב יוצא משה כוכב בן הממשלה פרס, מהנשיא משר הבטחון. כולם שלחו לנו ה־71 לסיבוב עקר כמשרד החוץ, במשטרה, מכתכים אכל לא עשו שום דבר. הרכה ניירות יש לנו בצלב־האדום, שתכליתו ידועה כמעט מראשו בבית, אבל לא הכן שלנוי. מפחדנפש ושברון־לכ.

אכל חוסר הוודאות ממשיך לכרסם, והגעגועים אינם נותנים מנוח. יש גם תקוה בלב – אולי תלום של שליטי דמשק, אם רק יואילו לרמוז שארם בשם זה בהקיץ – שפתאום תיפחח חדלת ואלכרט יופיע. רק בכלל נמצא ביום, בכלא אן נכל מקום אחר בטוריה. שביב האור הוה מדרבן את האב לחמשיך ולחור על

 $\{ \frac{1}{2} \frac{M}{M_{\rm pol}} \} = \{ \frac{1}{2} \frac{1}{M_{\rm pol}} \frac{M_{\rm pol}}{M_{\rm pol}} \} = \{ \frac{1}{2}, \frac{1}{M_{\rm pol}} \}$

לחאלב סיפר להם כי שמע שאלברט מרצה באותו כלא עונש של 15 שנות מאסר כאשמת ריגול לטובת ישראל. אחר כך הגיעו לאוזניהם ידיעות גוספות על מאסרו, כולן לא ממקורות רשמיים. זה דירבן את משפחת כוכב לעשות כל מאמץ כדי לצאת מסוריה ולהתחיל בחיפוש אחר הבן האובר, מועץ לגבולותיה לאחר שהגיעו לישראל והחלו למשוך בכל החוטים, ככר פנה הצלב האדום הבינלאומי אל שלטונות מורה יותר מפעם־פעמיים, והתענין בנורלו של אלנוט כוכב. תחילה גענו כי אין בכלא הסורי אסיר בשם כזה מאוחר יותר טענו כי אלברט כוכב הוא אזרה סורי ואם אמנם כלוא אדם כשם זה ברמשק – הרי זהו ענייו

לטייע. יוליה כוכב, כת 54, רוטנת: ,פה בישראל אפגני בהאלב. גוף רזה, פנים ענולים, שיער שטני, אלברט היה בן 14 כשנעלם מבית הוריו ברחב קיבלנו הרבה מכתבים, מראש הממשלה כנין, מראש עינים חומות, אף גדול ושפתיים דקות. נער נכון ואחראי, לא הרפתקן כפי שאפשר לרמות. נחשב לתלמיד טוב בבית הספר "תלמוד תודה". אביו הכשיוו להיות צורף. הוא עזב את חבית עם חבריו אלי משעו

לאוזני ההורים עוד בטרם הגיעו לארץ. בתחילת שנת 1980 השתחרר ארם מכלא מאזה שברמשק, וכשונו

ואדמונד יוסף. אלי משען, כיום תושב אזור, נשוי שרי ועובר כנק בתל־אכיב, משחזר את המסע ההוא: .לפעמים קשה לי להזכר למה החלטנו להמתלק מסוריה זה היה השמועות כי הוא חי ומצוי איישם בסוריה, הגיעו שבעון של שלושה ילרים. ראינו אחרים יוצאים ורצינו

לתקות אותם. ממש השתוללנו. לא הבנו את המשפתה לא חשבנו מספיק על המשפתה שנשארת מאחר נמריה, על התורים הרואגים לגורלנו וסוכלים נגלל מעשינו. לא נתנו או לעצמנו רין־וחשבון. הייתי הכי גדול מבין השלושה – כן 14 וחצי. זו היתה מין הדפתקאה ילרותית, משהו בסננון 'נגיע נגיע, לא נגיע לא נגיע'. היינו כמה חודשים ביחד ער שהגענו לישראל. בדדך עבר אלברט קשה בצורפות לפרנסתו. הא נתגלה כנער פיקח, מלומר, מחונך. היה רתי התפלל מתי שצריך. כתור יציב ומאד שקול".

שפחת כוכב מתגוררת בבתיים

בהרכב כמעט מלא, ההורים ועוד שבעה אחים ואחיות. הבכור כן 33. בחיים - צריך להיות כן 25. באמצע שנות השבעים הם לא חיו מהפרים שכך יתנלגלו העניינים. האב משה חיה סוחר כרים ובעל חנות כשוק גומוג בחאלב, יבואן של ארינים מאנגליה ויפן. הילדים למדו בכית־הספר היהדי תלמור תורה". אחריכך למרו צורפות. החיים בסרית היו קשים בעקבות המלחמות עם ישראל. אכל ישראל היתה לכל היותר מושג שאפשר לחלום עליו, לא משתו כהישג זה נוסף לוה היה החנות בשוק שבה השקיע משה כוכב את כל חייו, עבודה של עשרות שנים, היא היתה כמעט כל עולמו. בינתיים הילויים אלברט ואחותן פילית בחאלבי הוא אמר שהוא רוצה לחזור חביתה.

הטעות שכמעט עלתה לו בחייו. ביוומתו מיהר לרווח גדלו. הבנות סיליה ומיליה כיקשו לצאת מרשות למוריעין הצכאי על הסתלקיתו של אלברט, ולא שכח ההורים. הן ידעו כי לא ימצאו התנים בקהילה היהודית לצרף תמונה ופרטים אישיים. .לא ירעתי שהן רוצות לברוח", מספר האב, .זה

היוומה לא עזרה לו. כעבור יומיים נעצר. "עוד - פעם כאה המשטרה ועור פעם לכלא מאזה ולעינויים אני וההורים של שני החברים. ישכתי בערך חודשיים. שוב מכות וקללות נגד היהודים שרוצים לברוח לישראל. מקללים ומרביצים. שוטר אחר גתן לי איזה מאתים מכות על הפנים, עד שהקצין נתן לו סימן

פעם נעצרה איתו גם האם יוליה.

היא סיפרה: "לקחו אותי לבית סוהר ַ כתאלב. ישכתי שם 15 יום. נתנו לי מכות ושאלו מי לקח את הכן שלי, מי הבריח אותו לישראל. נתנו לי כוקסים באוזן, ער היום אני לא הבנות סיליה ומיליה הסתלקו בינואר. כעכור שומעת טוב. אחרי שחזרתי הכיתה גיליתי שאלברט, לפני שברח, היה אוסף כסף מסכתא ומהעכורה בצורפות. לקח איזה אלף לירות סוריות, שזה 300 כרגיל, לקח את ספריו, אמר שהוא הולך לכית הספר, דולר בערך, והלך". וביקש מאביו לירה כדי לקנות אוכל ועוגות. .זה היה

שתי אחיותיו, סיליה ומיליה, ככר היו אותה שעה בישראל. כיום סיליה נשואה ואם לבת, מורה לערבית בבתרים: מיליה היא עקרת בית, נשואה ואם ל־3. כשאלברט נעלם מכית ההורים בחאלב, הן עשו בארץ את צעדיהן הראשונים, כמעון העולים כרמת הנשיא שבבת־ים. מספרת מיליה: "עובנו כית מכוסס עם רמת

היה ב־1975. אמא נתנה להן כסף והן הסתלקו. אם

הייתי יורע, לא הייתי נותן להן לצאת. שכועיים אחרי

שהן ברחו, באה המשטרה. עצרו אותי לשכועיים

בחאלב, אחר כך העבירו אותי לכלא מזאה בדמשק.

רצו לרעת מי הכריח את הכנות שלי. אני לא ידעתי.

אמרתי להם שהבן־ארם שעובר משמונה בכוקר ער שמונה בערב, מאיפה יורע? הרביצו לי מכות, וואוו

איוה מכות... שמו אותי במרתף, אולי חמישים מטר

מתחת לארמה, מקום שלא רואים ממנו שמש. אוכלים

חתיכת לחם וקצת מים לשתות. אסור ללכת

לשירותים. אסור להשתין. רק מכות, ועוד מכות קשות.

ככה חורשיים וחצי. בסוף ראו שאני באמת לא יודע

עשרה חודשים נעלם גם אלברט. כוקר אחד התעורר

ביום חמישי", נוכרת יוליה, "בשבע בערב אני שואלת

איפה ברה. למה לא חזר הביתה. הלכנו לבית־ספר,

ואמרו לנו, בכוקר היה בצהריים הלך". בעשר כערב

הלר האב לתפש את אלברט אצל שני חבריו הקרובים.

ונודע לו שגם הם נעדרים. חיבר אחד לאחד וגופו

הצטמרד. הוא זכר איך התעללו בו אחרי שהסתיר את

העובדה ששתי בנותיו נעלמו, ולא רצה לחזור על

כלום וחזרתי הכיתה".

שווה להשקיע מאמץ בחיפושים

BUTT COLUMN TOWN TO A

arkist or 4 to a deader to see. .

ב־מקד ארנון ובות, ראש הלשכה לאיתור נעדרים במשטרת ישראל, מעריך כי אלברט כוכב אכן ומצא באחד מבתי הכלא בסוריה.

"הערכתי מבוססת על כך שלמרות הפירטומים על ההיעלמות, לא היתה שום היענות מהציבור. כלומר, אלברט נעלם זמן קצר מאד לאחר הסתלקותו מהבית, ואיש לא ראה אותו פעם נוספת. הוא רמז על כיוון הטיול לצפון הארץ (אחרי התבטאויות רבות על הגעגועים להוריו והרמזים שהיח רוצה לחיות במחיצתם יב"ח) והעובדה שלקח הרבה כסף, מרמות שאולי התקשר עם גורם כלשהו, ושבאמצעותו ניסה להגיע ליעדו (כלומר לסוריה – יב"ח). עליכן מתוחות לפנינו שתי אפשרויות: (1) אלברט ופל קרבן למעשה פלילי בדרכו אל היעד, או שופגע תוך כדי מעבר

הגבול: (2) אלברט עבר את הגבול בשלום ונפל בשבי

אחרי שנים כה רבות. האפשרות תשניה

מתחוקת - באמצעות הידיעות שחגיעו

טי שראר אותו לאחר חתאריך 4.12.76, או יודע דבר על אודותיו. מתבקע לרוויע על כך לתחות משטרת זה (טויביועורים. טלפון 192-28042). חוזר של המשטרה על הנעדר אלברט כוככ: לא היונה היענות "האפשרות הראשונה קלושה. לפי

ניסיוני יש מעט אנשים שחוטלו על רקע עברתי על תיקי הנעדרים משנים עברו "עם כניסתי לתפקיד לפני כשנתיים, םלילי ושרידיהם לא נתגלו בדרך זו או אחרת ובחרתי באלה שלחערכתי אפשר היח לבצע פעולות נוספות לאיתורם. ביצענו, ובכמה מקרים הצלחנו לגלות את הנעדרים, לפי למשפחה, לפיהן אלברט כוכב נמצא בכלא הערכתי שווה להשקיע מאמץ נוסף מאזה בדמשק. לכן גדולה הסבירות שהוא לא בחיפושים אחר אלברט כוכב, ולשם כך כבר הפעלנו מחדש מוסדות ואנשים".

מעט אכא יבוא. היה לו משעמם פה. קם כבוקר

לעכורה, חוזר בערב. קנה אופניים ולפעמיים היה

מסתובב. בסוריה הוא היה תלמיד טוכ. כשהוא הפסיק

ללמור, היינו צריכות להשפיע עליו יותר חוק. כאן לא

"אלברט שהיה בחור יציב, פיקח, וחרוץ כלימודים,

התדודר כשהגיע לארץ. לא היה מי שיטפל בו כמו

שצריך. האחיות היו צעירות, עסוקות כבעיות של

עצמן. הוא התרועע עם חברים לא בסרר. אולי אפילו

התחיל לקחת סמים. כשבאנו לארץ, גם אני עברתי

תקופה קשה, אבל היה מי שטיפל בי והחזיק אותי קצר.

משפחה, וזה מה שקרה. לא שמרנו על קשר. במקרה

פגשתי אותו שלושה ימים לפני שנעלם. הוא שאל

אותי מה אני עושה ואיפה אני מבלה וביקש לכלות

כבת־ים. שנחנו ישנו, היינו מטושטשות מהבילוי בליל

שבת. אמר שהוא יוצא לטיול של שלושה ימים בצפון כשהתעוררנו, מצאנו את השרשרת עם המגן־דוד על

השולחן. אחריכך נילינו שלקח אתו מזוודה מלאה

בגרים ואת כל החסכונות שלוד, סיפרה הדורה איכט.

כעבור שלושה ימים כאה האחות מיליה לתחנת

בחאלב. האב משה: -קיבלתי הודעה שאלברט נעלם.

כתבתי מכתב לאחים שלי במכסיקו, אולי הגיע אליהם. חיפשנו בכל מקום ולא מצאנו – כאילו כלעה

עבר זמן רב עד שהידיעה הגיעה אל ההורים

משטרת חולון והתלוננה שאחיה נעדר.

אותו הארמוזי.

למחרת, כשבת בכוקר, נעלם אלברט מהדירה

אלי משען, החבר שיצא אתו ארצה, אומר:

היו ההורים שישמרו עליו".

(המשך מהעמוד הקודם)

חיים גבוהה, ולפרנסתנו היינו צריכות להתחיל לעבור כאן כיהלומים. היינו שתי בנות לכר, בלי ההורים, ואף אחר לא עור לנו. כמעט הצטערנו שכאנו. כשאלכרט כא לארץ, שמנו אותו בפנימיה של עליית הנוער בירושלים. כחופשת הקיץ הוא חזר אלינו והתחיל

כשהתחיל להרווית כסף ולהנות ממנו, הוא לא רצה לחזור ללימודים בפנימיה. ניסינו לשכנע אותו, אבלזה לא עזר. כשאני התחתנתי, לא היה לו לאן ללכת והוא נשאר לגור עם אחותי. הוא התחבר עם נער אחר ופחרנו שיגרור אותו לפשע. אלכרט היה בחדד, והוא נקשר לנער הזה. הוא היה צריך להתחלק עם אחותי בשכר הדירה ובהוצאות האחזקה. יכול להיות שזה שבר אותו. לא פעם הוא אמר לי: 'אני רוצה לחזור. נמאס לי. החיים פה לא מוצאים חן כעיני'. הוא דיבר עברית טובה, קרא וכתב וידע מה קורה סכיבו. היה ילך פיקח ומחושב שהתנהג כמו אדם בכל זאת היינו אז ילדים בני 14, בלי חברים, כלי מבוגר מגילו. יכול להיות שכסוף הוא פעל מתוך יאוש. פתאום נעלם לנו הילר".

> וסיפה האחות סיליה: "אלברט היה מאה אחוז. כחור עליו, נחמר, פיקח. הוא עבד יחד אתי אצל גיסי ירע צורף ברחוב עליה. הוא ירע את העבודה, הרוויח יפה. היו גומרים את העכורה וחוזרים הכיתה. הוא התנהג כמו כל ישראלי. התלכש יפה, שכיל כצר, וכמוצאי שבת נוסע עם חבר לטייל בדיונגוף. תמיד הזכיר את ההורים כגעגועים ואמר שהוא רוצה לחזור אליהם. אני אמרתי לו שבארץ טוב, ובקרוב גם אבא ואמא יבואו. מרי פעם היה אומר בצחוק שהוא חוזר לסוריה, בשביל לברוק את התגובה

גם דודתו איכט גרה כדירה כמשך כמה חורשים.

Bideaio8

משטרת אישראל חוזר אחיק מיוחד 16 4.77 proop 11-77 rate development proops for the total Addition my artist נעדר

אלברט בו משה כוכב הגך נוחנקש לסייע למשטרה נאיתור הנעדר הגל שה כוכב חשש שבני משפחחו האחרים ייאסרו – והחליט לעתב Middle talen einfig tont. Deales 123

אלף רולר וחנות. ביום חמישי החלטנו להשאיר את כל הרכוש, וביום ראשון בבוקר יאללה לדרך. בארץ הנענו למעון עולים כנתניה. כתבתי משם על אלבוט לנשיא נכון, לראש הממשלה בגין, לשר הכטחון שרון. כולם ענו לי שמשרד החדק מטפל. פניתי לצלב הארום זרנה פעמים ובפעם האתרונה לפני שלושה חורשים הם אמרו לי: 'מראה חביכי, לבן שלך יש תעודת וחוח סורית, ואם הוא אזרח סורי אנחנו לא יכולים לדנר צ להתערב בשבילו".האם יוליה משוכנעת: "הבן שלי יושב בכלא מאזה, זה בטוח. איש אחד ראה אותו בכלא וסיפר לנו. זה בית כלא קשה, קשה",

שום מוסר רשמי אינו יכול לאשר או להכחיש. האחות מיליה ב־12 בדצמבר 1976. כשבועות הבאים נעלמו עקבותיו. כל היודע.... איש לא ידע, לא ראה לא שמע. אלברט כוכב – כאילו בלעה אותו האדמה

מאז ביצעה המשטרה מדי פעם את הסריקה

הצלחנו לאתר את האיש בסוריה".

כעבור חודשיים שוב היבהב שביב של תקווה

הרמעות חונקות את משה כוכב הוקן: .מה אני

ההורים המודאנים החליטו לפעול. האם יוליה הפקידה ערבון של 6,000 דולר אצל השלטונות ויצה לאירופה לחפש את בנה. כעבור כמה ימים חווה לסוריה כידים דיקות. האב משה: בכשיוליה תורה היג לנו אבל גרול בבית. כולם בוכים וצועקים. אני קיכלתי אז סוכר ברם ואשתי קיבלה רומטים כידים מאז שאלכרט נעלם אנחנו הולים. יום אחר, כשריוני בחנות שלי בהאלב, כא מישהו ואומר לי: יש לי כשכילך בשורה טופה. שמעתי שתפסו כחור יהווי כשט אלברט כוכב. אולי זה הכן שלך. עשו לו משנט והוא יושב 15 שנה על ריגול לטובת ישראל". אחרעי היו עוד שמועות, ומשפחת כוכב הגיעה למסקנה שהן חזר לסודיה וכנראה נעצר.

מתי ששמעתי את השמועה ע אלברט, פחדתי שיתפסו את כולנו כמו מרגלים. אמרו לי לכרות היתה לי סחורה ששווה איוה 30

אלברט כוכב חי או מתז משטרת ישראל היתה גודם פעיל בחיפושים אחריו, אתרי קבלת התלונה של פירסמה המשטרה הודעה על הנעדר בעתונים וברריו – אך ללא תוצאות. ב־1977, חזרה ההודעה והופיעו בחוזר מטעם אגף החקירות, בתפוצה פנימית אל כל ציכור שוטרי ישראל, ושוב גם בכלי התקשורת: -גובה היא משחורת: "אלברט היה אומר תמיד שהוא רוצה 160 ס"מ, מבנה גוף רוה, פניו ענולים, שערו שמני, לחזור לסוריה. איימתי עליו שאם יחזור יתפסו אותו. עיניו תומות, אפו גדול ושפתיו דקות. יצא את כיתו לפעמים היה בוכה כליל שבת. היינו נזכרים בקירוש שעשינו עם ההורים כסוריה ואלכרס היה שואל, איפה כרחוב סמטת התבור בבתיים, כ־4 בדצמבר 1976, ומת ליל שבת כשאבא היה עושה קירוש'. הבטחתי לו שעור

השיגרתית הנהוגה לגבי כל תיקי הנערדים: פניה אל מירשם התושבים במשרד הפנים לשם כדיקה אם יש רישום חרש של שינוי כתוכת: כדיקה ברישומי ניקורת הגבולות, כרישומים של בתי החולים ואפילו בספרי הבנקים, אם ארם כשם זה הפקיד כסף בסגיף כלשה

ב־1979 נכנס לתמונה הצלב הארום הבינלאומי. ב־5 כיוני 1980 נתקבלה התשובה שעיקרה: .לא

כותרת ב"מעריב" הודיעה על 60 אסירים פוליסים שנמלטו מכלא דמשק עם סוהריהם. כני משפות כוכנ גזרו את היריעה מהעתון ושומרים אותה כקמיע. גם מלחמת לבנון פתחה אפשרויות וודשות. מכתבים רצו בענין אלברט, וגם בצה"ל עלה הנושא לדיון בקורום המתאים. הכדור חזר למגרש של הצלב הארום. ב־1984 נתקבלה התשובה כי לא נתגלה דבר.

אגיד לך יא חביבי. אני כבר לא יודע למי ללכת אני מבקש לראות את הבן שלי עוד פעם אחת ולמות מספיק לי. לא צריך אוצרכך שום דבר מהחיים.

סניפי הבנק האלקטרוניים היחידים בישראל

וימר טמיר כתן (יעקבסון)

שנים לא היה במקום הזה, שלושים והמש, מישהו נטפל אלי או אני אליו וכל חעניין

נשכח מלבי."

רוצה להיוכר.

בן 47, אדם במיטב שנותיו, דמות מרכזית

בשירת המדינה, עורך כתב העת "מאונים". ובכל זאת בעניין הזה, של חשיבה הביתה, תוא מתנהג קצת, איך לומר, כמו ילד. לא

היום החלטתי לקחת אותו בכוח אל ▶

שנים לא הית במקום הזה, שלושים וחמש,
אלי יותר, ועכשיו משחצה את הקווים אל
מחוו ילדותו, מאה שערים, הוא חוזר
נשאלות אל מקומם של החוזרים בתשובה.
עד עכשיו לא יצא לו לשוב לבית נעוריו.
ההטבר משוט: "כל מעם שתייתי שב
לירושלים, תיכנותי לחזור לכולל 'שומרי
החומות', אכל מרביני מיטעות מו בתונות.

החומות'. אכל מהרגע שיצאתי מן המונית,

אשר רייך, אפיקורוס

מקומם של החוזרים בתשובה, ומשחזר איך נפלט לעולם החילוני. כותב שירים בחגים ומועדים. עכשיו זו התפילה שלו.

מאת חיים נגיד

צילומים: יוסי זמיר (סקופ 80)

סוֹכּשׁכוּנוּ וו

(המשך מהעמוד הקודם)

הזכרונות. "אלה זכרונות של חולה שכחה", הוא אומר לי, כשאנו יורדים מן המונית, "את הטיגריה הראשונה שלי עישותי בגיל 10. מאז ריאות הזיכרון שלי מפוייחות." זה דייך, שופע תידודי לשון, גסויות מליציות, קלמבורים. לא פלא שהזמינו אותו יותר מפעם אחת לעבוד

במשרד פרסום. "אוי, איזה כסף הייתי יכול לעשות אילו פתחתי משרד משלי", הוא נאנח. אבל השירים. השירים... הדיבוק הזה אינו מרפה ממנו כבר שנים. בגללם הוא נוהג אולי בעגלה מרופטת, סובארו בת שתים עשרה.

היום, לכבוד הנסיעה, מצב רוחו חגיגי. הבוקר, כך החלטנו, נלך לבתי אונגריז. אבל בלי ספיצה ל"טעמון", לטעום על בוקר מוקרמת, וקופ, לטעום טעם של שנות ה־70, בעל המקום חוכש הכיפה, נרגש מן הפגישה. טעמון. קיטון צר שעשה היסטוריה. נראה כמו מחסן ספלים, ארגזים, כוסות. הרבה פנים אלמוניות שבעליהם נושאים שמות שהיו או יהיו מוכרים פעם. קופ, גיכור אחר משיריו של רייך, מתנהג בחכיכות אבהית. מעלים זכרונות על דן עומר המנוח, מיושכי המקום הקבועים כשהיה בשיאו. "ירושלים החרשה הואת... כל כך זרה לי פתאום. המון אבן. אני לא סובל את זה", אומר רייך, כשאנו הולכים סוף סוף לכיוון מאה שערים.

אחרי החגים, יופיע בסטרית פועלים ספר חדש ובו שירים חדשים וכן מבחר שירים מכל השנים, -סדר השירים". אחר מהם מוקרש לאכיו.

> הַיוֹם אָנִי מְבַנֶּר יותר כַּמַת שָׁנָיָר אָבי אַי-פַּטַם

וַהַּיּוֹם בִשַּׁאָנִי רַחוֹק מִבֵּל תִּפְּלוּתַיו אַנִי יוֹדַעַ כִּי גַם פְשׁוֹשִׁים שְׁרִים: אַדון עולם, אַיסה אַתְּהיי

מה שמחזיר אותנו אל ההתחלות.

את אכי אינני זוכר כל כך. כשנפטר הייתי בן 11." הוא מספר לי בדרך במורד רחוכ החבשים. "הורי, אולי מתוך בערות מלומרת, הלכו לגור בכולל שומרי החומות. אכי היה צ'כי, יותר נכון סלונקי, איש עמל. הרכה לא הייתי רואה אותו. בכוקר היה משכים למלאכת יומו. בצהריים, כשהייתי שכ מן החדר, הוא היה הולך לבית־המדרש. היה צבע. חצי יום עכד

האמת היא שרייך הוא לא ראשון החוזרים בשאלה, כדור של בעלי תשובה ושלדת אין תשובות בשכילם), אכל אולי הוא בעל הזכויות על הצירוף הזה. הוא מתקן: "אין להם שום תשובות, לאנשים במקומות האלה. וראי לא בשכילי".

אכל כדרך הוא צוכר מרץ והתלהכות. "תראה. תראה. כאן היתה מאפיה. והרחוב הזה איך הוא נראה לי פעם רחב כל כך? טוב, עכשיו חונות כו מכוניות. זו היתה שכונה מעורכת לפני 35 שנה. היום כולם כאן היפריתרדים. כל קיומק נהפך לכית כנסת". במוף חירידה ניבטת כנו חנות ספרים שהיתה פעם חנות ממתקים. מוצגים כה סיפורי צדיקים לילדים כנוסחה טכניקולורית. בכל זאת פלישה של החיים המוררניים.

בתי אונגרין של ילדותו היתה שכונה מגוכבת כתים ארוכים ורחכים עם מדרגות עירומות המזכירות ומוזרות בתנומתן. הכל רחש שם המולה, אפילו בתוך הסימטאות וברוצבות הצרים העירומים מאספלט. חבלים של כביסה מתוחים ממעל, מתכדרים נשמש הירושלמית הכשרה למהדרין. ובין הבתים מכולת, גלנטריה, חנויות. מרתפים שוממים מאוכלסי חתולים מיוחמים שמתערכבים בקולות הילויים העולים מן היחדר ממול.

רייך מחייך בהשתאות: לא ייאמן, כאילו הזמן פה קפא מלכת. כאילו אני שומע אותם קולות של התולים וילדים כלכתי בדרך ל'תרר".

81323io 12

בגיל שלוש הוא כבר למר כ"חרר". המקום נמצא מעלינו בקומה השניה, ברחבה שלפני כית הכנסת. פעם, נזכר רייך, זו היתה רחבה ענקית. עכשיו כולם פלשו אליה עם מיכנים, והדרך זרועה מרצפות עקומות, חרירים ביניהן, שאפשר למעוד עליהם.

"הייתי אסיר ציון בציון. נתון כמין גלות פנימית. לא למרנו לשון וחשבון. אפילו את ארבע הפעולות היסודיות. רק מקרא וטעמי המקרא ותפילות. דיברו אלינו ביידיש. המרפסת הרחבה היתה סגורה ברשת כרול, וער היום זכורה לי תחושת הכלא. גרלנו לתוך ילרות בלי ספרי ילדים, בלי שירי ערש, בלי הכרת עולם החי. כיצת ילרות. היו שם הרבה חתולים בין המרתפים, אבל לא היה אפילו כלב אחר. גם היום אין, יהודים מפחדים מכלבים. אולי מסיבה זו ער היום לא תמצא אצלי אפילו שיר טבע אחר." - אבל אתה מגדל כלב.

רייך: "אולי זה מעין פיצוי עצמי. לקחתי אותו הביתה בגלל בני, צחי. פחרתי ממנו בהתחלה. אבל למרכה הפלא יצרתי אתו די מהר קשר. הכלב בן 13 ובקרוב אני מתכנן לערוך לו מסיכת כר־מצווה."

- היו לך אהבות ילדות? היתה ילדה שאחבת? רייך מחייך. .הייתי בן תשע. אבי ואני נהגנו להתפלל בשטיבל, בית תפילה, שבחדריו היו מתכנסים מניינים לתפילה בשיטת הסרט הנע. סמוך לשטיבל גרה משפחה אחת, לא כך כך הרדית, ולה בת שהיתה פחות או יותר בגילי. ילדה יפהפיה, בעלת צמות והבהבות, לחיים ורורות, פנים אריים מלאים, וגוף בשל הרכה מעכר לגילה. לרוכ התהלכה בשמלות דקות ושקופות, עם שרוולים קצרים שכיסו בקושי את מרפקיה. היו שהעירו על כך מפעם לפעם לאביה. ילדים שהיו מתגודרים ברחבה שלפני השטיכלעך היו משליכים לעברה אבנים. כשהעזתי להעיר לשני ילדים, שהיו גרולים ממני כשנתיים, לא איחרה הנקמה לבוא. כאחר הימים כשובי הביתה לעת ערב שמעתי מן המדרגות קול זר עולה מדירתנו. הבגתי שמרובר כי. אביה היה מאשים אותי שהפלתי אותה ממררגות החצר

של כיתם ושברתי את ידה. אימי זעקה: 'האל שכר את ידי כתך, הן היו, חשופות'. נמלטתי בחרדה. לא הבנתי מדוע מאשימים דווקא אותי. סוכבתי כסימטאות ורק כעבור שעות אחדות, כשהרעב הציק לי, התגנבתי הביתה ונכנסתי למטה. אמי התייפחה כמיטתה וכתוך הקליירוסקופ המוזר של החושך נרדמי בתחושה של מתיקות. שבוע ימים לא העזתי לצאת מן הבית. כל כך הייתי אפוף מבוכה, עד שקדותי מחרדה. אמי קבעה: הילר חולה. פחרתי ללכת לתלמור תורה כמנהגי. רוב הזמן שכבתי במיטה. שבועיים מאוחר יותר פגשתי בילדה לפתע. היא הלכה בחברת אמה בשוק של מאה שערים, פניה חיוורים ועצובים ושתי ידיה מגובסות. פני האם שוידתה אותי הארימו מזעם.

היא צעקה לעברי: 'נבל, הילדה שלי תישאר. בעלת מום ואתה תצטרך לשאת אותה לאשה.' הלוואי, פלטתי מפי ונמלטתי מן המקום. לילות רבים אוצי כך

רייך בטימטאות מאה־שערים: "הייתי תינוק שנשבה בין גדולים".

הרנה מקומות. מי שגר בה, השתכן כאן או באזור

לָרייך היה המעבר כרוך בעוד משבר אישי,

שהשלים את המהפך. בסוף אותה שנה מת אביו. גם

המצב הכלכלי החמיר. זו היתה תקופת הצבע, ואמו לא

הצליתה להחויק מעמר במצוקה שנקלעה אליה. כה

אתות יאוש ותשישות היתה עד שביקשה למלט את

ממאטפר מברך אותיז לא זה הנוכחי, אלא רבי יואליש

הנרול. במוף שנת האכל הלכה אמי אליו לדרוש

נמפלא ממנה. הרכי מסאטמר הגיע אז לכיקור כארק,

אפוף מוניטין והילה אנטי־ציונית. סיפורים ואגדות

לחג הילכו עליו ברחבי ירושלים התרדית, על רכבת

ומיותסים שבה נמלט מהונגריה, קצוץ זקן, כהותירו

אתיו שוכל ארוך של חסידים מובלים למישרפות.

פתוך אהבה קרושה של איכות חיים גבוהה התמקמם

הוני האגדי בשכונת בית וגן המלאה תורשות ואוויר

צת כש בתור מייגע של סופת חולים עמרנו שעות ער

שהצלחנו להיכנס לתררו בלוויית שני מזכירים. תחילה

אימי, לשטוח את בקשתה, ואחר כך אני, הילד. החרר

היה השוך וריק למחצה. במרכז ישב על כורסה גבוהה

איש עשור זקן לבנבן, מדוכלל למחצה, והבעתו

המחנית. כשקרכתי אליו פתה במלמול מלים רפות,

הניח יריים רוערות על סודקודי, וסיים בצביטה חלושה

לאודר שנים הכנתי שהוא התחמם לא רק לאורה.

של תורה ועכורת השנור, אלא בעיקר מכיסיהם

המרופטים של מיעוטי יכולת נאיביים ואלמנות, כמו

אמי שנאלצה לשלשל לכיסו של המזכיר מאה ועשרים

על שהפכתי לכופר, כי היריים הסאטמריות על ראשי

השיכוני לתרכות רעה. אכל זה שרה כמובן שנים רבות

אור כך. הייתי תלמיד ישיכה, כעצם כמה ישיכות."

- ובור לך כפר החולין הראשון שקראת?

ישנים רכות אתרכך אשיב לטענותיה של אמי

-כן, זה קרה בשנה השניה כישיבה. באחד

הנקרים, נעודי ממתין בחרר האוכל לארוחת הבוקר,

וושמתי יד לעבר קיטון חשוך שהיה בקרבתו, הקיטון

היה ונוק במרפים עמוסים ערימות של עתונים ישנים.

לפתע שמעתי קול נסילה של ספר. התכופפתי להרימו

של הצייר חיים גליקטברג. כאותו ערנ: קראתי בו אחרו

קסם מן הרישומים היפים, וכך, עוד כטרם קראתי

כלחיי. יצאנו משם כשאמי בוכה מהתרגשות.

לירות טכין ותקילין, הון עתק באותם ימים.

רייך מחייך: "אתה מתאר לעצמך את הרבי

עצמה לשירוך מהיר.

רייך וסיפורי צדיקים לילדים: בכל זאת מודוניוצה

הייתי שוכב במיטה והוזה בה. ראיתי כשרה גוול עפיפונים צבעוניים שנשאו את דיוקנה. אולי זו היהו החוויה המינית הראשונה שלי."

- היה מורה או מלמד שהערצת?

כורים לי שלושה. קראתי להם, בגיל מאוחר יותר, שלישיית אף־אוון־נרון. בעצם, כולם היום רבנים שמשחייכים לישיבה של מעלה. המלמר הראשון שלי היה חרש באדון אחת. מאחנו הקמנים תמיד דרש לצעוק את טעמי המקרא.

פעם לא שמע אותי קורא וחבט כי כמקל הרק עו היום אני נושא את הצלקת הואת בבוהן השמאלית (הוא מושים לי אצבע עדינה). חושמו של רבי השני היה זולג תמיר. השלישי היה מלהג בגרונו כחלמוו התורה במאה שערים שהיה בית ספרי השני. הוא לימר אותנו בייריש וקצת בעברית בהכרה אשכנוית, קנה חשבון, הרכה גמרא, משנה ותורה."

- כל ילדותך עברה עליך כאן, בבתי אונגריף: לא בריוק. בשנות החמישים המוקרמות ענונו. לקטמון. היה זה מיד לאחר מלחמת השחרור. המענד

היה פתאומי, חד מרי. איזור הילרות שלי השתנה. הנוף היה אתר. הסנירות המדורה נעלמה במקצה. המסנות הנוקשה הלכה ונתפרקה, אף כן המשכתי ללמור בתלמוד תורה (לא במאה שערים). נוונים חרשים אנשים חדשים, סדר יום שונה. בתי כנסת אחרים התפילות האינרטיות, שלוש פעמים ביום ואפילו כשכת, היו מתמלמלות במהירות מפי המתפללים האחוזים כצבת השיגרה. זכור לי למשל ראש השנה הראשון מחוץ לבתי אונגרין. בית הכנסת היה ללא הגינונים שהתרגלתי אליהם. התפילה בנעימה אורה, געדרת הוד.

רק לפני כעשרים שנה מצאתי את עצמי יושנ כבית ברמת אביכ ומעיין במחזור התפילות כלי כל נוטסלגיה, ומלים ישנות קיבלו מחדש את גדלות! גיליתי לפתע את הפיום, את עושר הלשון ויםי הצלילים. זו היתה בשבילי תפילה אמיתית, רתיה

באיזור זה של בתים ערביים נטושים נקטמון. הישנה, גרה אוכלוסיה מעורבת, חילונית ודתית. נוו שם כין השאר גם סופרים כהווה ולעחיד, בקצה חוול תליחי התגורר אז דן עומר, ילד שחרחר כתישני שגודל בידי הורים יסים. סמוד לו התגוררה חיה לסולי. שתכתוב בשנות השמונים על חווייתיה הנשיות כסביכה רתית. הלאה משם, כסצה המושבה היוונית, כתב אהרון אפלפלר על העשן המיתמר ממחנות הריכוז של הנאצים. רור שחר היה בא לקפה נסון הרחוב, ויושב לכתוב את סיפוריו על רוווב הובשים

חציתי עם הספר הזה את הביאליקון הפרטי שלי. אחריכך כאו ספרים אחרים. אחר מהם השאלתי בודר מאור, מרוחק, הוזה, חסר כגרות. היתה לי הרגשה לתלמיד ישיכה בוגר ממני, שתפס אותי בקלקלתי בעת קריאת רומן אמריקני שאת שמו איני זוכר. כאילו הושלכתי לתוך חור שחור, לתוך חיים שלא כעבור ימים אחרים בא אלי כועס, וסיפר שבגלל הספר בא לידי הרהורי עבירה, ואפילו לידי מעשה אוננות, הקשות ביותר. זרמתי בתוך ימים וחודשים אפורים. כין רחמנא ליצלן. סופו של דבר שהוא ברח מן הישיבה, לימורים ועבורה שקעתי בצמאון כספרים. נרמה לי נמלט ממשפחתו ועזב את הארץ. אחרי האחרונות הצלחתי איכשהו להכיר את עצמי. שירי הם חורשיים־שלושה הגיעו לישיבה שמועות שהתגלגל לקנדה, אחר־כך, כך נודע לי, חצה את האטלנטי. מעיו רישוי לחיפוש עצמי. חיפוש אחרי ספינת ילרות

והשתקע בגרמניה. מי יודע, אולי שמו כשמי מקשט

עריין את רשימות תלמירי הישיכה שעל פיהן ניתנים

המענקים הממשלתיים." - היציאה כון הרת היתה תהליך?

קסם, כמו בקפיצה פתאומית אל זמן אחר, נטשתי את עול ' המצוות. לא את כל התרי"ג. רומה שעלי לייחס זאת יותר למין התפרצות ספונטאנית מאשר להחלטה שקרמו לה התלבטויות

- אתה מתחרט על כל השנים שלמרת בתלמור

.לא. ההתוורעות לעולם המלים מגיל רך ביותר, והלימורים האינטנסיביים של המקורות, הספיגו בי

ירושלים היתה קטנה מאר באותה תקופה. לא היו הארדי של החוב גאולה וסביכתו, כמו חיים כאר ועמום

תורה ובישיבות?

אהבה לשפה ורגישות לשונית שאין להן תחליף."

כתבתי, אכל לא שלחתי לעיתון. פעם הראיתי לחבר שלושה שירים והוא שלחם ללא ידיעתי. הייתי ני משער שכן, אכל הוא לא במילואים באשר גיליתי שהתפרסמו ב'דבר' וב'על זכור לי. מה שנותר הוא הזכרון מגיל 18. או, כבמטה - נעשית אנטידתיף קשה להגיר. אני רליגיווי כררכי שלי. אני רואה

את היהדות כאמונה המחייכת התייחסות בין האדם לבין קונו בלכר. מרינה צריכה להתנהל במהלכותיה שלה וצריכים להנחות אותה ערכי אנוש, שאינם בהכרח זהים עם ערכי הרת. בעיני, ההתערבות של הרת במדינה הוא אחר האסונות הגדולים שקורים למדינה הזאת."

- ואחרי שעזבת היתה תחושת משבר?

עברתי שום הכשרה לקראתם. השנים הראשונות היו

שדרך השירים שכתבתי בעשרים וכמה השנים

"זה היה בראשיהשנה, כאמת. הייתי כשירות

מילואים סמוך לעיר העתיקה, מול כתי אונגרין.

טרופה. הייתי תינוק שנשכה'כין גדולים."

- מתו כתבת את השירים הראשונים?

וראי. מצאתי את עצמי בחלל ריק. הייתי נער.

מה רעתך על בעלי תשובה? ברור של בעלי תשוכה, לרת אין תשוכות. גם לבעלי התשובה אין השאלות הנכונות: כי לפחות חלק

הרבי מסאטמר הנית ידיים רועדות על קודקודי, וטיים בצביטה חלושה

בלחיי... שנים רבות אחר־כך אשיב לטענותיה של אמי על שהפכתי

לכופר, כי הידיים הסאטמריות על ראשי השיבוני לתרבות רעה... הבנתי

שהוא התחמם לא רק לאורה של תורה ועבורת השנור, אלא בעיקר

מכיסיהם המרופטים של מיעוטי יכולת נאיביים ואלמנות, כמו אמי.

רייך בתלמוד תורה של תקופת ילדותו: מלים ישנות קיבלו את גדלותן מתדש.

בזה היה כמו קפיצה לתוך הראי. בגיל 18 גיליתי בהלכה, או שלא נמצאו להם סיפוק, והם עייפים מן עצמי עם החברה מסביב, הלכתי לסרטים. הסתכלתי בכולם ובעצמי, ואז קפצתי. הרגשתי כמי שיוצא מעברות לחרות. כי להיות דתי כמוגי באותה תקופה פירושו חיה לחיות בגיטו. גיטו ממש. לכן כשהלכתי ולנשש כדרך המנהג כספרי קודש. אך מה מוזר, זה לצבא לא הלכתי מתוך פסריוטיות, לא מפני שוו היה ספר חול: ביאליק של יום יום, מעוטר ברישומים חובתי למדינה. הייתי מנותק לנמרי, חלוש. אגב, ראש העולם. אני נזכר בשטיבלעך של מאח שערים שם הישיבת הוא שהציע לי לעווכ בשביל אמי זה חיה הייתי ממלמל כילר עם כל הגרולים את התפילות. רק תרוץ נפלא. אם הוא הציע, מי היא שתתנגר. אכל היא לפני עשר שנים גיליתי שאת השירים אני כותכ שורה אחת של ביאליק ועל 'המתמיד' טרם שמעתיו, לא השלימה לעולם עם התפקרותי."

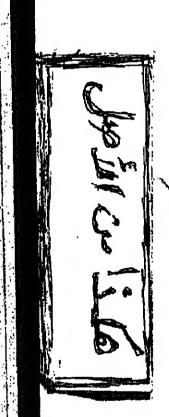
שאני חי בעצם באינרציה של המסורת. עימתתי את החיפוש אחר חוט סמוי להיאחז בו. הסוג של ההרפתשנות המסוממת הרווחת בדורות האחרונים."

געתי לצופנים הרתיים. הגעתי לצופנים הרתיים שלי, שבאמצעותם אני מסכיר את היחם ביני לכין במוערים וכתגים. עכשיו זו דרך התפילה שלי."

מהם המוכרים לי הגיעו לשם מתוך צרכים שלא נפתרו

- ולך יש הרהורי חרטה על שיצאת לתרכות

13 KID**ebio**

שֶׁמֶן עדיין מתגעגע לתנועה. בגיל חמשים ושתיים, גרוש עליז, אחד מבעלי "ארגונית", החברה הגדולה בארץ לתפאורות ואירועים, הוא עדיין ילד בגשמה. לכן, אין פלא שמסיבות הפורים שלו הם ה־אירוע בתל־אביב. השנה, למשל, הוזמנו רק אלף וחמש מאות חברים קרובים. הגיעו הרבה יותר. אמא שלו היא היחידה שקוראת לו בשמו: זאב הלפרין.

מאת יעל בורמלמד צילומים: שמואל רחמני

צהריים מצלצל הסלפון, ואמא של שמן מבקשת את הלפריז זאב. ארבעים שנה צועקים לו מכל פינה כארץ – "אהלן, ישנה את העוכדה הזאת. גברת הלפרין מבקשת את בנה שיציל אותה: כשבת הוא הבריג סביב צווארה שרשרת עם חרוזים גרולים, ומאותו רגע שיריו החסונות טיפלו במחרוות, אי־אפשר לפתוח את הטוגר. וכך היא מסתובבת יומיים, ואין מושיע. על פרצופו של ילד מגורל, כן 52, שמוכרה כל כמה שנים לחוור האקשן האמיתי, הנשימה נעצרת לו כמקומות כאלה. שהגיעו כלי הזמנות, יכלו למחרת לדווח: "היינו ואולי משום כך, אם כי לא רק, אנשים כליכך אוהבים במסיבת פורים של שמו". משפט חוק.

בעתונים. פרצופו העגול והמחייך נראה או מוסף נחשולי ארם, סדר גודל של אלפים. כל זה קורה בפורים, במסיבה השנתית של "ארגונית", ששמן הוא שמו,", ורק אמא שלו בשלה. לבנה־יחירה אחר משלושת השותפים כה, ועיסוקה בניית תפאורות קראו הלפרין זאב כשנולד, ושום רבר לא להצגות ומופעים וארגון אירועים גדולים. בשנה הבאה תתקיים המסורת הזו מחרש, רק אם יימצא פתרון לכמויות האנשים הנוהרים מכל רחבי הארץ לאולם הענק של "ארגונית" ברחוב הפרחים שבקרית־שאול. על הבלגן שהיה השנה לא מוכנים כאן לחזור. זה גכון שהשנה חולקו הומנות, ורק 1,600 מאושרים זכו, אכל שמן עולה אותו חיוך רחב וחם, כשהוא חוזר ואומר: כל מיני גרופי'ס שהגיעו בלי הזמנות חסמו את דרכם טוב, אמא. אדרי העבודה אעבור אצלך. טוב, אמא". של אלה שרצו ביקרם, וכך נוצר פלונטר אדיר. נראה כאילו העסק אכור. אבל שמן יודע איך לתפקר ולשחק בצעצועים של דיסנילנד. שש פעמים הוא כבר במצבים כאלה. תוך מספר דקות קיבל החלטה גורלית. היה בארץ החלומות הזו, ולא די לו. הוא רוצה לחזור -לפתוח את כל הרלתות", הרעים בקולו לעבר אל רכבות השרים, אל הציפורים המזמרות. זה בשכילו השומרים הרבים, וכל המחסומים נפרצו. האלמים

אחת לשנה, לערך, הוא תופס מקום טוכי כאמצע שעבר דור שלם, ילדי הארץ הואת, וכך גם געגועיו

שמן במשרד של ארגונית: התקציבים קטנו וגם הרווח.

ម្យានខាងថៃ 14

מביר, או לא כדיוק זוכר. אני גם בעצמי אוהב מאר. לשמות. יש כי איזו שמחת־חיים ארירה, שגרלה כל

לפני שש שנים, אחרי עשרים ושבע שנות נישואין, עזב שמן את אשת נעוריו, אם ארבעת ילריו הווילה המפוארת בת שלושת המיפלסים שברמת־גן נמכרה, והכסף חולק שווח בשווה בינו וכין אשתו. פתאום הוא הרגיש שנגמר לו, הוא אומר, רצה חופש. היום גר בתל־אכיכ, משמש כמנהל הייצור של ארגונית". איש תופשי מאושר ושמן. מונולוגי

היום. ערכי השירה שהוא מארגן, או משחתף בהם, מרי

פעם, מנסים לשמר משהו מהריוז והטעם של אותם

ימים. עד היום יוצאת נפשו אל תנועת־הנוער. כמקדה

שלו - "השומר־הצעיר". עד היום מתמלאות עיניו

רמעות כשהוא נזכר באותם ימים רחוקים, כחברויות

שנרקמו שם, כחלומות הגרולים. מי שלא עכר את

החוויות הללו, לא יבין. מי שעבר – לעולם לא ישכה

מאות חברים יש לו ככל רחבי הארץ, אבל הוא קריין

מארנקם את תמונות נכדיהם. גם לשמן יש נכר. בן

אני אדם שאוהב לעשות טוב לאנשים אחרים. זו ההנאה שלי בוזים. אני אוהב לראות אנשים שמחים. יש לי המון חברים ומברים. כשאני עובר המון ברוווב אנשים אומרים לי שלום. את חלקם אני אמילו לא

הומן. טוב לי, ואני אוהב שגם לאחרים יהיה טוב. בזמנו אהנתי מאר את ערכי השירה שהיו מארגנים ככל מיני מקמת בתלאביב. היה כזה משהו אמיתי. היום, כל כר וכל פאב שרוצה קצח להתפרסם, עושה אצלו ערבי שירה. וה כבר לא בשבילי. זה ממוסתר, אין בוה שמחה אמיתית. אותי כבר לא רואים היום כמקומות האלה. למה פעמים כשנה אני מארגן אצלי כבית ערבי שירה כאלה, אני הולך לערבים כאלה אצל חברים. שם אני מרנים שזה ממש כא מהלב. גם את שרל'ה שרון וערכי השירה שלה אני לא יכול לסכול. יש לה הופעה כה. היא ממש מאלצת אנשים לשיר ולשמוח. לא להיות משהו יותר טוב מזה. כד צריך לעשות את הרברים האלה.

אני לא בריוק יורע. הרבה מאר אנשים שהיו פה, בכלל לא הכרתי, השנה והחלטנו ללכוג על הומנות. אראפשר לחאר מה היה פה שבועות לפני המסיבה. מאות טלפונים של אנשים שביקשו הומנות. מוכירות צלצלו כשכיל הכוסים שלהם, משרדי השליחים עבדו שעות נוספות, כל פעם כאו לקחת הומנות עבור משרדים אתרים. אכל זה לא מפריע לי. אני אוהב את זה. בעיקר

שעובדת עלי כל פעם מחרש. יש אנשים שנולרים עם כשרון לפיסיקה, אחרים לציור. אני, הכשרון שלי זה להיות שמח, ולעשות שמח לאחרים. ככה נולדתי. סךיהכל מה רע ליז אני אוהב את חיי,

אוהכ מאר את עכורתי כארגונית, העבורה היא חלק נכבד מחיי. לבנות תפאורות להצגות הן בארץ והן כחו"ל. לשכת עם צייר התפאורות, לחשוב על פתרונות לדברים, זה החיים שלי. אני לא רואה את עצמי כלי טוג העכורה הזה. ותמיד ידעתי שוה מה שאני אעשה. אני אכנה תפאורות. או יכול

גם העובדה שאני ששני השותפים האתרים שלי מאיפה אספתי המשת־אלפים איש למסיבה אצלי. בחברה, הם חברי הטובים, עושה לי טוב. עם ארם מישורי, אחר השותפים, אני יחר, יר ביד מכיתה ד'. מקרין. וכשאני אומר יר ביר, אני מתכוון לזה, יחר הייגן בבית־ספר עממי - בית חינור בתל־אכיב. יחד היינו ילדי חוץ בקיבוץ. יחד חורנו העירה לקראת סוף התיכון, וגמרנו את בית־ספר שכה, יחד היינו בתנועת נוער, ויחר התגייסנו לצכא ישנו באותו אוהל, עשינו את אותם המסעות, בילינו את החופשות. את ההכנות לשפחות הגדולות. יש איזה התרגשות יחד גם הלכנו לחשלמה של קיבוץ סאסא, והתחתנו

בהפרש של יום, בקיבוץ. הפעם היחידה שרכנו ולא ריברנו, היתה כאשר ארם עזכ את הקיכוץ שנה לפני. ראיתי כו בוגר בדרך, ופשוט התעלמתי מקיומו כמשך שנה, וזה לא היה קל. אתר־כך גם אני עזכתי, והיחסים חזרו לקרמותם.

ארם ער היום הוא הארם הקרוכ לי ביותר. מעולם לא עשינו חשבונות אחר לשני. אף פעם לא התעניינתי כמה כסף הוא מוציא מהחכרה, וכך גם הוא לגני. מי. שצריך, לוקה. מי שרוצה לצאת לתופשה, ואפילו ארוכה, יוצא. ככה זה גם עם השותף השלישי, יהודה שכק, שגם הוא חבר שנים רכות. טוב לי עם יי שאין השבונות. שכק . אחר עוזר לשני. אז שאני לא אהיה מאושר ושמח. חוץ מזה ההסתכלות שלי על החיים היא חיובית. אגי תמיך רואה את הצר הטוב של הרברים, וזה גם מה שאני

אחת הצרות שלי בחיים, זה שאני בן יחיר. בזמנו,

(המשך בעמוד 32)

15 BIDEDIO

קטע טלפוני

תר תורשיים בלום, לקח לי תודש אחר רק להבין את הטלפון שלי, ובתר"ל הטלפון הוא הקשר העיקרי עם העורף, ולכן אין לולול בו. שודם כל – היה לי מכשיר טלפון אחר עם שני קווים. שני קווים לכנאדם אחרו הו, ארץ האפשרויות, אלו עוד פלאים את מתכננת ליז שתכינו, בארן מלחתי היה לי תמיד שותף לקו – קו אחר לשתי ודות. ולפני כל שיחה היה לי גם ביקור אצל השכן: אלי ככודו מוכן להניח את השפופרת כי אני מצפה לשתה מפארים". או שהשכן מגיע אלי, תופס אותי עם השפופרת, ואומר: "אתה חייב לקצר, עכשיו תורי". והַתאַם – שני קווים לבנארם אחר שהקו שלו תמיד תוחלק עם חייגן נוסף. הו אמריקה, כמה שאת מגוימה! What else can you הי, קליפורניה החלומית show mer

שני קווים, כמה זכיתיז אני מרבר עם מישהו, ומתאום צלצול נוסף, ואני מסכל שיחה נוספת, אני לומר להגיר: "סליחה יש לי שיחה על הקו השני", משפט שבארץ מולדתי עלול לאשפז את אומרו להמתכלות ממרשכת.

אבל מה לעשות, וחידושי התקשורת הללו, נפלו ול האדם הלא נכון. שכן, אתם מכינים, אני שונא סלפנים אני אוהב לראות את האנשים שמדברים אלי, לראות אם הם מקשיבים. שיתות סלון בטלפון יכולות לוחס אתי. רכתי עם כמה מידידי המובים ביותר בגלל שאין לי תרבות היוגית, ועד היום אני מעריף לכתוב פכתב אם אני רוצה להבחיך את עצמי. ומה לי שני קוים ובכן, גם לשונאי הטלפונים, יש לטלפון דרקווי חבונה אות שלא תמולא כקו. והיא: אתה יכול להתנתק שעילעט בכל שנייה שהוא יביא לך את הטעיף. אתה ששה זאת על ידי מלמול העוד הכא: "אוי, סליחה, יש לי שיוה על הקו השני, אני אדכר איתך אחר כך". את אתו משפט עצמו אתה אומר גם לנינג'ה שיושב לך על

ענק של חצעות, קשה מחורים רחבה ההתחולה

ויחסתור טהימין - כבה בחומשה השרובות בי

החומשת שלכם מובטחת ובסוכם בסודת "קומתו ערבות מטאת של חברת יהניששיו שתתולקונים ו תעובדים. גם אם תחלימו לא מצאה בחולות שוני בספיכם (בניכון של עד 25% בילו בתולקו

בוצות חומצה ללא דאגות

חזמנה לחלום

הכנסו כבר היום לקבל ייצור וצאוני

לנחק אמרתיח לא פת, חביבי. בארץ מולדתי אין נקיה לנתק טלפונים, וברךך כלל מנתקים אותך אפילו כלי שביקשת. לא בלום. אני מנסה לנתק את החוט מהקד, אבל בקיר אין שקע לחיבור, והחוט נכנס לתוך הקד לעולמים, או עד לרעידת האדמה הבאה. לעעמים, מאורי המכשיר יש חיבור, ואפשר לנתק משם. לא כלום. הטלפון הוא בחתיכה אחת, נצחי, ובלתי נחיק, ועד עם שני קרום מה עושים: אני מנסה להרים את השפופרת, שיהיה תפום יא־עאנו. אני מרים את הששושרת ומנית אותה יפה בצר. אני זוכה לכמה שניות של שקט, ואו – הטלפון מדבר אליו האח הגרול, נקאסטת נווף בי מתאפרכסת בקול רם. הוא אומר:

מיקלפה. אני מניח כרית על היספופרה, והוא רק צועק לי יותר. כעת גוברת כי הסקרנות על הכעם, ואני נותן לו לדבר. ההא כאמת נשבר בסוף, ושותק. אכל אחרי ושיקה קומשם ביתר, בריסהרסוניה מושלמת. אורי זה 213-678631, הקריהארום של ישו והכנסיה הקתולית הסבירו לי שזה רעש שאמור לעורר מתים. אם תולה לב של שזילת הוליבור..." למשל, ניסה למלמן לתחנת עזרה ראשונה, ואו הוא הטלפון שלי, בתחו אים את ההברה הפיל את השפופרת, הצלצול האידם לא הלך לו, או עכשיו הוא מנסח לנצר אותי. אבל אני

לפחות לַוָאלָי. ובאמת, אם יש קול שעשוי לעורר מת -זה רק הקול המאום הוה. אחרי הצפצוף הזה, אני חושכ שהשפופרת נמרה הקי השני. והנה אתה לבד. בַּתָק את הטלפון וכתוב את הרפרטואר שלה להערב, ועכשיו יהיה כי קצת שקט. אני מתמתח על המיטה, פורש את גלוס אנג'לס טיימס" (-העיתון שמדווה לך על המאורעות שחשובים לך באמתו") על פני, מנסה להרדם. ואז, האפרכסת מדברת: ארוני, אנחנו עריין קשורים אליך. אם יש לך איזו בעייה, רבר ואנחנו נטפל ברו"

זה היה הטלפון הראשון כחיי שמנסה להציל אותי. אני רוצה שהוא ישתוק, והוא עדיין צַמַא לקשר. אין אמשרות לנתק את הטלפון בחררי, במלון הרירות הענק הזה, עמוס וזשפופרות. אני תמיד יכול לקרוע את החוט, אבל או אני גם צריך לקחת כמה מגבות ומאפרות, שיהיה ברור מאיפה באתי. וחוץ מזה, מה יקרה אם מחר תגיע מתי סוף שיחת חיי, על הקי השניז

הראש היהודי, שככר התגבר על דברים מסובכים אדוני, אם אתה רוצה להתקשר – חייג מספר. אם לא – הרבה יותר מאשר אפרכסת פטפטנית, חושב עוד רגע, הנה את השפופרת במקומה. אם יש לך בעיות – תפנה ובא עם הרעיון הזה: הבה ונלחץ סתם מספר, אבל כמסום שבע ספרות. כנהוג כלוס, נטתפק רק בשש. ואז הא אומר את זה שבעים פעם, באותה אגרסיביות חבוא לגו המנוחה והתתנהלות. לא בלוס. לא באנג'לס. אני לוחץ, כפי שתיכננתי, על ששת המספרים

הראשונים שעולים ברעתי, והאפרכסת אומרת: אדוני מעוניין להתקרב לישוז ישו אוהב את כל לש שניות של שתיקה, משמיעה האפרכמת את הצליל בני האדם, ישו מבין את זה שחטאינו לא נותנים לנו המנעיל ביותר ששמעתי בחיי – משחו כמו צפירת קטר לחרדם בלילה, ומשום כך יש לנו את המספר המושיע

הטלפון שלי, בהתחלה הוא גיסה להציל אותי, זה

הזה אמור להחזיר אותו לעמק הככא הזה שלנו, או לא מוותר. מחייג שישה מספרים אחרים, ושומע: -לחברת שיק נסיון רכ בגמילה מסמים: קוקאין

הבעיה שלךז חברת שיק מבטיח לך גמילה מלאה". לא רוצה להיגמל, רק לישון, ומחייג שישה מספרים אחרים: -חשבת פעם על הילרים של סמבוריה: אתה ישו

והם רעבים..." לוחק שישה אחרים, ושומע:

תודה שטילפנת לאגורת מגרשי־השרים. העצמאית של קליפורניה..."

לוחץ שוב, בנסיון אחרון, ה גערות החלומות לרשותרו פנטאזיה מינית

בטלפוןו לחץ על מס. ז בטלפון שלך אם אתה רוצה מין סטראייט, מס. 2. אם אתה מעוניין בשתיים. מס. 3. לכאלה שאוהבים להיות עבדים, מס. 4 לסאריסטים, ומס. 5 לקבלת כתובות של זוגות המעונינים במין קבוצתי. מס. 7..."

ודווקא ברגע המרחק הזה, כשהמכשיר שלי סוף סוף מצא דרך ללכי, היתה לי שיחה על הקו השני. אשתי, מהעורף: "תגיד, למה תפוס אצלך כל הומוז" וכך לעולם לא ארע מַהִּי הפנטאזיה השביעית. להתראות בקו הראשון.

17 Bipealo

בכנסה ממשלה,יצא סוד

לשר החוץ לא היה

איכפת שכתבים זרים

בתל־אביב וקציני

מאזינים לשיחות

הרדיו־טלפון שניהל

עם שגרירי ישראל

בבית־קפה בניו־יורק

יכולת לשמוע את

האיסטרטגיות של

צה"ל. תיקי משרד

פרטי התכניות

החוץ שנפתחו

לציבור מגלים את

מלחמות הסרק.

הממשלה שהחלו

מיום הקמת המדינה.

בדליפת סודות

המטכ"ל דרש

צנזורה פוליטית,

והיועץ המשפטי

מעבודת הממשלה.

מאת גבריאל שטרסמן

הציע לפרסם

כמה שיותר

מעבר לים.

מודיעין בקהיר

משלת ישראל לא הספיקה לתגוג את יום הולדתה הראשון, וכבר החלה דליפת הסודות מחדרי־חדריה: לא אל עמודי העיתונים בארץ, אלא לאוזנים של שירותי הכיון הערביים. בעיצומה של מלחמת השחרור, היה שר החוץ משה שרת משוחח בטלפון עם שגריריו שמעבר לים. גם שרים אחרים דיכרו עם חו"ל, ומתוך חומר זהירות הגוכלת ברשלנות לא היו מודעים לעוכדה שאוזניים זרות קשובות לרכריהם. הקשר הטלפוני הבינלאומי באותם ימים היה אלחוטי. לשיווות אפשר היה לצוחת באמצעות מקלטי רדיו לא מתוחכמים כיותר, והם נקלטו ונרשמו הרצוג, .בידי מחלקת הבטחון של שרות זה רשימה ארוכה של עבירות בטחון כשיחות שרים אל מענר

ראש שירות המוריעין של צה"ל, סגן־אלוןי וויים הרצוג, הפנה את תשומת ליבו של של ראש הממשלה ושר הבטחון דור בן־גוריון לדליפת הסודות כשיחת הגלויות האלה, המהוות עבירה על חוקי כסחון המדינה. הרצוג הבהיר כי שיחות רדירטלפון מגיעה לא רק לאוזני האוייב, אלא נקלטות גם על־יוי שיוווי המודיעין של המעצמות וכן בידי כתכיחוץ היושבים בארץ. -ידועים לגו כמה עתונאי חוץ כלתי אוהרים לנו או כלתי מהימנים המאזינים בקביעות לשיתוח בין שרי המדינה ובין אישים בתר'ל. שיחות אלה משמשות להם מקור לא אכזב לאינפורמציה פנימית", כתנ

בשיחות, והערכים מנצלים את הרבר לטובתם."

לא היו כימים ההם האמצעים או הרשות החוקית לצותת לשיחות כאלה", אומר הנשיא, "אכל לעומת זאת היו לנו סוכנים רבים במשררי החוץ של ארצות ערב. היה אז די קל לחרור לשם. באמצעותם קיבלנו את המידע על ההאזנות לשיחותיו של שר החוץ. אנחנו קיבלנו כאמ"ן הומר שהתכסס על שיחות גלויות אלה, לרבות השיתה כין שרת לפישר. הסכנו איפוא את תשומת לבו של ראש הממשלה לכך, שאין נזהרים

אבל מסתבר כי אזהרתם של הרצוג ושל כך גוריון לא נפלה על אוניים קשובות: אפילו לאחר

לים הענו לחזור ולהפנות את תשומת לבך לנוק הרב הערביים, לא שרות המודיעין הישראלי. "לאמ"ן שרת לבין נציג ישראל בפארים מורים פישר על הסיכויים להכרה צרפתית בישראל ועל המגעים עם נציגי מרינות ערב בשיחות שביתת הנשק כרודוס. אין מה לעשות, הגיב שרת, אנו נמשיך לדבר בטלפון בחופשיות גם להכא... וכררכו, אף נזף במי שהזהירו, כי הציתות לשיחה אולי היה חשוב, אבל ציטוט השיחה היה שגוי. אם ככר מאוינים לשיחותיו של שר החוץ מוטב שיצטטו אותן כהלכה, רמו שרת וציין כמה מו השניאות...

בראשית שנת 1950 פירסם "טיימס" הלוגרוני מפי שליחו בתל־אביב כי ישראל הגישה לארה"כ מימסך המכוסס על מידע מודיעיני, שהגיע לידי צה"ל שלשבת שר החוץ קיבלה תעתיק של שיחה בין משה על מימדי החימוש של צבאות ערב. הרמטכ"ל רב־אלוף יגאל ידין הופתע מהדלפת המימסך הסודי. הוא הורה על חקירה פנימית כדי לברר את מקור הרליפה, ובעקבותיה התלונן ב-16 בפברואר במכתב אל שר הכטחון דור כן־גוריון:

....ברצוני להפנות תשומת לכך לנזק הרב הנגרם לענייני המודיעין מפרסום ופרוט ידיעות כאלה. ברקתי את אנשי הצבא שהיתה להם יד בכתיבת התזכיר ומסתכר שאיש מהם לא מסר זאת לעתונות. במידה שהרבר נעשה במתכוון, אהיה אסיר תודה באם להכא יתיעצו במטכ"ל על צורת פרסום חומר צבאי סודי ביותר". הרליפה, מסתכר, היתה כמשרר החוץ. בעקכות בירור אישרה לשכת השר כי הפרסום אכן היה -אפתעה גמורה" גם כשבילם, וכי -חקירה העלתה כי אירעה תקלה מצערת".

זעריין לא היה זה הכל. כעכור שנה לערך, כ-3 בינואר 1951, התלונן הרמטכ"ל כמכתכ למנכ"ל משרד החוץ ולטר איתן כי סוכנות החרשות היהודית סט"א פירסמה יריעה בשמו של טדי קולק שבה רמז כי מספר חיילי צה"ל אינו עולה על 40 אלף. -כיצר מרשה לעצמו נציג משרך החוץ לאמור דברים מסוג זה, היכולים לגרום גזק רציני לענין הכטחווז", שאל הרמטכ"ל, "אורה לך אם תרגיעני שלהכא תינתנה הוראות מתאימות לנציגי משרד התוץ לא למסור דבר על כוחות הבטחון ללא אישור מהמטכ'ל". ולמנכ"ל משרר החוץ לא נותר אלא לאשר את התלונה.

ן 8- באוקטובר 1950 נתכקש היועץ המשפטי לממשלה חיים כהן לחקור, מי הרליף לעל המשמר" את הידיעה על הצעת ראש הממשלה לשלוח יחירה צכאית ן סמלית של צה"ל למלחמת קוריאה, שוכנעתי", כתב היועץ המשפטי במסקנותיו, בשלא הגיעה לאזנים כלתי מוסמכות מאיש מאנשי מזכירות הממשלה. נאמנים עלי דכרי הקצרן שלא מפיו. למחרת ישיבת הממשלה ידעו עליה כמה פקירים גבוהים במשרד החוץ, כנראה משר החוץ או מאכן... מצאתי לא לחקור כל חברי הממשלה בדבר האפשרות של מסירת הידיעה הנדונה לזולתם. שרים שריברתי אתם, יש מהם שאמרו שלא סיפרו לאיש, ומהם שאמרו כי יתכן וסיפרו בסוד לאנשים נאמנים עליהם... החקירה הוליכה למסררונות הכנסת, והעולה מכל אלה שהיריעה הנרונה היתה נחלת רבים עוד לפני הפרסום..."

הלקח שהפיק היועץ המשפטי מן הפרשה, אשר איש בצמרת הממשלה לא אימץ אותו מאו וער היום, מעניין יותר מנפתולי חקירתו. כתב חיים כהן: אין אפשרות מעשית למנוע מקרים של נוילת ידיעות כאלה לאזנים בלתי מוסמכות. בכדי לרסן במקצת את (המשך בעמוד הכא)

שר החוץ

השרער את בטחון המדינה בשיחות אלו".

בן־גוריון העביר את אזהרת ראש המודיעין

הצכאי ליריעת שרי הממשלה הומנית כ-8 כרצמבר

1948. המיסמך נתגלה בתיקי גינוך המרינה, והוא רק

אחר מתור צרור המעיר עד כמה העסיקה מכת

ההרלפות את הממשלה כבר כימיה הראשונים. אגב,

המנח הרלפה הוא חידוש לשוני. אז דיברו על מכת

שתוחיו הטלפוניות הגלויות של שר החוץ משה שרת

התנהלו בין השאר עם נציג ישראל בפארים מורים

פישר, ומי שצותת להן היו שרותי הכיון

धात्रहर्गाठ १८

יצר הגילויים הסנסציוניים שכלב כל עתונאי, חוששני שאין דרך טונה מזו, לגלות בפניהם כאורת רשמי את כל מה שאפשר לגלות כיתר אריכות ובפרוטרוט, ולהכריו על מה שאינו נמסר להם כאורח זה כעל מוד רשמי אשר פרסומו יגרור אוריו עונש".

סופר "הארץ" בארה"ב כאותם ימים היה אריה גלבלום, היום פירסומאי, שהביך את ממשלת ישראל כסקופים שלו מאחורי הקלעים של המטבח המדיני. ראש הממשלה מתיחס לדליפות הכלתי פוסקות בשגרירותנו לאותו עתונאי בצורה החמורה ביותר". נאמר עליו במיסמר שיצא אז מלשכתו של דור בן־גוריון, "עוברה היא כי בין כל העתונאים הישראליים הנמצאים בארה'ב יש לגלכלום האינפורמציה הפנימית כיותר ואין ספק שמקור

בינואר 31', בעיקכות סקופ של גלבלום, כתב אפרים עברון מוכירו של שר החוץ למנכ"ל איתן, כי הדברים שפורסמו הם -כמעט מלה במלה כפי שהושמעו בישיכה משותפת של חברי הנציגות כאו"ם והשגרירות כוושינגטון עם שר החוץ ואבן (השגריר ראז כארה"ב – ג.ש.). אני מציע כי תבריק אישית לאכז ותבקשו כי יחקור באופן יסודי את מקור הדליפה ויתסלו בראשיתו. אני כשלעצמי יש לי תיאוריה משלי בקשר למקור זה. מעניין שהרליפות האלה עברו לוושינגטון מיר לאחר שעברה לשם כל מחלקת ארה"ב לשעבר אצלנו..."

עבור פחות משלושה חרשים כתכ ראש הממשלה למשרד החוץ כי היום מפרסם גלכלום כ'הארץ' תכנית ביקורי בארה'ב. פרסום זה נשען כלי ספק על תוכן מכתכו של טדי (קולק) אלי. פרסום הרבר ב'הארץ' היום נותן מקום לחשר ש'הארץ' קיבל זאת ממשרד החוץ פ ה וייתס זאת לגלבלום, כי אם להבית שגלכלום קרא הדבר כארה"ב קשה להבין מדוע רחה הפרסום ער היום. הדבר מחייב כדיקה חמורה במשרד החוץ... נ.כ. כינתיים שמעתי שאכן נתקבל מברק כזה מגלבלום. משמע שראה המכתב בארה"ב". גלבלום המשיך להרגיו את בן־גוריון כשפירסם מידע רגיש על דיונים פנימיים בנושא קבלת סיוע צכאי מארה־כ, וכ־30 כנובמבר האיץ מנכ"ל משרד החוץ בשגריר אבן: עאנא הוריעני בהקדם מה בררת ומה עשית בקשר לענין זה. הגני מצטרף לועמו של ראש הממשלה על כך שכנראה מישהו כשגרירות מקיים יחסים הרוקים מרי עם העתונאי גלבלום".

כמות העבורה שמשרד החוץ השקיע כנסיון לגלות את מקורות המידע שלו בשגרירות ישראל בוושינגטון ממש מרהימה. אבא אכן מינה לשם כך וערת תקירה של איש אחר – את הציר ארוארר דור גויטיין, לימים שופט בית־המשפט העליון. אבן השיב למנכ"ל, כי כבר בכירים כשגרירות נתכקשו להשיב על השאלות הכאות כאוזני גויטיין: א. האם שותתת עם מר גלכלום על עניינים רשמיים כחדשים נובמכר ורצמבר? כ. האם נגעה השיחה לשאלת הסיוע הצכאי? ג. האם העירות כשיחה זאת על עמרת המטכ"ל כלפי ביצוע התכנית לסיוע צכאין"

מקץ ימים אחרים הפיץ אכן מיזכר כמום בין חבריו בצמרת השגרירות: נודע לי כבטחה כי מר גלבלום לא היה בוושינגטון במשך שלושת התרשים האחרונים אך בניו־יורק מזרמן הוא עם חברי נציגותנו. וכגראה קורות תקלות רציניות ומכהילות.

ב־6 כמארס 1952 הגיש דור גוייטיין את ממצאין למשרד החוץ בקריה כתל אביב. מסקנותיו של גויטיין, אדם שנון ובעל חישהומור, היו מלאכת מחשבת, ספק פסקירין ספק הלצה: "מאנשי הסגל בוושיננטון אני לומר שכל ישראלי שבא לניריורק ויושב גבית קפה ניוייורק עם שאר העתונאים, אבל לי איש לא אמר יודע או מתיימר לרעת מה חושב פרגוריון, מה יעשה משה שרת... ומוכן מאליו מה התכניות האסטרטגיות של הרמטכ"ל. ואם מר גלכלום יושב בכית קפה אשר שם נמצאים ישראלים, היה מוכרת לשמוע במוקרם או כמאוחר שהמטה הצבאי מתנכר לסיוע צבאי מפני שקבלת הסיוע תחיים אותנו לגלות את סורותינו לאמריקנים והם יגיעו לערבים. זו שיחה כפי ישראלים רבים אין הוכחה שהיו דליפות למר גלכלום מהשגרירות בוושינגטון או מהקונסולית כניו־יורק",

Higeolo20

משת פרלמן (באמצע) עם הרמטכ"ל רב־אלוף ינאל ידין (משמאל) וכתב סוכוות הידיעות חסובייטית טא"ס בתליאביב: לפגוע במדליפים, לא בעיתונאים.

חמבצעים במטכ"ל האלוף ינאל ידין ממשה פרלמן, מי שהיה אז הממווה על ההסברת, להרחיב את שמכויות הצנוורה הצבאית כדי שתמנע הדלמות משולחן חממשלה. פרלמן, שחלך לעולמו בימים אלה, התנגד לתביעה ממנה נדף ריח של צמורה מוליטית. וכך כתב לידין ב־30 בנובמבר 1948: "עד עתח היח זה עקרון שלא חלח צנזורה על ידיעות שנתגלו מישיבות סגורות

של הממשלה או מועצת המדינה – פרע לידיעות צבאיות אשר עליחן חלה תצוזורה הצבאית הרגילת. עד עכשיו לא היתה צוזורה פוליטית בארץ. עתונאי שפרסם ידיעות שהגיעו אליו מישיבות סגורות נחשב כממלא את הפקידו העתוואי. הכלל הית, שאין לנקוע בצעדים וגדן כי אם נגד אותו האדם שחשתתף בישיכה הסגורה אשר מפד את

"אני מבין עכשיו, שתכונה היא להפעיל צוזורה מוחלטת על כל ישיבות סגורות. למרות ואת שאין תחלטה זו מניחח את דעתי

צנזורה פוליטית – מובטחני, שאוכל להסביר לעתונאים את הענין בצורה שתתקבל על דעתם. ברם נראה לי שראש הממשלה או מועצה המדינה עצמה חייבים לנקוט צעדים נגד חברים תמפרים את סוגיות תישיבות... "לדעתי תיה טוב אילן מועצה ממדינה

מיתח קובעה לעצמה חוקי מהג ובכלל השלת עונשים על מפירי חסודיות של ישיבות סגורות. על כל פנים היה רצוי לפתוח כל ישיבח סודית באזהרה תמורה מיוחדת לכל משתתפיה. אוסיף שבמשך מלחמת העולם תשניה לא התקיימה כל ישיבה סודית של הקונגרס האמריקני מפאת תששו של רוזוולט שלא יכול היה לסמוך על שמירת סוד

"למרות תנימה הבלתי דמוקרטית שבכָּך. תייתי מציע לתשוב על קביעה עקוון שבשעת חירום הנוכחית מוטב לא לגלות למועצת תמדינה ידיעות שאין אנו רוצים: שתגענה לאזני האויב".

וסיכם ש.במקרה זה אפשר לקבל את ההסברי.

בדבר מקורות המידע שלו שנערכה לפני 35 שנה. לרכריו, חלק ניכר מן הידיעות שפירסם, אשר עוררו את חמתם של ראש הממשלה וראשי משרר החוץ, נבעו מהערכת דברים נכונה ולא מקריאת מברקים. סוריים. אין לי ככלל מושג איך נראח מברק מוצפן".

ם עכשיו אין הוא מוכן לגלות מי היו המקורות של הסקופים הגרולים, פרט למקרה בודר. לגבי הידיעה על כיקורו הצפוי של דור כך גוריון כארה"ב, הוא מאשר כימים אלה, שאכן -היה זה טרי קולק, אז ציר בשגרירות בוושינגטון, שמסר לי את הפרטים, לא היה בהם שום כוד. חקרו והתעניינו, אבל קולק לא הסתיר את העוברה. מיד כשנשלחתי לוושינגטון, הכריס ראוכן שילוה לשגרירות 'להזהר מהכאנדיט הזה', כלומר ממני. אזהרתו של שילוח פעלה כנראה כיאות. לפני כואו של בן־גוריון לארה"ב שתי פריגטות של חיל הים. הייתי כנמל שלום. התרחקו ממני והיה כרור לי שמשהו קרה אכן אמר לי שקיבלו הוראה לא לומר לי שלום, אבל מיד הוסיף 'מילא, כוא נשתה קפה".

אכל גלכלום זוכר גם מקרה שהכריק לעתונו סקופ שלא נרפס, כנוגע לאמשרות של המסקת הסיוע פקידים, וכל העניין נפל. האמריקני לאור שחיל האויר הישראלי המציק מוצכים סוריים באליחמה. איני יודע איך גודע למשה שרת עיניים עם הצנוור הראשי על הנושא הוא אמר לין כי על היריעה חור. מכל מקום הוא הגיע למערכת כחצות על פני מרחב של ומן לא נפגע בטחון המרינה הלילה והתחגן שלא להרפים את היריעה. בריעבר הוא מהרלפות".

צרק. כל עור הידיעה לא נתפרסמה – אפשר היה לפעול לכיטול רוע הגזירה". אריה גלבלום נהנה היום לשמוע על החקירה אפרים עברון, כיום נשיא האוניברסיטה של

חיפה, אינו זוכר את המכתבים ששלח לפני 13 שנה בשם בדנוריון ושרת לוולטר איתן כדי לחקור מניין לאריה גלבלום הסקופים הרכים שלו. אבל כין השתות של מה שהוא זוכר, מותר להביח כי היתה לו כבר או דעה ברורה על והותו של המדליף והדברים ניכרים במכתבו לאיתן. בדלפות ברמו תמיד לנוסים, אומר מי שהיה לימים מזכירו של פנתם לבון ושגריר ישראל בארה"ב, אם כי בהשוואה להיום, מה שהודלף או היה רק קצה הקרחון. היום בכלל אי אמשר לתתבטא כלי שהדכרים יורלפו לעתונים".

גם ת"כ אבא אבן, היום יו"ר ועדת וצץ ובשתון של הכנמת, לא זוכר את החקירה כפרשת ההדלפות לגלבלום. אבל כשקראתי באוניו את הרו"ח של חזר בוייטיין העיר כי בחקירות לא הוצילן הרבה: פה ושם היו הדלפות, כמובן, כמו בימינו". בעיקר הוא וובר הרלפות לעתונות על פגישות שקיים עם שר החוץ אנע יקני גזון פוסטר דאלאם. אבו לא סבור שאפשר לעשות משתו ממשי כדי לסתום את הפרצות. הוא מזכיר שגולרה מאיר ז"ל ביקשה כומנה לחקור את שרי הממשלה במכונת־אמת, לאתר פרסובה של הדלפה בענייני נשם. אבל מנחם כנין, שהיה אן שה ללא תיק, התנגר בתוקף ששרי ממשלה ייבדקי עליידי

-בסך הכל", מודה אבן, שוחחתי פעם באָרגע

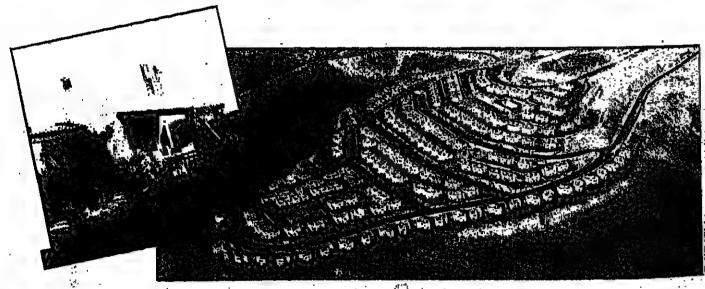
FMIN PINE PIN

קושג'בן 6 חדדים

בצוותא ב"אלפי מנשה" החל מ- \$65,000 כולל פיתוח (לא כולל מ.ע.מ.)

לכניסה מידית

מאות ילדים, שתשמח לגדל את ילדיך בחברתם.

תנאי רכישה מיוחדים ובלתי חוזרים למספר מסוים של קוטגיים מרחיבים.

★ נוף מרחיב, אקלים נוח ★ שרותי קחילה מגוונים

לפי מנשה

ברכות לאלפי מנשה לרגל הכרותה

למועצה מקומית.

חברה לשיכון ובניה בעיים

חים חדשים בהישג ידר:

צמוא באלפי מנשה

★ פיתוח סביבתי מהשים ★ קאונטרי קלאב מפואר

בוויטי חברה לשיכון ובגיה בע"מ חברה לשיכון הבניה הפרטיות. \ תאגיד מבכירי חברות הבניה

נשמח לארח אתכם באלפי-מנשה. בשבת 00-10:00-17 ובימי חול 00-99-00-16: בחג הנסח / בחול המועד 17.00-10.00

משרדו מכירה בתל-אבים - החי דיזנגוף 16 .288939 280021 50

גינות עד 100 מ״ר, מרפסות, מחסנים. .שנות בנוי 200–240 מיר.

- משכנתאות - ערבות צמודה - תנאי תשלום

הקוטג' לדוגמא פתוח 1/5,30/4,28/4,26/4 ביווים בשעות 00 .13.00 SUNTE SEATTE THE TELESTATE OF THE PROPERTY OF THE SEATTER STATES O

28. אל מרחבי סיני והר הנגב

אחד, שבו יורדים להר הנגב בכביש ביש הגבול המערבי עם מצר רים, מניצנה עד אילת פתח הגבול המערבי, פונים מצומת הר בפנינו ארץ הדשה שלא היר כינו קודם. ארץ מרוזבי סיני הריף למיצפה רמון וחוזרים דרך עב־ והו הנגב שכל אחד יכול לעבור בה נייכנו הערטי, בקלות ובנוחות. חכ־ ניש בן 90 הק"כו מניצנה עד חד חדיף שם הוא פונה למצפה רמון או ממשיך עד אילה, עוד 215 ק"מ, פתוח למט"

> לפיצפח רמון, בכביש תמוביל אודעו לאוניו טיול בהרי הנגב. מקומות יפה־ מם שונד כה.יכלו לחגיע אליותם בר" כב הפיטי רק סיירים, לוחמים ומברי־ הים שעברו בדרכי עפר. זהו כביש מיוחד במינו בכך שתוכנון ע"י אדריכ" לי מף ומיסלל בהשנתה צמודה של פקווי רשות שמורות הטבע בדרום הדץ לכן הוא תלול ומפותל, עולח יונד בשים החשופים ורוחבר – 3.70 משד. לכל אורכו תצפיות נוף ושילוט השביל את המטייולים ישר אל ראשי הברים ואל בורות המים העתיקים ואל מרחבים נדולים, נקיים ובחירים. והנה עכשיו ארץ גדולה ורחבה שנת לכל אחד, והעומת הכי יפות לשיל כאן ון באביב ובסחיו. אפשר

מבאר שבע נוסעים לצומת טלי לים. כביש אחד יוצא מהצומת לשדה בוקר, לעבדת ולמיצפה רמון. והכביש השני ממשיך ישר למסוף ניצנה, מער בר־הגבול למצרים. שני קילומטר לפני . המסוף יש תחנת דלק (סגורה בשבת) ובת פונים שמאלה לכביש הישן ניצ" וטוע בכבושי הגבול המערבי בדרך נה־בארותים. משמאל לדרך, תל ניצי נה חבולט בציבעו הלבן. בראש התל

מו שיול מניצנה עד חד חדיף אחת של נסיעה וטיול במשך שעות אחדות במרחבים מיוחדים מאוד, מניצנה למיצפור ערוד וחזרה לניצוה. וכך גם הנחגים ייהנו מהדרך. מסלול תנסיעה בכביש הגבול המי ערבי, מתואר כאן מצפון לדרום, לתועלת היורדים בו לאילת ולמצפח

ניצנה, עוג'ה אל רופיר בשמה הער־ דת, שדה בוקר, צומת טללים וצומת משאבי שדה לבאר שבע. למרות רי־ חוקו ממרכז הארץ, זהו טיול נהדר. הערים האחרות ששימשו כמרכזי מס־ אפשרות נוספת, לחובבי המרחבים, חיא לנסוע רק לאורך כביש הגבול תר ושירותים בדרכי שיירות הבשפום מחצי האי ערב לנמלי הים התיכוו. המערבי, לבורות לוץ ולמיצפור ערוד הן: שיבטח, חלוצה, ממשית, עבדת בלי להגיע למצפה רמון. להסתובב ורחובות בנגב. מדרום לתל, שרידי ולחזור באותו כביש בשעות אחר תחנת הרכבת התורכית של ניצנה. לא הצהרים שהן כאן משהו מיוחד, כא" להתעכב כאן ולהמשיך לוטוע. משמ־ שר השמש נוטה מערבה מעל מרחבי אל – נראח היישוב החדש עווו. בש־ צפון־סיני. בטיול זה יש המשכיות נות החמישים, כאן היה היישוב הח־

קלאי בארותים, שנעזב. עוצרים לארוחת בוקר־צהרים שמי ביאים מהכית נחורשה של עצי אשל ענקיים שניטעה ע"י תלמידי מקווה ישראל בטלחמת העולם הראשונה. כאן חניון דדך למטיילים. לידו, שתי בארות קדומות, באר משדה ובאר

לה. בשטח מצרים רואים את ג'בל א־ שבחה ועליו תצפית מצרית. בנובמבר 1955, ביצעו כוחות גולני, צנחנים ונח"ל פעולת תגמול נגד המישלטים המצריים שישבו כאן. עכשיו, שלום עם מצרים ועל ההר – נקודת תצפית מצרית. מאזור גבעת סלעית, ממשיך

התורכים בעת מלחמת העולם הראי

העיר הקדומה, ומיבנה גדול שבנו עית יורד הכביש אל שטח מישורי הקרוי עמק שתרון. ממנו מטפס הכ־ ביש בטידרת פיתולים אל מיצפה נ'בל טווול – ההר הנכוה, בערבות. בי, היא אחת משש הערים הקרומות אם תשימו לב לאדמה סביבכם תיראו בהר הנגב של אדוני המדבר, הנבטים. שכבות של חרטית אפורה ואחריה שוככה של סלע גירני קשה.

לעצור במיצפה ג'בל טוויל. כאן עו־ לים להר חרוטי שהוא חוטמה של שלוחת קדש ברגע. תצמית יפהפיה לעבר סיני, אל איזור קדש־ברנע וג'בל הילאק הענק. כשצופים דרומה רואים את הרכם השולחני של הר חורשה, רמת עבדת וערוצי הנחלים הגדולים. מג'בל טוויל ממשיכים לנסוע דרו־ מה לעכר שלוחה של הר חורשה. בד־ רך חוצים יובלים רבים של נחל קדש ובהו מדרגות חקלאיות עתיקות שב"

חלקן זרעו הבדואים שעורה וטבק. אל הר חורשה מגיעים לאחר נסיי עה כיסו ק"מ וכאן מתחיל חכביש לטפט בסרפנטינות (עקלתונים, בעב" רית) שבמידרונות הטלעים הקשים. כאן, בערוצים היורדים מהרכס, נאחזו סיני ואל רמת עבדת. נוף מיוחד במיי נו, מרמת עבדת הגבוהה אל מישורי חורשה ולאחר שניים וחצי קילומטי המסלולים המתנאדים כאן הם ליום – שדידי כנסיות ומאגרי מים של המסלול בכביש הגבול. מגבעת סלי אלות עם נחל חורשה, ועל המדרגות▶

הגבול, סיפור שלא נגמר

וף המארו ה־19: התורכים שולטים על ארץ ישראל וסיני. הבריטים על מצרים. הגבול עובר בקו סואץ – שארם אישייתי, הבריטים לותצים לשי

מפעילים מפעילים איום צבאי על התורכים ומצליחים לכלול את חצי האי סיני בתחומי מצרים. לו הגבול החדש עובר מרמיח בחוף חים החיכון

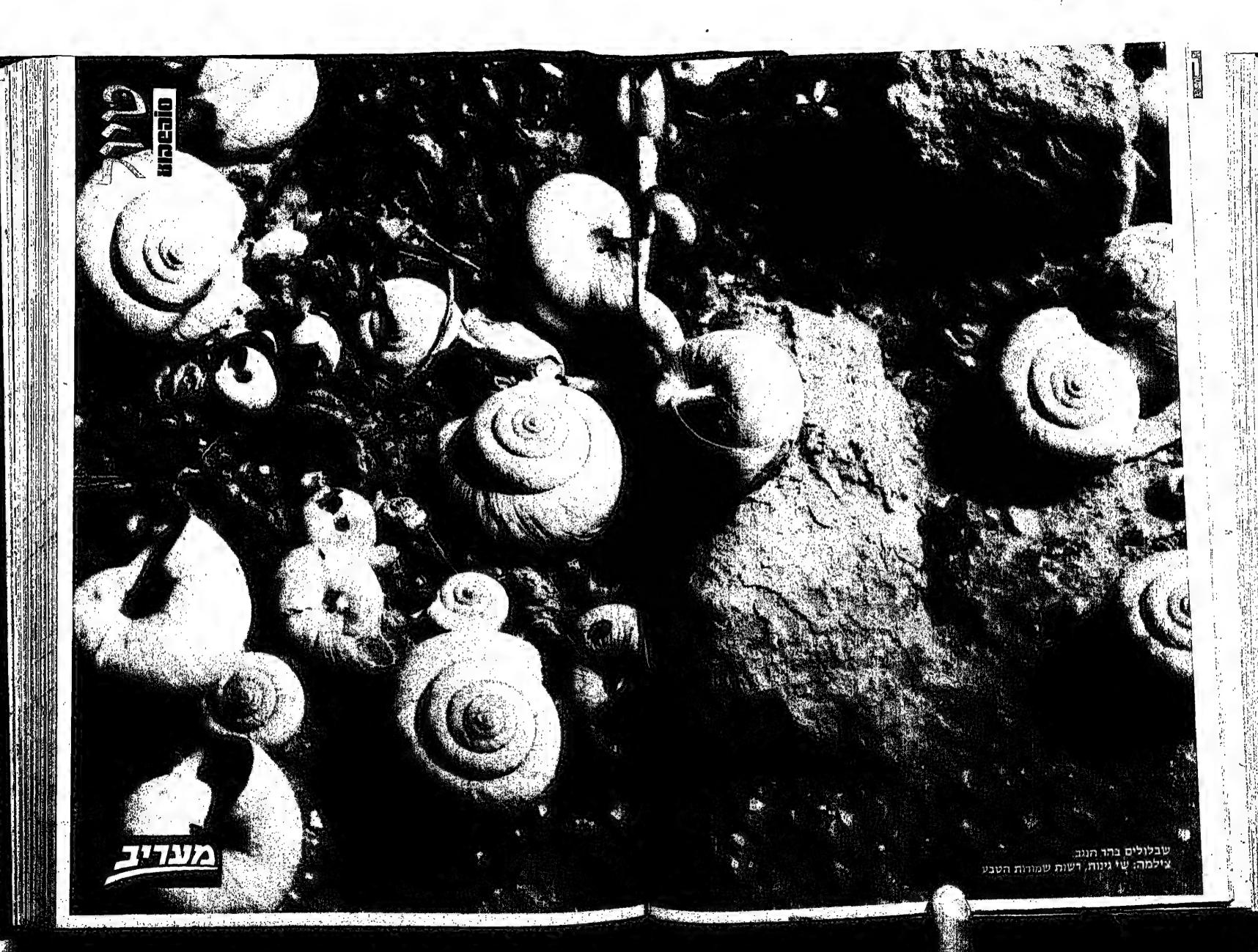
י 1949 מו הגבול נחיה לגבול בין ישראל אמצרום : 1956: צה"ל כובש את סיני (גבול זה חדל להתקוים עד אמול 1957 שבן מחזירה ישראל את חצי האי טוני למצרים. המיקוח – באחריות כוח חחירום

1940: סימון מצרי מחודש של קו הגבול. גלי אבוים קטנות לכל אורכו. 1967: בחודש מאי מוקסל כוח האו"ם למי דוישתו של ושיא מצרים ג'מאל עבד אל נאצר: מאו מלחמת ששת חימים ביוני 1967, אין גבול עד שחצו האי סינו תוור באמריל 1962 למצרים.

סיני חוזר באמריל 1982 למצרים. 1986: פסה אביב, שלום בין ישראל למצרים. אבני נכול חדשות משוי צידי תגבול, מנדלי תצפים, של ורושלים ומצרים רמלווים אותו לאורך כל חדוך. תשופור של שוף תגבול בשאבה – נור לא נגמר.

רי הגב. ממעבר ערוד חוזרים באותה דרך עפר אל הכביש. בורות לא נקראים על שם המרגל הישראלי במצרים. זהו פשוט הנוסח העברי שנתנה ועדת השמות הממלכ־ תית לשמר הערבי של הנחל, ואדי

שבעימקי הנחלים כאילו משורטטות בסרגל המדרגות החקלאיות. אנחנו נוטעים בגובה 1000-900 מטר מעל פני הים התיכון. רואים את מרחבי סי־ ני והשלוחות הלבנות של רמת עבדת. נוסעים כאילו על ה.שולחן" של הר חודשה. עליו מפוזרים מאות גלי אב־ נים, מיבני קבורה עתיקים, שערמו כאן בידי האנשים שחיו כאן לפני ששת אלפים שנהו

ובין אבני הגבול 47-46 יש גלעד-מטוט לזיכרם של טל צורי ואורי סלו-מון. שמטוסם התרסק כאן לפני שש שנים. הנסיעה לאורך הר חורשה מסתיימת בצומת חר תריף.

כביש הגבול ממשיך דרומה לעכר הר שניא ומישורי פאדן עד כביש עין־נטפים־אילת הוא כביש מעלה אי־ לת. טיול סופשבוע מט. 30 יהיה בד־ רך זו. עכשיו מונים לכביש הרחב המו־ ביל מהר וזריף מזרחה לעבר מצפה רמון. נוסעים עוד 5 ק"מ ומגיעים לצומת דרכי עפר. משמאל. בורות לוץ, עם שבילים קלים להליכה שאורכת שעה שעתיים. מימין, יש דרך עפר טובה שאפשר לנסוע בה אל מצפה מעבר ערוד. אורכה 6 ק"מ והיא מובילה למבט נהדר על הרי הנעש במכתש רמון. במיוחד בשעות אחרי הצחרים המאוחדות כשהשמש מאחו־

ממשיכים ישר אל הבור, שנסתם עם הזמן, קוטרו כ־30 מטר ולידו שרידי בית אבן, בו חיו וממנו השקיפו תושי ביו הקדומים אל הבריכה הגדולה. חו־ צים שביל אחר ויורדים בשביל אל הערוץ הרחב, אל האלה האטלנטית ובוסתן האלה. המים מניעים לבוסתן בתעלה המטה אליהם את מי השטפו־ נות. האלה האטלנטית הגדולה של הר הנגב. רק בגליל העליון ובהר הנגב פונשים אלה וקנה, בת כמה מאות שנים. ממשיכים בשביל מזרחה, במע־

למה בורות לועו

השם לוץ איננו מופיע בתנ"ך וה־

בכל שבוע הפסח יהיה אוהל בדו-אי עם קפה ופיתות למבקרים. בשעה 12 בצהרים ייצאו סיורים מודרכים באזור עם פקח של רשות שמורות

מהחניון יוצא השביל וגם חוזר

אליו. שביל מסומן באדום־לבן־אדום

על האבנים, לוקח אותנו אל הבורות

והבוסתנים. אורכו כארבעה קילומטר

רים, כשעה עד שעתיים הליכה, ויש

שביל מקצר בהמשך המסלול הרגלי.

כדאי להצטייד במי שתיה בחניון. לא

לשתות את מי הבורות ולא להשאיר

הגבעה. אתרי 50 מטר תוצים דרך

ג'יפים היוצאת מהחניון לנחל אלות.

השביל ממשיך צפונה על מורדות

פסולת בצידי השביל.

הטבע. הסיורים – ללא תשלום

לה הערוץ. מינוון עשיר של צמחים ריחנים: אכילאה ריחנית, כתלה חרי-פה, געדה מצויה ולענת המדבר. שי-חים ריחניים אלה התברכו גם בסגו־ לות מרפא. שמים עלים אחדים שלהם

עד לראשית שנות החמישים, כשצת"ל הכין את הנסינה מסיני והתפרס במרחבי תר תנגב. בורות

שהיו תיוניים לתייתם.

עם השביל מניעים לסלע המיגד־ לונים. במישטח הסלע הבהיר שבק־ רקעית הערוץ, חשפו המים נושים כהים. אלה הם מיגדלונים מאובנים, שבלולים, שחיו ומתו בים הקדום שהיה כאן לפני כשבעה מיליון שנה ושקעו בקרקעיתו. בכל האזור תיראו גם שבלולים צעירום יותר, בני ימינו. ממשיכים ללכת בערוץ, תוצים את נחל אלות ומגיעים לעוד עץ אלה. מכאן מגיעים לבור, שעץ אשל גדול צומח בקרקעיתו, ולגורן ששימשה

בורות וכוסתנים אלה נשתמרו

שאורכת כיבצ דקות בולל חבבים חמפו:

לוץ היו לאתר היירות שפושך אלון אלפי מטיילים. זוהי קבוצה גדולה של מאגדי מי נשם מלאבותים

ווקא בתקופות קדומות חירו תר חנגב לאיזור חקלאי משגשג שבערוציו אלפי דוומים של בוסתנים, כרמים ושדדות מבואה. זה התחיל עוד בימי שלפה

המלך. לאורך גבולה הדרומי של ממלכתו נחפרו במדבר עשרות בורות שאליתם הניעו מי השטפונות. אז הוקמו כאן היאחזויות צבאיות של יתודים מימי התנ"ך, בתווח חקלאיות, מהמצוק הצפוני של מכתש רמון ועד לנווה המדבר קדש ברנע. לשיא שינשוגו חגיע הנגב במאות תחמישית עד חשמינית לספירת, אצל תובעים. מאז נמסר הנגב לידי נוודים ורועים. תבריטים, שליטי הארץ (1918-1917) עודדו את הבדואים

בחוות עבדת תצליחו לגדל בשיטות החקלאיות הקדומות ום מעעים של אלת בוענה היא חמיסעות-שאמי. לטפל בבורות חמים ובבוסתנים

בור ניצנה תנקרא תיום בור חֶמֶה. בצד תכביש מצפח רימון חד חדיף. תוא מאגר מים קדום, מהיפים וחשמורים בנגב. ולמח חר חריף: שמו הערבי. ראש חרוף/ כלומר ואש כבש. באח ועדת העבות הממלכתית וחפבה את חלבש

עתיקים בשוליים הצפוניים של

מכחש רמון. לבו של איזור חקלאי

קדום שחלקו שוקם עדי בני מער

רשות שמורות הטבע פקווה

להמשיך ולשקם את הבורות שהתמלאו צמחית ולטעת טבינס

כוסתנים שיושקו במי תבורות.

לטעת שוב שקד, נפן, תאנה, ריבון

במסנרת פעילות הגדג"ע ושל"ה.

לדייש בימי קדם. מכאן מניעים אל בריכת אנירה הת קרקעית למים, מא גורה שנותרה שלמה, מאז בנו אותה לפני 3000 שונה. תולכים עוד ומניעים

> נסועה של פנ ק"מ תל לואת בדרון בור ניצות חוקרא חיום

אל בור מים פתוח, אל שרידי תוח ובית מהתקופה הישראלית, תקופת בית ראשון. וממנו חוזרים אל התניון ואל המאה העשרים. לא לטויל כאן בשעות הצחרים החמות. השעות הכי יפות תן שעות אחה"צ, ואחר כך לראות שקיעה במכתש רמון, מבויצפה מעבר ערוד.

ל מוחקים: מבורות שקלים לחיוץ בולל מניפה ? לוא למיצמת רמון - ודמרמת על האיזור, ברי לה לחגיע לשיור יש לצאוו חמוכן בשמנת בבוקר למצפרו רמון דרך עברה

מרשינו - בשלמון 19668 אבסנית נועד: מצמת

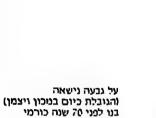
Pacett even ansent Presente en en engele Trans en en en en tres en en en Tres en en en en Les en en en en Les en en en en en

נית דירה לא חייבת להיות קניית ייחתול בשקיי. וזיום, יותר מתמיד, אתה רוצה לראות את הדירה שאתה סונח. וזה בדיוס מה שמציעה לד תברת גזית ושחם. לא הכטחות, לא ערבויות ולא דירה ייעל תנייריי.

כשכונה הכי טובה ברתובות, גבעת היקב, חקימה החברה פרוייקט דירות פאר. הדירות מוכנות לכניסח, ואחת מהן יכולה לחיות שלך. כל שעליך לעשות חוא לטיים את חסידורים הכספיים שלך, לארוז ולא לשכוח לקחת את המפתח לדירה החדשה שלד. אל תחסס. הדירה שאותה תראה היא חדירה שאותה תקבל.

כמה מילים על הסביבה צפון רתובות. שם קרוב למכון ויצמן ממוקמים שני בתי חספר חמעולים ביותר בעיר, ייתחכמוניי וייבכור לוויי. הראשון בית ספר דתי ואילו חשני בית ספר חילוני ולשניחם מוניטין מעולח. מוניטין שהוא שילוב של מסורת חוראה וניחול (40 שנה לייתחכמונייי) רמת תלמידים גבותה ואי קפיאה על השמרים

> משרד ראשי – תייא, רוד אכנבי 95 טל 03-292478/9 טכי יינסגינינים משרד מכירות – ררעבות, רוד הרצל 192 בפסני קומה בי טל: 470275

רחובות והסביכה את היקב שלהם היום, לאחר שהיקב הפך לאתר הנצחה היסטור לכבודם של ראשוני רחוכות. בונה חבי גזית ושחם בצמוד את נבעת

בבעוו וזיקב

היצכונה ממוקמת בצפון רחוכות (בין רחי הנשיא ונמצאת במקום המשובח גינות רחבות ידיים, חניות מקורות וחדרי כניסה מפוארים (מצופים

בגרנוליט) מקדמים את יאתי מעליות מהירות נושאות אותד אל דירתד שם תמצא 127 מייר הכוללים 4 חדרים גדולים + חדר עבודה (או זוא). 2 חדרי אמכטיה ושירותים מטבח אמריקאי, ריצוף קרמיקה, משקופים מאלומיניום ונגרות פנימית מעץ משוכח הם אלמנטים משלימים לסטנדרט הגבוה

גבעת היקב, אין ברחוכות

שכונה טובה יותר

הדירה שאתה רואה היא הדירה שאתה קונה (בייבכור לוויי ישובץ חשנה גם ביייס לאמנות

ולמחול). אם גם אתה חושב כי חשכלה טובה לילדיך חיא השקעה הרי שמגורים בגבעת היקב יניבו את התשואה חטובה ביותר. כמה מילים על החברה

את גבעת חיסב בונח חברת גזית ושחם הכונה את הארץ למעלה מ־25 שנים. מאות מבנים בכל רחבי הארץ (בתים, דירות, מרכזים מסתריים ומוסדות ציבור) הם כרטים חביקור של החברה. נזית ושחס רשומה אצל רשס הקבלנים ומבטיחה את דייריה בהתאם לחוס מכר דירות. חוטנה הפיננסי של חחברה יאפשר לך ליחנות מתנאים טובים במיוחד בעת רכישת

נתונים נוספים על גבעת היקב ודירות גזית ושרום האחרות (במחירים נמוכים אף יותר) תמצא בפרוספקט מחודר אשר ישלח לכל דורש. צלצל 470275 ותחוברת בדרך אליך.

פרושמקט ופרטים

חברה לבנין בע"מ

כמנהל כללי של משהד

הממשלה, שופט בבית

המשפט העליון. פרש לפני

חמש שנים. נשוי (נישואים

זמורה, אב לארבעה (שניים

של מיכל), יש להם עשרה

ונינה אחת. גר בדירה

קקרונית אינני אוהב, אני לא מבין אותה, אם כי אני

בירידות עם אחר המלחינים הנדולים, יומף של יש לי

שהיא מומחית במוסיקה צוחקת כמני ואומרת שזו

תלשה למה שאני שורא במסיקה יחודית", אבל מיכל,

או, בטוורן, שלא לדבר על מנרלטון ומאהלר ובראמט.

אמוניות לי ואספטי מאשר אינטלקטואלי, בערב המאר

ברחוב, טשרניחובסקי

בירושלים."

שניים) למוסיקאית מיכל

המשפטים, יועץ משפטי של

ש כל מיני נרכאים וחלכאים הנאים לשפוך את

מרי שיחם לפני, ולהם אני מקריש פעמיים כש־

ברע, אחר הצהרים. פגישות עם עתונאים נכנסות

לקטגוריה הואת. באים גם אסידים לשעכר, הר

רים של אסירים, קורבנות של פשעים, ואנשים אחרים,

שאינם מוצאים סער או פורקן נצנורות משפטיים רשי

מיים. אני לא נותן עצות משפטיות, רק עורה אנושית.

אני איש וקו וחכם ולכן חושבים שיש לי עצה לכל

רבר, לא חמיד יש לי אני מסה שאני נותן לאנשים

אחרי שפרשתי מביה המשפט יכולתי לבלות כל

יום 12-10 שעות בכתיכה כלי כל קושי ואתיכך להר-

צות. בינתיים חליתי במחלה קשה ראחרי 4:3 שעות

כתיבה אני מתעייף, או אני יוצא לטידל ואחים נח.

אחרי הצחרים שוב כותב ועונה למכתבים. אני עונה

לכל מכחב שאני מקכל, גם מאנשים שאינני מכיר.

אני ממשיך לקבל גם מכתבי איומים, היום, אלח בעיר

צה. לשלנוע אינני הולך, לתיאטרון, כשנים האחרוי

נות, רק לעיתים רחוקות. לשוצרטים אני צריך ללכת

כרי לראות את מיכל, אשתי... הולך לקונצוט פעם:

פעמיים כשבוע. יש סונצרכים המשעממים אותי מנחיי

נה מוסיקלית. במשך השנים הרגלתו את עצמי לשכת ולעשות שם עבורת מחשבה. אני עוסק בעניני והמוסי

קה לא רק שלא מפריעה אלא אפילן מעודרת כמו

ולרקע המוסיקלי בבית חרושת. מוסישה איטוליות ואל-

Biacalo 28

סר איומים באש הניהינום. בערכ, כררוך כלל, אני מרי

הרגשה שאני כן ארם, זה מיצרך נרידי מאר היום.

תר, בדדך כלל אני צומה בטלוויויה, כי זה מסיח או

בשאני נמצא במקום אתר זמן קצה וותר מדי פשקו אני מרגיש באופן פיוי שאינני יכול לסבול יחנו שאני מוכרח לחזור חביתה. וזה מתכשא בדברים שתואים מאד כמו שילשולים וכאבי ראש. רק בשאני ביווש לים, כבית, אני מרגיש בסרר. אף פעם לא ניתפון את הקשר עם חבית. גם כשישבתי בבית משלם, באחדה בוקר תמיר סיפרתי למיכל על המשפטים העומיים לפני, דיבועני על הזעולבטריות, והיא וומיד ירווח את כל התשובות, כמן חותול והיה לי ששי רב עם משוב

תשופע תיים כהן: בילדותי רציתי לתיוח ופ למשפטים בגרמניה. ביהן

הדעת. אם אני הולך למיסה ישר משולתן המיבה אינני יכול להרדם. אין תכניות שאני אוהב בפיותו אני צופה במה שמקריבים כאותה שעה. זה עונר לי הבית זה המקום היחיד שאני מהגיש כו כניה

עת עצמית, לווסית מדעתי כל מה שהיא א גם כשחיתה לי לשכה כבית המשפט תמיד כתותי עבותי, קראתי כבית. אני מרגזש כבית דים כשורשים שלי סופבים אותי, אינני יכול כלעריתם. אני עום: איתם האותב אותם ומוסיף עליהם כמעם יום יום ינם: אונות הוסיפת יהורית כלל, אני מחכות למוסיפת שבר . חיים וחנה מה, ארון שבולו אוצרות שאספתי כל של עם לכל אחר מהם יש לן יחם מיותר, כבו לגני אום. חיין ספרים שבל אחר מהם אוצר בלום, כמו למשל או בטהוכון, שלא לדבר על מגדלטו ומאהלר ובראמט. סידור התפילה הזה שבתב יהנוי איטלטי לאשונו לשנ גם כמה רברים של האגלר נכנסים לחוף זה: זה יותר אמוניותלי ואספטי מאשר אינטלטיוצלי יוודה אינור והמצאת הדפוס בשבילי, המדשת היותרית זה עליו אי הסטוריה, מורשה, לא של אמונה הענין הקעור

<u>גדול... לחנר ולגדל אותם היה תענוג בלתי פוסק.</u> מה תחסרונות שלך: <u>אני אוהב מותרות. אוהב את הטוב ביותר. אם פעם אני הולך לבית</u> מלון, איוני הולך למלון של 4 כוכבים אם יש מלון של 5 כוכבים. אם אני הולך למסעדה, לא

<u>הולר לשניה בטיבה אלא לראשונה.</u> פח עוד היית רוצה ללמודו <u>אני לא מבין, למשל, שום דבר כמחשבים וזה נראה לי חשר</u> <u>ססויים, אבל התייאשתי מלהבין את זה אי פעם. הייתי רוצה ללמוד קצה יותר פּסיכיאט־</u>

מנל חדברים שעשית, במח אתה תכי גאה? בילדי. ולעשות אותם לא היה מאמץ פיזי

<u>ויה ופסיכולוגיה מודרנית. אני קצת מיושן בשטח זה. וערבית, גם שפה וגם חרבות.</u> מה אתה אוהב לאכולו <u>אוכל טוב. עכשיו אני מאד נזהר כי הרופאים אטרו עלי, אבל</u> <u>כשהייתי בגיל העמידה, או ליתר דיוק, בגיל הישיבה במסעדות, אהבתי את זה מאד. גם </u>

מה עוזר לך להתרכזז <u>אני מרוכז מטבע בריאתי. לא צריד עזרה. לפעמים יותר מדי מרוכז</u> וכשמדברים אלי – אני לא שומע מילה.

מה מרגיע אותרו <u>לפעמים אני מתרגש מדברים שקורים, אבל זה עובר כשאני בבית.</u> מה רצית לחיות כשהיית ילדו רב. וזה לא עבר לי אף פעם. התאהבתי במשפט העברי

מי חיו הגיבורים הספרותיים שלך: <u>נתה, אורנו אני אוהב עד היום. כבר לא קורא אותו, אבל</u> <u>וובו. ואובידיוס והורציוס וסנקה וקיקרו.</u>

איזו אישיות הסטורית אתה מעריך במיוחדו <u>שפינוזה, הרב קוק והיינריך היינה.</u> מחו וכרון הילדות החזק שלךו <u>יחסי עם סבתי, הרבנית. היא שנטעח כי את אחבת המוסי"</u> <u>יום היה לה מינוי לאופרה, דבר שהיה בלתי רגיל אצל יהודים אורתודוכסיים. כל יום Ω</u> <u>תטישי בערג הלכה לאופרה וחמיד לקתה את אחד מנכדיה וכר, ביו גיל 12 ל-18, שמעתי</u>

מי החברים שלךו <u>רוב האנשים איתם עמדתי בקשרי ידידות הדוקים כבר הלכו לעולמם.</u> אבל יש לי קשרים מקצועיים ורוחניים גם עם צעירים.

מי חשונאים שלך: <u>הדתיים הקיצוניים. בשבילם אני הרבה יותר בזוי ומסוכן, ממש בוגד.</u> למי חיית רוצה לתחטיף סטירת לחיו יש כמה אנשים שאני סולד מהם. אבל להעלות על

<u>חדעת שהייתי נותן סטירת לחי לרב כהנא למשל... לא הייתי מסוגל לנגוע בו.</u> מי יפואלי בעיניךו <u>מי שמודחת עם מדינת ישראל לחלכה ולמעשה. ביו יהודי ובין לא</u> <u>יהודי, ביו שנתגייר כהלכה ובין שנתגייר שלא כהלכה.</u>

מה משמעות הכסף בשבילך: <u>כסף חשוב לי להוצאה. אין לי הסכונות מפני שאני מוציא כל</u> <u>מה שיש לי. כל מח שאני קונה צריך להיות באיכות חטובה ביותר.</u> מה אותב לקנותו <u>בנדים לאשתי ולנכדות שלי. ואני עושה זאת בהצלחה עצומה. אני</u>

איך אתה מפנק את עצמך: *קונה ספרים.*

מה עוד היית רוצה לעשותו <u>להוקק חוק פלילי חדש בדיני אישות וחוקים חדשים בנוגע</u> <u>אבל לזה אין לי שום חשק. חמחלה תפקה אותי בחו"ל ומאן אני נרחע.</u>

על מה אתה מתחרטו <u>לא מתחרט. יש כמה פסקי דיו</u> שהזדמן לי אחרכר להודות בטעותי. <u>וכודאי טעיתי ביותר מקרים ממה שהיתה לי הזדמוות להשתכנע. בשר ודם טועה. אף פעם </u> לא התיימרתי להיות כל יכול, כל יודע, מחשב או מכונה.

אלי מעם השוב, מעניון, מרתק ממש, אלא שענשיו דבר, של ממש, לפני הערישה השבחי שהעבודה החסר מילפים את חיותיות וכוח שעושים סמנה הו משום בל כאה, כל כד אובתו אותה חייותי מעורה בה, אבל ישו הליםה הספרים שממש בעניכים אותי עוסקים לא עבד זום וראות אתו היההי מערה בה אבל לעבודה על עמבה. בל וניהם של המצינים הצעירים להם אני מרצה, או לר המצינים המערים להם אני מרצה, או לר המצינים המשפים משפט בעניכים אותי עוסקים להיות להיות במשפים משפט בעניכים אותי עוסקים בל המצינים המשפט אותי משרים של המשפט בעניכים אותי משרים של במש אני מוצא מומפים בל למינות בשל בעני הוא מומפים בל למינות בשל בעני הוא מומפים בל למינות בעודה באותי מומים בל למינות בעודה באותי מומים בל למינות בשל למינות במשפט אותי בעודה מותי בורים אותי בעני אותי בורים בל אותי מומפים להיות בעני איי מומפים המצינים המצינים המשפט אותי בעודה ביותי מומים בל למומים בעודה מומים בל למומים בעודה מומים בל למומים בעודה מומים בל למומים בעודה בעודה ביותי בעודה בעודה בעודה בעודה בעודה ביותי בעודה בע

טיות, דתיות, צכאיות ועכשיו אנחנו נמצאים באמצע מלחמת תרכות. היו גם השגים תרכותיים, חקלאיים, תעשייתיים, ויש לגו מערכת משפטית למופת. בסך הכל אנחנו חיים לא רע בהשוואה לכמה מדינות אחד רות. אבל לומר שהמדינה היא הצלחה לא מיניה ולא מקצתיה. הקימונו את המדינה לא לשמה, אלא כרי להשיג את מה שנקרא 'הגשמת הציונות', ברגוריון חשב שנשיג את המסרה הואת תוך שנים ספורות. עב רו 38 שנים ואנתנו עומרים עויין בהתחלה, לא היח לנו ומו הסימן הראשה לכך שהיברים לא מתפתחים פה כמו שצריך היה שהעליה לא באהו פעם האמנו שיחורי שמככר את עצמו ואת יהרותו לא יישאר בחרץ, שיבוא עם משפחתו, וזונו והכישורים שלו. למעי שה, היו לגו רק עליות של קטסטרופות וכמה מהבעיות ההצורות נולדו במעברות על המשבר חוה עדיין לא התגברנו לגמרי, העוברה שיהודים רוסיםן שקיבלו ו וות לישראל הגבו לאמריקה ביות הכשלון הכל גרול שהיה לנון לא הצלחנו להוות אטרקציה פל הנורמים מברו יחר, מלחמות, בירוקרטוה, מיסוי, בשיח רתות תוסר הסובלגות, הפער העדתי ותפוליטיקה המולכל כת לכן גם הירידה אני בעד הגררה עצמית של הא רם כל אתר צחיד לדעת מחידוא עושה אתני באפ כאפשרות או בסמכות למנוע מארם לרדת אם הוא רוצה. אני לא מגנה אף אחר ומשתדע לחבון כל אחד תמרינה תוכל להחת מחינת מושת רק אם יהיה שלום דק או יבואו עולים בהמניהם, וכלעזיהם אין לנו תקר

דאגה שלהם. אני כבר יכול להרשות לעצמי לעסוק

ב'עניני נצח', אילו שאלת אותי אם הייתי רוצה להיות היום צעיר, הייתי עונה לך בשלילה. לא הייתי בוחר

תקופה אחרת כשביל נעורי. אילו ניתנה לי הבחירה,

הייתי בותר תקופה קצת שונה לגיל הזהכ שלי. הייתי

רוצה לחיות בתקופה של שלום. אילו היה שלום, היינו

יכולים להכיא תיקונים גם ככל הרברים האחרים, אפי

לו בעניני דת. אני וושב שבומנו עשינו שגיאה גרולה

בכך שנתנו לדתיים את הסמכות בעניני גירושים וני־

שואין. דרך השימוש שלהם בסמכות שהוענקה להם מוכיתה זאת. זהמצב נותו פתחים לסחיטות חדשות. הם

אולי לא מתחזקים מבחינה מספרית, אכל מחגברים

מכחינת העוצמה, הכוח וחוסר הסובלנות שלהם. לא

שופט סנילי מהווה סכגה עצומה

ומכיוון שאי אפשר לפטר שופט,

היה לנו אפילו יום אחר של שקט, לחזור אל עצמנו, לחשוב קצת, להרגע. היו לנו יותר מדי מריבות פוליר

במערכת המשפט, אבל שום

שופט לא יודע שהוא סנילי,

הסכנה קיימת.

מה רק או תחכסם הכלכלה, רק או נוכל להתפנות

לעבורה על עצמנו. כשאני מסתכל בנכרים שלי ובסי

אוזניים לאנטנה

בתוך מצודה במעבה היער, במדינת מרילוד ארה"ב, שוכנת סוכנות הביון המשוכללת ביותר בעולם. זוהי נס"א – הסוכנות לבטחון לאומי של ארצות הברית. שלא כמו סוכנויות הריגול והבטחון האחרות – על נס"א אין פיקוח. זהו מכשיר רב־עוצמה, המצוחת לכל העולם באמצעים אלקטרוניים חדישים ובעוצמת מיחשוב מדהימה, שהאוזניים שלו מסוגלות לחדור לבונקר של קדאפי ומעבר לחומות הקרמלין.

> מאת אריק לורן צילומים: איבון המסי, שירות "גאמא"

> > אשר קראפי או גורבאצ'וב משתעלים, נס"א יודעת – זו האימרה הרווחת בסוכנות לבטחון לאומי של ארה"כNational ik (Security Agency) בכינויה המקוצר NSA. ויותר ברצינות, האוזניים הארוכות של הסוכנות לבטתון לאומי מצותתות כל שנה ליותר מ־24 מיליון שיחות בעולם כולו, ולאתר שנקלטו ופוענחו הן מועברות לסוכנויות הביון והבטחון האחרות של אמריקה. נס"א, שכמעט אינה מוכרת לציבור האמריקני, ועוד פחות מוכרת כמדינות אחרות, היא מכשיר הריגול החזק ביותר בעולם. כאמצעותה מאוינים האמריקנים כאורה קבע לשיחות הפרטיות של מנהיגי ערב וברית המועצות, כמרגם לשיחות של בעלות ברית, ובעצם יכולים להגיע ער לבונקר של שליט לוכ בטריפולי או מעבר לתומות הקרמלין. הכל למען כטחון העולם

מעקב אתר יריבתה העיקרית. שכן לפעמים, ברית המועצות אינה רק יריבה – היא האוייב. כשהקוסמונאוט הסובייטי קומארוב מת בחלל ב־1967, נודע הרבר מיד לאמריקניים, אם כי

הסובייטים עצמם עיכבו את פרסום הידיעה. כל התקשורת בין רכב החלל לחדר־הבקרה המובייטי גרשמה ופוענחה, והאמריקנים ידעו אפילו באיזה רגע אבר הקשר עם רכב החלל, שלא הצליח להאים את כניסתו חזרה לאטמוספירה של כרור הארץ. לכשאפסה התקווה להציל את קומארוב, שותח עמו ראש־הממשלה גם אנשי נס"א היו שם, בהאונה, מתעדים כל

גאמא גופי" הוא למשל שם הצופן לשיתות

הסודיות ביותר המתקיימות כמוסקווה, שתוכנן מועבר

לפקידים אמריקניים בכירים. שיחות אלה עוסקות

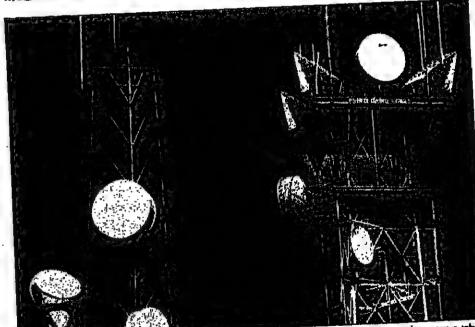
בפגישות שמקיים גורכאצ'וב כמשרדו, כשיתות של

גרומיקו כבית־הנופש שלו, או בשיחות שמנהל שר

החוץ ארוארד שוורדגרוה עם עוזריו מהלימונינה שלו.

ישנן עוד דוגמאות רכות לאופן בה ארצות הברית של

אמריקה, האימפריה הארירה ביותר בעולם, מנהלת

חלק ממערך האנטוות בפורט מיד: מעקב על תאי טלמון בבריטוית.

ראז, אלכסיי קוטיגין. קוסיגין אמר לקומארוב שתא גיכור ברית מועצות וויכה אותו באות הצסיינות. לקוסמונאוס, שגורלו נחרץ למוות, ניתן לדכר עם אשתו, לתרגיע אותה ולייעץ לה לגבי חינוך הילוים. רק בשניות האחרונות של המוף הנורא נשבר קומאוזב וצעק: אני לא רוצה למות, עשו משתה". רכב וחלל, שנכנס לאטמוספירה הלוהשה של כדוד הארץ בווויה חרה מדי, התלהם. בשניה האחרונה של חיין פלס קונוארוב צעקה מבועתת, לפני שרכב החלל התפצק.

אין כמעט אזרח אמריקני שלא שמע על ה־FBI ועל ה־CIA. אבל פתות מאתוו אחד מהאמריקנים יורעים על קיומה של נס"א המסתודית, למרות היותה סוכנות חביון החוקה מכולן.

אלפית־שניה של הטרגריה. כשקט, כמנהנם.

תקציב שנתי של 12 מיליארד דולר מאפשר ל־60,000 אנשים מיומנים ברחבי העולם לשפר כל הזמן את הרשת האלקטרונית המדהימה של מקורות לאיסוף מידע. נתונים צבאיים, ריפלומאפיים ואלקטרוניים הופבים כאמצעות נס"א למידע שימושי. שום שיותה, דרך טלפון, דרך כבלים או דרך לווין, אינה נעלמת מעיניה החתדות של נסיא.

מחשבים רבי עוצמה מתוכנתים לצותת לשיתוח עליפי שמות ומלות מפתח, מתוך יותר מוצי מיליון שיתות שעוברות דרך מכשירי הציתות כל יום.

נס"א- הוקמה ביץ כנובמבר 1952, כתקופת הכחונה השניה של הנשיא שדומן. בנינוך ל-CIA, אין חוק המסדיר את פעילותה, ואפיד לקונגרם אין פיקוח עליה. יש רק מסמכים שנוערן להגן על פעולותיה. אפילו התוראה מספר 6 למכנות לכשתון לאומי, אשר ניסתה את הקווים המנחים

כדור מיסתורי תמתווח את אחד מתאי ה"מוה" תבה "א היד על דופק התקשורה העולמית.

לסעילות נס"א, היא מודית. היה זה בעיצומה של

נשיצים אמריקניים ממפלגות שונות דהו כקשוח מצד ועדות פיקוח של הקונברם לקבל יותר מידע על נס"א ההדאה נשמרה באריקות, כדי להנן על מערכת העובים הרגישה של המכשיר היקר ביותר של האמריקנים כמלחמת-תכיון נגד כרית המועצות. ולמעשה נגד כל יצור אנושי או ארנון, שינסו לפגוע ננטתנה של ארצות הברית בכל מקום בעולם. המדיות האופפת את נס"א רבה כל כך, שב־15 השנים האשונות של קיומה לא החבר שמה רשמית ולוא גם

טה נס"א בפורט מיד, מרילנד, מרחק כשעה נסיעה מוושינגטון משתרע על פני 15 הקטארים כטבורו של יער אורנים, מכורד לגמרי. זה אתר מרשים הרכה יותר ממטה CIA, כלאנגלי

שלושה מתמומים נפרדים של גדרות תיל, כל אות מתנשאת לגובה שלושה מטרים. סיורים עם כלבים, היישנים אלקטרוניים מחוץ לבניין ובתוְכוֹ. כביש נישה שמור היטב כתוך מצודת הפלדה ותוכוכית. בריקות זהות שברתיות של העובדים. ממבים מדיים מהוקים בכספות השמורות יום ולילה וסוגנות בידי שלושה צירופים שונים. כשאלות של

עברים, המורשים להכנס למצודה, עברו תהקירים כסתוניים מעמיקים ביותר לפני שנתקבלו לענודה מקום לידה, השכלה, שכנים, ידידים ומכרים TUTI IIIMR, JUIUM INRIJUJ

נס"א, הממוקם כלכ פורט מיד, נחלק לשתי אונות, כמו המוח האנושי. האונה הימנית נקראת "קארילון" והשמאלית – "לודסטון". קארילון ישנם ארכעה מחשבי

שורות של תקשורת מוצפנת. מרכז המחשבים של

י.ב.מ. 3035, המחוברים זה לזה ולמדפסות שמסוגלות לייצר 22,000 שורות בדקה. לודסטון מרשימה עוד יותר, עם מחשבי־על "קריי" זיבמ, שכל אחר מהם מסוגל לבצע 150-200 מיליון הישובים בשניה. גם מחשבים אלה קשורים זה לזה, ומסוגלים להעכיר 320 מיליון מלים כשניה - שווה ערך ל-2,500 ספרים כני 300 עמורים – כל אחד.

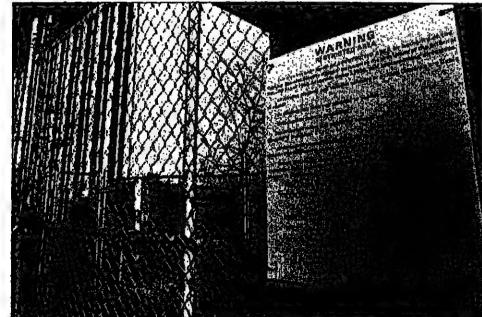
קארילון ולורסטון קשורות גם ל־3,000 המומחים של נס"א במדינות שונות, כהן יפאן, טאיוואן, קוריאה הדרומית, גרמניה המערכית, האיים האזוריים, דרום אפריקה זתורכיה. בתורכיה, למשל, מאיישת נס"א מספר עמדות האזנה חיוניות לאורך הגבול עם ברית המועצות. משם יכולה נס"א לצותת לבסיסי השיגור האסטרטגיים של הסוכייטיים לחופי הים הכספי, כמו גם לאזור הניסויים טוריטאם במרכז אסיה, שם בוחנת ברית המועצות כלי שיגור אסטראטגיים חדשים.

רוב עמדות־ההאזנה האלה אוטומאטיות לחלוטיו. מבודרות על דכסי הרים, זמתוכנתות לפענה מיד נתונים טלמטריים של טילים סובייטיים. נתונים אלה מועברים מיד באמצעות לוויין לאלסקה, שם מנסים, באמצעות מטוסים עמוסים ציור אלקטרוני, לתער את השלכים המאוחרים של מעוף הטיל הסובייטי.

רוב עבודתם של מומחי נס"א בפורט מיד כוללת בדיקות מוצלכות ומיון מירע כאותו נושא שנאסף ממקורות שונים. למשל, כל התקשורת כין כרית המועצות לשותפותיה כגוש המזרחי עוברת מעקב מתורכיה, מגרמניה המערכית או ממקומות אחרים. לנס"א יש גם עמרת ציתות אחר סין, הממוקמת בהונג

ארבעה מיליון תווים מועכרים כל שניה במחשבים של נס"א במרילנד. המחשבים מתוכנתים לזהות מיד כל שינוי בדפוס זרימת המידע העולמי. כל חריגה נבדקת מיד, תחילה בידי המחשב ולאחר מכן בעיניים אנושיות. ניתן, כעקרון, לצותת לכל התקשורת וזרם המידע, כין אם הם מלאכותיים וכין אם הם אנושיים, בין ארצות הכרית לאירופה. כל תאי הטלפון הציכוריים כארצות הכרית וככריטניה נמצאים אף הם תחת מעקב.

אילו כל זרימת המירע של הארם היתה צריכה לעכור בנקודה אחת ויחידה על פני כרור הארץ, נקודה זו היתה פורט מיד, שם מקיימת אמריקה מעקב ערני אחר הרופק של התקשורת העולמית, של התרכות

לשעבר – כל הפרטים האלה אומתו וגבדקו היטב, כדי

שלא יתגלו לאתר מכן כסיכון בטחוני. כל העובדים

עוברים באורח סדיר בדיקות של גלאי־שקר, בלי

להתחשב בדרגה או בוותק בנס"א. כל אמר עלול

להפוך לבוגר... יותר מהרגל, יותר מטכע שני, צו

הבטיחות הופך לתוש אצל עוברי נס"א אתרים מהם

אפילו לא סיפרו למשפחותיהם במה בדיוק הם עוסקים.

העובדים מתלוצצים כיניהם, כי פירוש ראשי התיבות

הוא "Never Say Anything" הוא NSA

אין צורך לומר, שכשכיל הקג"ב או המוריעין

הצבאי הסובייטיים, נס"א היא מטרה ראשונה במעלה.

חלק מציור עיבור־הנתונים המתוחכם ביותר בעולם

תוכנן במיוחד לפי מיפרטים של נס"א ומשמש את

הסוכנות. המחשבים מסוגלים לפענח תוך דקה עד 600

אל תאמר דבר.

כשהייתי ילד, זה מאד הפריע לי. הורי תמיר שמרו עלי, תמיד פחדו שיקרה לי משהו, עצרו אותי. כשהייתי בן 13 הם נאלצו לשלוח אותי לקיבוץ, כי פשוט אי־אפשר היה להשתלט עלי. הייתי פרא אדם. הייתי ארבע שנים ילר חוץ בקיבוץ מזרע, ואני זוכר את זה כאחת התקופות היפות כחיי. בקיבוץ גם קיבלתי את הכינוי שמן. היתה שנו ילדה אחת, עולה חדשה מפולניה, שאני הייתי יורד לחייה. יום אחד עצבנתי אותה נורא, והיא רצתה לקלל אותי, אז צעקה אלי שמן אחר, ומאז נרכק לי הכינוי.

אבא שלי היה נגר והוא זה שהכנים אותי למקצוע. אני במקצועי נגר. אבל למרות ששנינו עברנו כאותו מקצוע, ורעתו היתה חשובה לי, הוא מעולם, אפילו פעם אחת לא אמר לי מילה טובה על עכורתי. אף פעם לא שמעתי ממנו התייחסות חיוכית. ווה היה לי קשה מאד, כל-כך ציפיתי שיעריך את עבורתי. יום אחר לקחתי אותו להופעה כהיכל התרכות של איזה להקה מחוץ לארץ. כסיום ההופעה אמר לי אבא כהתרגשות: 'תראה איך הם עוברים שם כתו"ל, תראה איוה תפאורות הם עושים. הלוואי שהיינו מגיעים כארץ לרמה הואת'. אבא, אמרתי לו, את התפאורה הזאת אני עשיתי. זה היה רגע מכיך מאר. הוא לא ידע בריוק איך להתייחס אל הענין. אבל מילה סוכה הוא לא אמר גם או. אם אני חושב על זה היום, אולי הוא בעצם פחד מעין הרע.

זה לא שהוא לא עזר, כסתר לבו אני בטוח שהוא רצה שאני אצליה, וחשב שעבורתי טובה. רק שהוא לעולם לא עודר אותי.

כשהייתי בן 22 ואשתי בת 21, עובנו את סאסא וחזרנו לתל־אבינ. שנה עברתי כנגר כסולל־בונה. בעשר בבוקר ככר הייתי גומר את כל העבורה, כולל הפרמיות והנורמות. אחרי שנה פיטרו אותי, ואבא שלי קנה לי חלק בנגריה, עם עור שני אנשים. עשינו רהיטים, משעמם ער מווח. יום אחר קיבלתי הורעה מיהודה שכק, חברי, היום שוחפי, לבוא רחוף להפגש עם יענקל'ה אגמון, או מנהל הקאמרי, ועם הכמאי גרשון פלוטקין. הסתבר שיענקל'ה זרק או את בונה התפאורות של התיאטרון, בלי שתהיה לו מישהו שיחליף את האיש. היה או רק אדם אתר שבנה תפאורות להצגות. שבק נוכר שבתנועה היתי בונה

אתי, כלי שיהיה לי מושג איך עושים תפאורה. גרשון פלוטקין שאל: 'אתה יודע מה זה קוליסה'. אמרתי: לא, אבל אני מוכן ללמוד. כלית־ברירה נתנו לי העבורה. הייתי צריך לבנות תפאורה להצגה 'מלאך האכן', שואת עבורה, שער היום, אתרי שלושים שנה בעסק, הייתי צריך להתאמץ כדי להציא מתחתיירי. כשמחה עובתי את השותפות כנגריה, שכרתי מחסן קטן והתחלתי לעבוד. ביום ובשעה שנקבעה, הגשתי להם תפאורה מוכנה. כך התחלתי לעבוד בתיאטרון.

אולם מעוק של "ארגונית" בקרית שאול המקום, חלפקת ומבירת ברעיפום, והמעלה שיעבדו בשפועות האחרונים במרץ על מערכות קול ושאר צווה הברובות בעשק הזא ממלכת הילדים", המקבילה החימאית של בנוסף לאירועי הענק, עוסקים מאוענית מדינת הילדים בתל-אביב. היוזמה, ההמקה בעבודת היום יום, שהיא בוות תמאורות והביצוע, בולם של ארגונית. אדם מישורי לחצמת היאטרון, וייצוא המאורה לאמרה של

יעל פז־מלמד

למרות שאני כן 52, נשארתי ילד בנשמהי

לפעמים אני חושב, אתה כן 52. לא יכול להיות ב

מישהו אחר. אני משתולל עם החברים של כתי שהיא

בה ור24, ואף אחר לא יניד שיש ביננו הבדל. נכלל,

נשארתי ילד בנשמתי. אין לך מושג איך אני נתנ

כשאני מכין תפאורות לילדים. החלום שלי זה להקים

ריסנילנר בארץ. אפילו חשבו על זה פעם ברצינות ה

נפל בגלל בעיות של כסף. אין מספיק אנשים בארג

בכדי להצריק הצאה כליכך גדולה. הדבר היהד שעם

לי עם הגיל, זה הבותות לעבוד ימים ולילות. היום אני

עובר משמונה עד ארבע את הצוע יים. את כן העסק

את שעות הפנאי אָני מבלה בעיקר עם חבריה.

ויש ברוך־השם הרבה. פעם הייתי יוצא המון, מבלה

לילות שלמים. בשלב מסריים זה נמאם. התחיל לחור

על עצמו, או הפסקתי. לפעמים אני תולך ביום שישי

לבוננזה, לכמה שעות. נורא נחמר שם כיום שישי.

רוקדים ואלסים וטנגו, ממש כמו פעת ככלל אני

טיפוט מאד נוסטאלגי. ערכי נוסטלגיה מרגשים אתי ער רמעות. זה עובר עלי חוק לגבי רסים אחים, אין

י סנטימנטים אני זורק מהר ויברים, וקולם חושים

באותה מהירות. כשהיתי נשוי, גרתי בווילה, שלושה

מפלסים, עם רוגם אדמה מסביב. גרוני שם המון שנים, גידלתי שם ארבעה ילרים. אני עובר היום ליד המקם

שהיה פעם ביתי, ואני לא מרניש שום גענועים. רי ה

מאחורי. היום אני גר בדירה, באחר הרצובות הפאנים

של תל־אביב, ואני מאושר. כל הקצב של הייהעיו

מונח לי מתות לידיים. המוני אנשים, פעילות. אני מח

פנרי שחיה לי אז, בילרותי, הייתי מבלה שם אושי,

אלה שילרותם ונעוריהם עברו עליהם בתנועה

השארנו שם חמיכת היים רצינית. תבל שוה איננו

שחבל שלא נוכל להיוח כולנו יוצר. אבל זה סודה לי

מעם מאד פעמים. ברוך כלל אני באמת אדם שמה את ליל הסדר הקרוב, למשל, אני עושה אצלי. יבוא

הרבה חברים, ויהיה על הכיפק. כחגים אני כווך כלל

עם חברים. אם אני אתחתן פעם נוספתז אני כאלת לא

יודע. לא נראה לי. זקנהז יש לי חלום: להקים כית

אבות לאמנים ושחקנים. יכול להיות בוצד. נשב לנו שם, כל האמנים הוקנים, נצחק, נשתעשע, נספר

סיפורים ובדיתות ונעביר את וקנתנו בכיף, מעבר לנה

על זה. מה שהיה, חיה.

יום אחר כאו אלי שני הברי, ארם ויהודה, ואמרו כואו נקים לנו חברה משלנו. יהודה עוב את הקאמרי, אדם גם כן השתחרר מאיוה עבודה, והקמנו את ארגונית. כהתחלה אני הייתי עסוק רק בכנית תפאורות, והם עשו את האירועים הגדולים. אחריכך איחרנו את כל העסק יחר, הקמנו את בית־המלאכה הגדול בקרית שאול, ומאז, עשרים שנה, אנחנו יחד. ירקנו רם עד שהגענו לאן שהגענו. היינו עובדים עשרים שעות ביממה. לילות שלמים. אבל אהכנו את תפאורות להופעות של החברה, והריץ אלי הורעה מה שאנחנו עושים, ואהבגו אחר את השני. וזה לא השתנה עד היום. וזה הכיף שלנו.

הצערו שאייאפשר לסרב לח. ובנא נקצור אוד בן

התורה איתורה איתורה אפראות במות שונהות להיא מות המותה במות שונה במות שהות מות המותה במותה במותה

האדים הירקון בות את הוציון המצבת ששונה את הוצים שבקים שבקים שבקים שבקים שבקים את הוציון שהתקנים המצבת הצורה בשונה שת הוציון שהתקנים המצבת הצורה בשונה של אותם של הירקון המצבת הצורה בשינון שהתקנים והם החוברים הבירונים בשונה הצורה בשינו הצורה בשינון שהתקנים והם החוברים הבירונים בשונה הצורה בשינון שהתקנים והם החוברים הדורה בשיע להחוברים הבירונים בבירונים בבירונים

אגי לא וצשב על ווז הרבה. למה ליוד.

וניל, כדאי שתעשה בו סדר יסודי יותר. המחשב האישי הרב-שימושי (תואר לו ראוי כל אחד מבני משפחת המחשבים האישיים של יבמ) יכול לסייע לך בהשלמת משימה זו.

השנה, במקום לעשות במשרדך "נקיון פסח"

המחשב האישי הרב-שימושי של יבמ עם תוכנה מתאימה, יכולים להחליף חלק ניכר מהציוד המסורתי במשרדך ולבצע את העבודה במקומו במהידות גדולה יותר וביתר

קח לדוגמא מחשב אישי של יבמ עם תוכנה לעיבוד תמלילים. בעזרתם תוכל להוציא את מכתת הכתיבה הישנה שלך לשנחה ארוכה. שוב לא יהיה צורך בהדפסות חחרות ונשנות של מסמכים שיש להכנים בהם שינויים. באמצעות המחשב האישי תבצע תיקון על גבי המצג והתוצאה מסמך מושלם ו... סלי ניירות ריקים.

עכשיו תן מבט בשולחן העבודה שלך. יתכן שהוא עדיין עמוס בערימות נייר ובחומר "שימושי" כמו מסמכים ותזכירים דחופים משנת 83', מכתנת חישוב מודל 70', דפי מאזן מהשנה שעברה, תוכנית שיווק לשנה הבאה ומספר חשבונות שעדיין לא נפרעו.

אם תשמור את המידע החשוב לך במחשב האישי הרב-שימושי של יבמ תוכל להעביר את כל ערימות הנייר הללו לתוך ארגז, להשליכו למחסן ולהמשיך בעבודתך כששולחגך נקי וכל המידע בהישג ידך בכל

רק לרבר אתר אני מתגענע – לתנועה, כל רגע ועתה התיקיה הגדושה. האין היא זקוקה לנקיון יסודי וסדר חדשו מחשב אישי רב-שימושי של יבמ יאפשר לד לשמור, על גבי מספר תקליטונים זעירים, אלפי יש לי גם רגעים עצובים. בעיקר כשאני לבד, ובעיקר לפני חגים. אני חושב או על הילדים, על בה

מסמכים ומכתבים - ללא צורך בתיקיה. בעזרתו תוכל לאתר תוך שניות כל מסמך, לעיין בו, לערוך כו שינויים ולהשתמש כו כרצונך כלחיצת מספר קלידים בלבד.

המחשב האישי הרב-שימושי של יבמ יכול לכצע עכורך גם משימות כלחי שגרתיות ופעולות שעד כה לא התאפשרו ללא רכישת

עשה "סדר פסח" במשרדך עם המחשב האישי הרב-שימושי של יבמ

המחשב האישי של יכמ יכול לשרת אותר. למשל, גם כמכשיר טלקס מתוחכם, המסוגל לטפל בכל תנועת הטלקס במשרדך: קבלה ומשלוח, תיוק ושמירה של הודעות יוצאות ונכנסות, שליפה מהירה של הודעות ישנות ועוד.

אולם בכך לא די. המחשב האישי הרב-שימושי של יבמ לא רק מחליף את כלי העבודה הישנים במשרדך אלא גם מבצע משימות שהאחרונים אף פעם לא יוכלו לבצע. כמה פעמים סיפקה לך מכונת הכתיבה שלך דיווחים על תזרים המזומנים כעסקך? האם הצליחה אי פעם מכונת החישוב שלך להפוך נתוני מלאי או מכירות לגרפים צבעוניים מרשימים? המחשב האישי יכול לעשות זאת.

כדי להעניק למשרדך מראה ותפקוד חדשים, הכנס אל אחד המשווקים המורשים של יבמ (פתוח גם בחול המועד...) ובקש ממנו להדגים בפניך את המחשב האישי הרב-שימושי של יבמ.

- איכות טל' 7511536 ; 2-7514302 •
- בטר טל׳ 299705; 2-285282-4
- סריסל די טלי 7510914; 7510195 - 03-381408 : 383355 טלי 93-381408 : 03-381408
- לרגו מחשבים טל' 285151; 03-285222 •
- משוב טל׳ 7512641; 7-1914 03-751 • מל"ל טל' 266292-6; 266292 •
- ס קומסיוטרלנד טל' 6/202525; 03-289520
- 03-324975 ; 322888 רשף טלי
- לחלק מהמשווקים סניפים נוספים ברחבי הארץ. פרטים בסניף המרכזי.

הב על עיסקת הקרטון. הזהב הוא בשר האליםו" – הספינקם של הקולנוע המצרי שאדי אברס־סאלאם, שם שכדאי

לזכור. שם, המתהלך כצרפת, כמו וירוי בסור: אלה שמכירים אותו (והם מעטים), חושבים אומו לאחר האמנים הגדולים ביותר. יצירתוז כמה סרטונים קצרים אבל בעיקר יצירת־מופת, המומיה" שזכתה בפרס על שם ז'ורו' סארול בשנת 1970. סרט־מאורע! אכל סרט שלא יצא מעולם מארון־המתים של הסינמטקים מפני שצינורות ההפצה הגדולים לא הת־ עניינו אז ככמאי הקולנוע של העולם השלישי. הסרט, אגכ, הוקרן בארץ כמו־ זיאון תל־אכיב.

אחריכך ובלי שנפלה ברוחו, הטיל שאדי אברס־סאלאם את עצמו להרפתקה וכדי שיהיה אוטנטי – הכל חרשה. יותר מהרפתקה – אפופיאהו תכר נית כמעט מטורפת: שנים של חיפושים היסטוריים ואר־

כיאולוגיים כרי לכתוב תסריט, לייצר תכשיטים, שרביטים, בגדים, רהיטים, רכב מלחמה וספינות מלכותיות; חוד־ שים וחורשים של עכודה יומיומית כדי לשחזר ולצכוע מחרש את המקדשים, שאינם קיימים עוד ואת הקברים שחול-

עם העתק מאמייל ומצופה זהב של ענק מאוצרו של תות ענה אמון.

The state of the s

Bracalo 34

חמש עשרה שנים משחזר הכמאי המצרי אבדס־סאלאם את עולמו של פרעה־אח'נאתון, המלך, שניסה להשליט מונותיאיזם במצרים הקדומה, יחד עם רעייתו היפהפיה נפרטיטי. הפקת ענק, עם אלפי ניצבים, ציירים ואמנים מנסים להחיות במדוייק תקופה זוהרת, לפני 3000 שנים,

אירוע קולנועי מדהים.

מאת ז'יל מרמה שירות "גאמא", פארים

דות ימי קדם. אח'נאתון אף חיבר תפילה לאל האחרו

THE 722 למען בנך, שיצא מתוכך..."

מות על קיסרות שתי הארמות. סמנתא־ מרוייקים של תכשיטי האוצר של תוח רה, אתיו הצעיר, ימות מרעל. פרעה ענודאמון. אותם צבעים, אותם משקלים החולם יצטרך לעזוב את השלטון לטובת אותם תומרים... או כמעסו" שן. המהפכה המיסטית של אה'נאתון אצילה כל תכשיטיו מצופים עכשיו כד

של העולם שייצר מחרש. ררישה של אלא לשים אותם במצב מושלם. על כון

ער סרחת של פרוף, אותה פרוורסיות של השלמות.

מאז יסרת את הארץ, יצרת את מלפני 3000 שנה. צריך שהם יודעו לל

ציוויותי על טובי האומנים של מאתר ובחושת אינה מעלה פאטינה.

לעזור לרוויות הצעירים להבין את עברם . בדי להתקרב אל האמת, אני הקרוש, אותו ראי של הדווה, למצוא מחד משתמש בתומרים האצילים ביותר. הב רש את והותם העמוקה ואת האישור של אותי היטבו שחקני אינם שתקנים מקם אצילותם. איך נוכל להיות אבו עצמנו עיים, ניליתי את אח'נאתון במעדה כר תובות קאהיר. מנשתי כמה ופושישי כדי להשיג את מכורתו הימך .במר אמשריות: נותר לי לבתוך אותר. ציני שאדי אבדס־טאלאם בין גרוטאות של פרעונים באולפני הקולמע בדרך הפידמידות, אי הפרעונים" על כל היופי ועל האיכות רוצה לצוות על שתקבי לשחק בתפקיה

מונה עשרה סרטי יהיה דף בהיסטוריה. אני מספר את עשרים שנות המלוכה שבהן כמעט התמוטטה הקיסרות החדשה, לפני יותר מ־3000 שנה דף השוב של מצרים הקדומה שייתכן כי בנידורנו ימצאו בו

לו. חמש־עשרה שנים של הכנה והתלה־-

בות כדי להעלות מן האוב את תקופת

את'נאתון, פרעה הכופר מהשושלת הש־

את עצמם מתרש..." – אומר הבמאי, כן כשעלה אמנחותפ הרביעי על כס המלוכה, הוא ניתק את קשריו עם מעמד הכוהנים רכיהעוצמה של נואיאמון והבי היג פולחן חרש: הערצה לגלגל השמש, אתון, בעל הקרניים הנדיכות המסתיי-מות כיריים. אמנחותם גם שינה את שמו לאח'נאתון, בנו של האל החיד. נפרטיר טי, רעייתו היפהכיה והמיסתורית וכתה לפסלים, בדומה לאַלַה. מעין איזיס,

שחזרה לחיים בגלבול אחר, אם האמהות, אשת הנשים, ריוקן מושלם של האהבתו הרחק מנוא־אמון הטמאה, במצרים התיכונה, נולדה כירה תרשה: .האופק המאיר של אתון", אח'תאתון, הירועה היום כשם תל אל־עמרנה, כ־300 ק"מ מדרום לקאהיר של ימינו. חסידי הרת החדשה ניפצו את האלים הישנים וטבחן את כוהני הפולחן של אמוז, אותה פיר־ מירה רותנית של מצרים הישנה. אירוע בזק, .עגל זהכ" פרעוני. התורה של אח'נאתון, לכד מהאמונה העברית, היא

אתה מקרין יופי כאופק השמים, הו אתון החי, שהיית הראשון

שקוע בתוך ההימנון לשמש" שלו, אין את'נאתון רואה את המזימות המאיר אחיו הצעיר תות־ענה־אמון, שישוב לנוא־אמון כו" להחזיר את הפולתן הר תימשך עשרים שנה.

הטרום־איסלאמית. אני לוחם נגד הני־ 3000 שנה, את סמל שלטונו קבה תוק הוה. כאמצעות הקולנוע אני רוצה עשויה מוהב. כשאנו רוחים חלק מתולדות ינוז"

הרת המונותיאיסטית היחידה בכל תולי האמת ההיסטורית המגיעה לקיצוניות,

לפני שאתחיל בהקרנה, אלמר או שחקני את הקצבים, התנועות, התנוחה כת יחפים, בצורה המבעית ביותר בעולם בחול הלוהט."

מוטקי, בקאהיר העתיקה, לייצר העתקים

העדיף שאדי אברס־סאלאם מתכח יותר הב ומשוכצים כאמייל. אשליה של פני במעט משך הומן הררוש לעשיית נים, של אבן התבלת, מלכיט, אחלמה סרט זוב. אבל איזה סרטו טרגדיה שפוחור אודם, טורקיז, לבה שוצורה, מצלח הש רה עד פרטיה הועירים ביותר, יצירה - דה, ישפה... כל העתק שווה אוצד קטו שבה שארי אכרס־סאלאם גם מעביר לצד הפגימי של כל טבעת הקוק הסגל המלכותי של אחינאתון, בן השמש נו מבירה במורשתה החי"ופרעה יחבוש על ראשו, כמו למני

ב-הוליוור של העולם הערכי", הי־ צואן הגדול של מלודרמות ו-קומדיות־ לוקום", שארי אברס־סאלאם בורד. הי־ צרנים והמפיצים מזלולים בסרטיו. הם חושכים אותם לאיטיים מדי ולא מתאי־ מים לטעמו של הקהל הגרול, האוהב פעולה, פזמונים, בכי ודם.

the second of the second of

השקעתי את כל הוני בהכנה של אה'נאטון. רשות העתיקות נותנת לי שליש מהמימון. זבנוסף לכך, אני סומך גם על תמיכתה של צרפת." ואכן, הומב" רט כאלזאן, הצרפתי שהיה המפיק־עמית של בבונאפארטה" מאת יוסוף שאהין, מוכן להמר על ההצלחה של אח'נאטון.

דה דומה לזו של זיסקונטי או של קורוס־ אווה, האמנים שהוא מעריץ יותר מכל.

עכשיו נותר לטלטל את האדמי־ ניסטרציה המצרית הכבדה מאור כדי שיצירת־המופת הזאת תכקיע את הביצה. . תקציב המיבצע: קרוב לשני מילי־

ארדים וחצי סנטימים. הפקה פרעונית. יותר מאלף ניצכים, מאות כלי־רכב, סור סים מקושטים בנוצות יען, כסאות מל־ כות, שרכיטים וקמיעות מזהכ, רהיטים מעץ הכנה משובץ שנהכ, מנורות מכהט, דגלי כסף, וסמל השלטון, השוט האמיתי של תות-ענת-אמון הוא שיעבור מיריו של פרעה אחר לשני.

שפע של פאר כתוך התפאורה הי־ פה ביותר של מצרים. זאת של גרות מלך־הנהרות, של נאות־מרכר ומרבריות, ופלא פלאים – המקרש הגדול.של אמון בלוקסור, הרקע של התהלוכות הלילי ות... מתוך החול של עמק המלכים יקומו מחדש מיליוני נשמות שיצאו לפני 3000 שנה למטע הנצח.

האמנט זה סרטז שארי אברטיסאלם יצר את המכונה המוזרה ביותר להעתקת

> הגסני יותר מ־3000 שנהו דר חשוב של ומה שייתכן כי בנידורנו ימצאו בו

> > רם הפכו ליורשים.

כצשר יהיו מקושטים בזהב, לראשם – פיאה נברית עתיקה מצמר כבשים, לבר שים ככיפר חלציים כפול תפור מהבר השרון כיותר של מצרים, או בבנויי כווד נים מעוד נמר, יודום בוים הרם של המלי כים והמלכות, של הנסיכים והלוחמים, של הבודנים והלכלרים בעורקיהם. הרם של וכרוננו. הם לא יהיו עוד שחקנים:

כל מוכן. יחד עם שני תפאורנים, אומסי אכו סייף וסאלאה מאריי, צייר וצבע הבמאי על קרטונים את המקדשים בעלי העמודים המוארים כצד קלוש, את האולמות הנרולים בעלי הארוחים עם ציודי הפרחים והציפורים למנוק עמינה, את חודי המחים המכוכר נים כוהב, את הלוחמים בעלי שריוני הקשקשים, את המלכות הפאטאליות

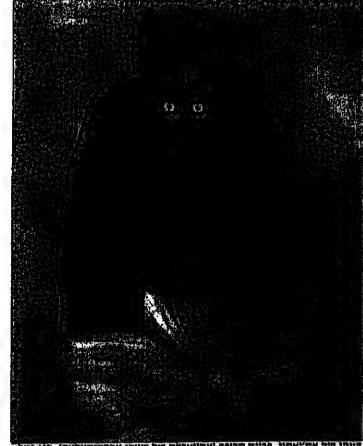
דרקינים ואותן שרשראות של שגרירים עמוסים במתנות היפות ביותר של אר מות אפריקה ואסיה... אקווארלים, פא־ סטלים וציורי טוש בעלי יופי רב. דגמים ליצירת־פאח על ה'קרטונים' שלי ציירתי את-

ף בחיסטוריה. אני מספר את עשרים

מיוכה שבחן כמעט החמוטטה חקיסרות

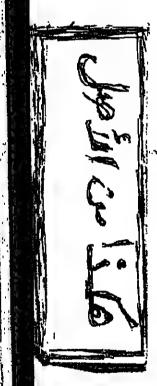
המיכנים, את הנושאים, את הצכעים, את התנוחות, את המכטים הפנימיים, אכל גם את איכות האורות שירחצו כל תמו־ נה. הסרט הזה אצלי בראש 15 שנים, תמונה אחרי תמונה. שום רבר לא הוש אר בידי המקרה. כל תמונה מהווה אירוע בפני עצמה. אחרי החסרטה של "המר מיה", זרקתי 3 עד 4 אחוזים מהסרט, שהיא כמות קטנה מאוד. אני עושה מעט מאוד צילומים לפני ההסרטה, הכל חזוי מראש, מתושב, חי ער מצבה של השמש בריוק של דקה, אותו .אל חי" המאריך את הצללים של יצוריו..."

שיטות העבורה של שארי אכרס ביעליות נצבע אפור וסבול, עיניים, סאלאם הן יחידות במינן במצרים: התסי ששכנת כהן הדדמה שתן תחיינה, אותן ריט הוא מרוייק. על הנייר הוא משיג.

דיוקן של אח'נאתון, פרעה חבופר (אקווארלה של שאדי אבדס סאלאם). לפי פט תהוכות של כהבי דת כעלי ראשו ההר את המצב הסופי, תתוצאה, חשירה עבר המוצג במוזיאון ברלין. חענק והאפוד הועתקו מהאוצר של תות־ענק־אמוו.

35 BIDEDIO

אכל הם צמורים לגוף, עם "חלונות", דבר אומרים שזה היה בסוף שנות הש" חריצים סדקים ושרוכים, שעושים אותם שים. הוא התחיל עם תופרת אחת והיום, אירוטיים, זעם זאת יש כהם משהו עתידי הוא עובר עם עשרים. לאט לאט, התחל־ פו הלקוחות. הבורגניות סולקו ולדירתו של אזרין התחילו להגיע אמניות, מעצר להראות קצת אחרת. הן הצטופפו בסלון הקטן שלו לראות את הכגדים שהציג על זולייקה, אשה קטנה ולא צעירה עם שי־ ער בלונדי, ופנים קצת מקומטות והתחי" לו להפיץ ברכים את הבשורה של אזרין.

הוא הלכיש אותן בבגרי עור צמו־ דים כמו כפפה, מעילים עם כתפיים רח־ בות רחבות וקישוטים של טבעות מתכת. דים על עצמם כדי להיראות יותר טוב, הצאיות צמודות צמורות ואפורות שגראו - אפילו הצרפתיות התחילו להתעמל או כמו עור שני. זה היה לפני חמש שנים, צריך לראות את זה גם בכגדים". בכגדים עשויים מעשר שככות – הס" אינה מקרית וכוודאי לא מפני שהוא טי־ חורים כי שחור זה הצבע שהוא הכי אר נראו כמו תשלוכת מוזרה כין נזירה לפ־ רוצה, עוררו תשומת לכ והכיאו לרירתו

מאז אזרין הוא סיפור הצלחה, אבל רק לאחרונה עקר מדירתו הצנועה, בה גם לכוון אותו לומן הנכון שאנשים יהיו ישן, על מזרן שנפרש מתחת לשלחן הע" נכונים לקבל אותו ואזרין עליא תיומן בורה. וכשהיתה מגיעה אליו זמרת הרוק אותם בדיוק בזמן שהאנשים שעושים טינה טרנר, לקוחתו המפורסמת ביותר, היה מזמין אותה למטבח ומבשל לה קוסי שיכלו כבגדים הגדולים והרפויים והרגיי סוס. כמו שהיא אוהבת. הבגדים שהיא שו שהומן מתאים להרק את החגורה לוכשת בהופעותיה ובקסטות הוויראו ולפתות אותנו לחזור למראה הצר והצי כולם של אודין.

הוא מקשט אותם במסמרי מחכת בות פנים, פרסומאיות, נשים שרוצות שהוא טוען שאין כהם כל מסר של אלי־ מות, כי בצפון אפריקה, הם מקובלים כקישוט מזה שנים רבות. "כשבגד צמור לנוף, אשה הופכת

להיות מאד מורעת לגופה ולעצמה -אומר אזרין – כגר צריך להתרגל למי שלוכשת אותו ולהזדקן בכבור. אנשים מקדישים יותר תשומת לכ לגופם ועוב"

תובבו הלקוחות של אזרין לבושות בש" פוס מעניין וסיפוד טוב לתקשורת. הוא הצליח מפני שכמו צייר ופסל, יצד זרם הב וגם הצבע היחיר שהוא לוכש. הן חרש כאופנה. כגריו הוצגו לאחרונה במוזיאון שכעיר כורדו, כתצוגה שאליה הגיעו כל לקוחותיו המפורסמות ונציגי

אכל לא די להוציא קו חרש, צריך אופנה כבר גמרו לעשות את כל מה

> לאזדין בשתי גירסאות. משמאל: שמלה לבנה עם קשירות ופתחים, צמודה לגוף כמו עור שני. במרכז: אזדין עליה – הגאון התורן שעלה מטונים למארים.

עם רוכקנים – טיפוקי

שחור, צמודיצמוד

37 Biaeain

ולכן משקיעים לא רק בהחלפת ציוד אלא חיים ביליג, מנכ"ל קרנית – שכח אדם מיומן הוא לאספקת חומר גלם מסחרי ותעופתי בכל, כך ביותר. משום כך אנו מקפידים במיון כת אדם, ומשקיעים בהכשרתו את המכסימום".

"קרוית מתכת" מתמתה בתכנון וייצור של חלקים ומוצרים באיכות גבוהה. בעיבוד שבבי. אנו סוגרים מעגל של שלמות מתחילת התכנון ועד

ברזים בדוריים בקטרים מ־"14 עד "10, לתעשייה הכימית ולקווי אוויר, מים, דלק וקיטור.

מיוצרים ממגוון מתכות, כולל נירוסטה, פלדת פחמן, פליז, אלומיניום וברונזה, בהברגות, ריתוכים ועוגנים. הפעלות פנאומטיות וחשמליות.

משרד בת"א – רחוב החשמל 33, טל' 13853-30. כפר הנשיא 12305 טל. 32911-069.

"גה 🕸 גה" בע"מ

מפעלי מתכת והגדסה יצרני חלקי חילוף לרכב, חשמל ומערכות סיכה

חריטה אוטומטית 🖈

ייצור תבריגים בהכשר תעופתי, בעירגול

תשחזות מדויקות ★ ייצור תעופתי ובטחוני 🖈

ר"ג, רוז' תובל 3, פינת אבא הלל ת.ד. 3015, טל. 7514701, 3015 מל.

אוניטק בע"מ מכונות כלים וציוד תעשייתי

יבוא ושיווק: א ברסומות

מקדחות עמוד ורדיאליות 🛧

משורי קשת ודיטק מכונות לעיבוד פת

מגנטים וכלים חשמליים * משוריות למתכת בכל הגדלים 🖈

האספקה של המוצר ללקוח. בשלב של הטרום ייצור עוסקים מהודסים ובעלי מקצוע מעולים בתכון ותכנות ובקביעת לות־זמנים לעבודה. בשלב שמחיר תומר הגלם הוא מינימלי ובאספקה מהירה.

בשלב הייצור ולאחריו אנו צמודים לביקורת איכות לפי התקן הודרש. קרנית מתכת" מבטיחה לעמוד בזמני אספקה. לארוז ולשלוח את המוצרים עד ללקוח לשביעות

ברשותנו מכונות C.N.C ממוחשבות, מהחדישות

ביותר שנמצאות בשווקים המבטיחות איכות.

ברכישת חומר הגלם עוסקת תברת הבת של קרנית – חברת -עד סלע" המייצגת יצרנים וסטוקיסטים המתמחים בתחומים: פלדות דייק, מסונסגות, כלים וכו'. וכן מתכוח תעופתיות שונות. המפעל ממוקם בא.ז.ת. ברקן ליד אריאל.

למידע נוטף טל. 12088-03. 03-9366967. ת.ד. 600 גבעתיים.

אבקו מוצרי מחכת בע"מ

תכנון וייצור חלקים תעופתיים ע"י צוות הנדסי מיומן בעזרת מערכת תיב"ם.

תריטה וכירסום במרכזי עיבוד ממוחשבים חדישים ביותר ב־4 צירים.

מערכת בקרת איכות משוכללת מאושרת ע"י התעשיה האווירית

סוכני קבוצת הפלדה ארבד בישראל.

טלקס 33505 טלפקס 200793.

מסדנא 23 חולון 1804454 .03 806718 .טל

אמינא בע"מ

המיצרת פרופילים, ברזל מקצועי, חוטים, פלטות ושיגומים החברה הנורבגית

נציגי יצרני אלומיניום ומגוזיום.

למטחד נודטרק ישראל בע"מ חלוצי הסחר בין ישראל לנורבגית,

שד' רוטשילד 119 ת"א 200792, 202797

מתרטות .

185701 057283701 161599 MEM IL : DÖÖD The: 361599 MEM IL 972-3-200251 : STOPE FAR1 972-3-200281

מידל MIDDLE

אוניטכניק מכונות בע"מ

חברת אוניטכניק מכומת בע"ם – עלפת נון

תליאביב, מייצגת ומשווקת בארץ ממנות כלים

וציוד תעשייתי של מיטב היצרנים בעולם נק

החברות חידועות: מחרטות רגילות ו־CNC של

חברת VDF גרמניה, מקדחות ומרמי עמד -

ALZMETALL נרמניה, משהי דיסק ALZMETALL muon RUSCH - נרמניה, משורי סרט

(פוטרים) למחרטות - C.N.C חוצות (פוטרים)

רמניה, תפסניות למחרטות ונילות

AMESTRA צרפת, מננטים לוביכה וקדות

WALKER HAGOU הולנד וארה"ב, כלי עבחה

חשמליים של – FEIN גרמניה, מחרטות ביסופות

ומקדחות רדיאליות לתעשית המתכת הכבה: תוצרת ספרד, משחזות שטחים הידואוליות

לאספקה מהמלאי: משוריות בי־מטל, דיסקיות ניטור, מחזיקי טכין במולטיפיקס", שולתנה חלוקה ובר'...

כין לקוחומינו נמנים: משרד־הבטחון, התעשיה הצבאית והאוירית, התעשיה הקיבוצית, ומנעלים

צוות העובדים המקצועי, המסור והצאמן עומד

לרשות תלקוחות בעזרה מקצועית ויעוץ תודםי

לבתירת הציוד המתאים.

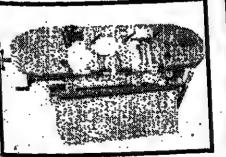
יבוא־יצוא: אלומיניום פלב"ם, אבץ, בדיל, טיטניום ונחושת בקרוב גם בהושעיה

מתכות ארופיל

אלומיניום פרופילים ופחים. ★ אביורי פרוול.

לירוסטה צינורות ומוטות. ★ פליו. ★ נחושת. ביברגלס גלי ושטוח.

צ'ק מוסט ת.ד. 420 חיפה טל. 420,729499

משורי סדט רגילים ואוטומטיים

TOPPOSED ESSER

ייצור מטילי אלומיגיום, אבץ ונחושת

משל מ. פרלמן ובנו מתכות בע"מ במפרץ חיפה תומחים במיחזור מתכות אל ברוליות ומייצרים מטילי אלומיניום ואבץ בהרכבים הנדרשים ע"י

משעלים ובדמה בינלאומית. המעל תוא יחודי בישראל בשל מיגוון הציוד המ שוכלל לטיצול בנרוטאות תבתכת, המיון והיציקה. המנעל אוטונומי מבחינת הציוד לשינוע המוצר המונמו למפעלים והצבלת נרוטאות המתכת ממיכי לים המוצבים במפעלים לאגירת הנפולת, ועד משאיות עם תתקנים מיוחדים להעמסה, מלגזות, מקטורים וציוד רב לטיפול, היתנך, מיון וכבישת המתמת המפעל מייצר מטילים המורכבים לפי חישת הלקוח בסטנדרטים בינלאומיים והמהווים

נירן מכונות וציוד בע"מ

כל סוגי המכונות

לעיבוד שבבי ועיבוד פח.

מכבשים מ־5 טון עד 120 טון.

ל מחוטות ★ כרסומות ★ משחזות

★ משורים ★ מקדחות א גיליוטינות

כל המכונות במצב

עבודה מעולה ובאחריות

ניתן להזמין מכונות מיוחדות

ומן אספקה מהיר.

יפת נו יפו (תניה מסודרת מסביב) 03-822388

וום מפעלי מתכת בע"מ

1 822044 N° 11 25 Th 172 Phay no 6 640 43000 CN C 17010

ניר נלים דו. אבמו מל. 34577-055

מפעל לעיבוד שבבי מדוייק

חדיטה וכרסום בסווג תעופתי

כרסומות C.N.C ממוחשבות אמינות

באיכות, דיוק במועדי הספקה

מיקדומטל בע"מ מפעל מתכח

בנסום וחריטה לקוטר 1:8 מ' ואורך 15 מ'

החברה החלה פעילותה בארץ עוד בשנת 1934 ומ־ נוחלת כיום ע"י מנחם פרלמן ויעקב פאר (פרלמן). שהם דור שני ושלישי לניהול החברה בישראל ומשווקת תוצרתה למפעלי מתכת המייצרים פרופי־

התחרות הקשה בעולם על ייצור מוצרי מתכת גר־ מה למפעלים בארץ לחפש חומר גלם זול מהחומר המיובא ובאיכות שלא נופלת ממנו. חברת "פרלמן" עונה על דרישות אלו ומייצרת בארץ מטילי אלו מיניום ברמה גבותה ומטילי אבץ ילתעשיית הפליו והגילוון. איכות הייצור היא הגבוהה ומבוקרת ע"י המעבדות המשוכללות המהוות את הציוד המתק־ דם בעולם בשטח בדיקת ההרכבים במתכות אל

תומר גלם לתעשיית המתכת בארץ ובחו"ל.

המגמה בעתיד הגדלת היצוא ורכישת המוצר.

פרלמן מתכות בע"מ רוכשת בארץ ובתו"ל גרוט. אות אלומיניום ומגוזיום מכל הסוגים וכן נפולת כבלי חשמל מנחושת ואלומיניום, חומרים המהווים את חומר הגלם למיחזור המתכות.

לים מאלומיניום ונחושת, ציוד קשר, בוכנות לרכב,

מנועי בנזין ודיזל לתעשית הרכב, ומוצרי צריכה

(ip)iii

מיקרומטל בע"מ

מיקרומטל בע"מ חברה לעיבוד שבבים מדויק ברמה תעופתית, נרכש ע"י משק -ניר גלים" בשנת 1980 מידי גורמים פרטיים. לאחר שנתיים של לימוד הנושא ורכישת ניסיון הורחב המפעל והוכנסו כרסומות C.N.C חדשות, וציוד בקרה ממוחשב. התכנון נעשה בעזרת תיב"ם תלת־מימדי כיום המפעל עוכד עבור מספר לקוחות בחו"ל, המתמחים בציוד אופטי ומפעלים שונים בארץ.

אוניטכניק מכונות בע"מ מכונות כלים לעיבוד שבבי ופח

לאספקה מהמלאי:

מכונות לעיבוד שבבי: מתרטות, כרסומות, מקדתות, משחזות שטתים וכלים, משורי דיסק, סרט. רגילים ואוטומטי, תפסגיות למחרטות ידניות, פניאומטיוו יהידראוליות, משוריות -בי־מטל" ודיסק, מגנטים וכו"... מכונות לעיבוד פח: ניליוטינות. מכבשי כיפוף. בכבשים אקצנטריים, חידראוליים וכר __

סוכנויות בלעדיות של מיטב החברות העולמיות יישץ הנדסי, שרות ואספקת מכונות לפי דרישות מיוחדות

סלמה 123 חל־אביב, 384038,377969,384038 na

Grevograph Sign grandenia

גרבוגרף (ישראל) בע"מ GRAVOGRAPH (ISRAEL) LTD. סוכנים בלעדיים ומפיצים של:

פנטוגרפים לחריתת שלטים. לוחות פלסטיק לחריתה. • אביזרים וחלקי חילוף.

• יצור שבלונות לכל סוגי הפנטוגרפים. גליוטינות:

רח' יבנה 18 תל-אביב 18761, טל' 299030

ליפין אליעזר

כירסום מדוייק במרכו עיבוד 710/450/450 CN.C ספק מוכר ע"י התעשיוה האירית • ויצור מבלטים וכבישה

פנקר בו קדות אריות ב"ת טל. 112227 בס ליד בקדר עץ־הוות

אי.אר. מתכות לחעשיה בע"מ קונים מתכות אליברוליות – גרוטאות ושבבים ליצוא ולמיחזור סיגים, נירוסטה, חיי־ספיד מתכות העופתיות ועודפי ציוד אלקטרוני.

טלקט: 33560

סמטת המסילה א' מס' 6, טל. 10707, 382721

🖈 ייצור 🖈 עיבור 🛧 שיווק 🛧 רוייג/י 1093 1093 (נספק גם לך

30 שנה של פלדה

תבורת יעקבי ברול לבמון בע"מ

השתות[ובהול:[כבנין

ומר את האמתו בתחילה סרבנו להצעה לסעור צהריים בעין־גכ, כמסערת הרגים המ־ פורסמת שמול מעגן הסירות. זכרנו מקום גדול מאוד, הרכה אוטובוסים של תיירים, קכוצות גדולות של חיירים הגורשים בהמולתם את חדר האוכל. וזכרנו בעיקר את המגשים הגרולים שעליהם היו סדורים דגי האמנון, כשהם מטוגנים למחצה. וכל כך כדי שעם כואה של קבוצת סוערים גרולה ניתן יהיה להשליך את רגים הללו למרחשת השמן הרותח ולקצר בכך את תהליך הכנתם. התיירים היו, אמנם, מקבלים את הרג המטוגן שלהם מניה־וכיה, אבל ככל שהזמן התקצר - כן פחת טעמו של הרג.

זה שייך להיסטוריה, אמרו לנו. נכון שגם עכשיו המסעדה מנפקת מאות רגים מטוננים בזמן קצר, אבל סטינו מכביש החוף המזרחי של הכנרת ונכנסנו לעין־גב ולאכול רג שהוכן עבורנו במחכת המופעל בירי מחשב. את התהליך הזה אפשר לראות. אתה ניצב לפני קיר זכוכית שקופה, שמעברה השני לוהטים אילפסי השמן. כל מה שעל הטבח לעשות זה לסרר את שזופים למראה ומטוגנים כיאות ובאורת אתיר. שלוש מאות רגים תוך שעה אחת מסוגל להכין הצולה האוטומטי הזה, כך הסכירו לנו. והוא צולה אותם טוב מאוד, כך נוכחנו כשהתיישכנו לשולחן לסעוד.

שרוצה יושב בחוץ, על המרפסת הגרולה, הנושקת ל"מעגן" קטן. עומרים שם תיירים ומעיפים פיסות לחם והשחפים תופשים את הגזרק בעודו באויר. חווייה בפני עצמה. מעט הלאה המעגן הגדול, אליו נכנסות

לפני שמגיע הרג אנו מומינים ומקבלים סלאט

רק מעטים מן העוברים במסערה

להניש עם מעט רושב בשר: עדה כהן

עם רגים ששמם יצא למרחוק. הוא היה "מיפוס" שיצר משטידת קמח מצה ממולאה: ארבע כוסות קמת מצוז, 8 ביצים, אבקת מרק, שמן סביבו פולקלור מיוחר. ממשיכיו לא שכחו אותו. או שומן עוף, מלח ומלפל, בשר טחון ובצל תמונתו תלוייה באולם המסעדה למזכרת ראשונים. גם למילוי, אגוזים שבורים או תערובת של ירקות כאשר ניכנתה המסעדה החרשה והורתבה לא גדעו את מתובלים עם בצל מקוגו ואגוזים שבורים. עץ האקליפטוס הענקי, שטביב גועו היו מסובים אורחיו של גרשון הווללים בהנאה מדגיו. כמה מהללו אופן ההכנה: שמים את קמח חמצה בקערת גדולה, שופכים לתוכה ארבע כוסות לא ישכחו איך היה גרשון זה טובל את כוהנו בתוך מים רותחים ובוחשים מהר. מוסיפים מעט המחבת הלוהט כרי לבחון אם השמן חם ריו. במקום אבקת מרק עור או בטעם עור (לארוחת חלבית צריף הפח של גרשון ניצבת היום מסערה רחכת יריים עם מילוי ירקות), וולמוני הביצים, שמן או ולמדידת להט השמן לא נוקקים עוד לכוהן שומן עור, מלח ופלפל. מקציפים את החלבוו

מחיר מרכית המנות הראשונות הוא 2.10 שקל. רג אמנון עם טוגני תפוד – 12.30 שקל. לילרים שאינם אוהכים .קוצים" של דג ואינם מתגברים על דג שלם יש מנה קטנה וזולה יותר --פילה אמנון" - נקי מאידרות ומחירו 8.70 שקל.

טיגון דגים

או"ל אכל את תדגים במסעדה ואלה טוגנו בצורה פשוטה ולא קונבינציונלית. גם במטבת הפרני

אםשר לטגן דנים בצורה פשוטה וקלה בלי

להיות אשפי מטבח גדולים. העקדון הראשון

תוא שהדג יהיה יבש אחרי הניקוי ואחרי

השטיפה. יש המדקדקים ומכניסים את הדנ

הרחוץ, הנקי והיבש ל-10 רגעים למקרו בדי

שיתיבש עוד יותר. חדג יבשו מסמחים אותו

בשכבה רקה של קמח ומטנוים כשמן חם נש שמוסיפים לשמן נם מעט חמאה בשביל

הטעם והרית. יש כאלה שאוהבים לעשות

חתבים משני צדי הדג, כמן אלה שעושים

במסעדות הדנים בחם גם מטננים וגם צולים

את חדג. עיבול חדג במלח ופלפל יכול

לחיעשות בשתי שיטותו לתבל לחני

שמקמחים או לערבב את חקמת עם

הבלינים. מטננים כחמש דקות, חלוי בנודלו

ובעוביו של חדג, משני הצדדים. מוציאים על

מגבת ניר שתספון את יתרת השמן, מגישים

משונוע לדבר", שקראו לו גרשון. היה צולה דגים על-

פרימוס, כצריף קטן של פה. מסעדה מאוד פרימיטווית,

עם רוטבים או בלעדיוים.

קונבינציונלית. ום במטבח הפרטי

ויוצאות ספינות הטיול הלבנות. בחוץ לארץ" אמיתי. ביצים על פלה עגבניה, קצת חומוס, סלאט הצילים במיונית ומרק פטריות. כסלטלת הלחם אנו מוצאים פרוסות לחם לבן, מככר מלכנית, טרי, טעים מאוד. את הלחם הזה אנו עתירים לפגוש בעוד מספר מסערות באזור הכנרת ומסתבר כי הוא מגיע לכאן ממאפיית קיבוץ כפר החורש. המנות הראשונות בסדר. כלי יומרות, ברמה של בתי ההארחה הקיכוציים. אכלת באחר מהם – אכלת במרביתם. לקינוח קיבלנו צלחת עם תמרים. כתוכם היו תמרים מהזן הידוע בכינוי ברהי" – קצרים יותר, חיוורי גוון, המבחילים על העץ, מאוחסנים במקפיא כשהם עדיין קשים ואילו לאחר הפשרתם הם מתרככים לחלוטין.

יודעים, או זוכרים, את תחילתה, עוד לפני קום המרינה, כשעין־גב היתה מקום נירח למדי, נקודה

חאדמה בקליפתם. מקררים מעט ימקלפים. מועכים, מתבלים במלח יובפלפל ובמעט נוזלים, (בארוחר, בשריה – מעט מים מעורבים באבקת מרק, לארוחה חלבות – מעע הלב). הישב ומוסיפים לחערובת חלמונים בוצח אחת לכל תפוח אדמה. מעובבים עם החלמונים ומעש שמן מקציפים את תתלבונים ומוסימים לתעדובת. משמוים לרווסיף גם מעט צימוקים, מטרוויליון או שמיר. חבנית חסינת אש ומכניסים לתנורמרומם קצוע. מניחים את הכשר על מערובת קמח

לוקחים תפות אדמה בגודל

מערבבים עם מעט אוווים שבורים, אפשך

בחום בינוני, אופים עד שהמאפה מוחים אפשר גם לחכין משטידה זו מבעוד מועד אופים בתנור בתום בינוני עד שתוהיב. מצוין ולחממה לפני החגשה.

בודק בודק בודק בודק בודק בודק בודק

םשטידת תמוחי אדמח:

המצה ומעליו את יהיה תערובת קמף המצה.

כתוספת למנות העיקרית או כארוחה קלה בפני עצמה, בלוויית סלט,

הפשטידות מקובלות בחג חפסה

ומערבבים עם תערובת קמון המצח. מניחים מחצית הכמות בתבנית פיירקט גדולה משומנת היטב, מטננים בצל קצוץ דק עם בשר טחון.

ชาวออโด 40

שפוך חמתך עלינו, אשר לא ידענוך, כמו שאתה רגיל. עזוב

את הגויים, לא רוצים צרות.

המשבר ביחסי אהרון־משה ללא פתרון בזמן הקרוב

משה: הביטוי "מגמגם" לא יעבור לו בשקט. אהרון: זו שאלה של קיום רצון העם. הוויכוח התקיים בקולניות מול ים־סוף שנבקע.

וזה המצב, נכון לרגע זה, בסיכסוד שפרץ לאחרונה כין אהרון לבין משה: לפני היציאה ממצרים נחתם הסכם להליכה משותפת, אבל איך שהתחילו ללכת, נתגלה שחילוקי הדעות

הגדולים כין המחבות לא מאפשרים התקרמות. מהלך המהלך נעצר, והחלו בנסיונות למציאת פשרה. המצרים נראו מעלים ענן אבק מאחור, מה שזירו מעט את הדיונים. הפשרה הושגה לכסוף, תוך שיחות שנמשכו אל תוך

עם כוקר המשיכו בדרך, אכל החשדנות והאינה החדריים התגלו מיד, בוויכוח על דמותו של הנמל המוכיל. מחנה אהרון דרש שהגמל יהיה כעל אוכף מצוייץ ומשונץ, ואילו מחנה משה התנגד לכך כתוקף ודרש גמל בעל אוכף לא משונץ כשום אופן. מצוייץ כן, אבל משונץ ה בניגור לכל הערכים שבגללם אנו יוצאים פמצרים. היה משבר. היו איומים בפיצוץ השותפות, ושוכ נשמעו מחשבות על הליכה נפררת. הצרה התגלתה כאשר התברר

שאיךנרירה, חייבים ללכת באותו כיוון. גקשיים איומים, ותוך אין־סוף טריקת דלתות כאהלים, נמצא מוצא המאפשר את המשך הדרך

-יאללה זוים שוב", נשמעה הקריאה, וכולם קמו ממקומם על החול והמשיכו ביציאת מצרים. הדרך עברה תוך התרגשויות ופרשנויות על האירוע המסעיר שזה עתה היו עדים לו. בעוד העם מתווכח, מי בער זה ומי בער זה, קרבו ובאן לים סוף, הצבא המצרי היה לא רחוק, סכנה מתה, ואו הניף משה את המטה וים־סוף נבקע. אנחת רווחה. לחקת שירת-הים התארגנה לחורה גנראלית. נחשון רצה לקפרץ קדימה, ואו עצרו כולם כי כריוק התחיל האקשן.

אהרון אמר כלחש אחי המנמגם עשה סוף סוף משהו", וכולם מסביב שמעו. מהז ככחז תיכף גראה לוו משה קרא מיד לכינוס רחוף של השרום המוכיל וכינס מסיבת עיתונאים כה הודיע על תשעת התנאים להמשך שיתוף תפעולה עם אהרון, כתנאי שאהרון יתנצל. עוד דרש שוועדת מכת-הבכורות תזרים מאה קילו

מהוהב ששנוררו מהמצרים למטה יששכר. הא, אמר אהרון, אל תצחיק אותי, מה מסה

32% מעדיכים אח מעה בראעות העם

,4.5% – אנרון – 2.5%, קורח פרעה – 52%, תהססים – 9%

רק בשביל הכיף, התוצאות הרי היו ידועות לכולם, נעור משאל כין ווישראלים כרבר המועמר תמוערף בעיניהם להנהיג. המשאל זוומן. מספם מבון ואן סיון. אמר דובר המכון מול המדיניות הכוחנית אנו מציבים את סיר חכשר. תוצאות המשאל צרוכות לחראיג כל אום בישראל. ברור שאין קונסנסום ליציאת מצרים זו לציאת יש ברירה וכל קרבן שיפול כרירן בתרצאה מחומי נחלים או אנטיביוטיסה והיה על מצפונו של משה. אנו קוראים לבולם לחתכנס להפננה בכיכר מלכנ מצרים בעוד פמה מרשים

ששכר שייך לעניין? עכשיו הכל שקוף וברור, זהו אינטרס צר בלכר.

ים סוף נשאר כקוע והמתין. דגי משה רכנו. המומים מעוצמת החיתוך הפתאומי, הכיטו מתגעגעים, כחציים האחר השט מן העכר השני של החרבה. רכב פרעה ופרשיו עצרו בחריקת בלמים והמתינו, כנהוג כין ג'נטלמנים, עד שהמשכר ימצא את פתרונו.

אנשים שלא כל כך ערים לחשיכוח העסרונית של הוויכוח שבין משה ואהרון תוהים ואפילו חוששים: כמה זמן עוד ימשיכו המים לעמור נד מזה ונד מזה?

אבל מדובר כטיפוסים שוליים שאינם מגלים

בין זרזיף לזרזיף

ה כבר ניתן לצפות ממרינה בה מהרורת החרשות נפתחת בידיעה מורחבת על פטיר־ תו של שחקן הקולנוע הקשיש ג'יימס קאג־ ניז זה מה שקורה בבי.כי.סי. בערב תג הפסחא. מה זה? האם לא קורה כאן רבר "חשוב" יותר? זוהי קבלת פנים נעימה מאר. להתרווח מול הטלוויזיה ולחוש שנפלת, זמנית, לגן עדן. ללא החלפת מהלומות מילוליות בתקשורת. ללא חברות ענק העומרות בפני התמוטטות, קטיושות בגליל והפצצות כלכנון. תודות לג'יימס קאגני, נשמתו עדן, אשר כמותו הכיא לנו תחושה משונה כזו של רווחה...

החזאית מתנצלת על מזג האוויר. מודיעה כי יש לה חרשות רעות. מזג האויר הגרוע יימשך גם מחר ומחרתיים ובסוף השבוע צפוי שלג. הכל, כמאמר השחוק, משיחים כאן במוג האריר ואינם עושים דכר נגדו. סוף־סוף אני תופשת את השילוכ האופנתי הבל־ייתכן כאן של שמלות קיץ ואפודות, של חצאיות סרדאניות. געלים כצבעי אביב ומעילי גשם ומטריות. האנגלים משוט אינם מוכנים לאכר תקווה למראה השמש הניגלית חמש רקות מבין העונים – ומיר מתלבשים לכבודה. יש בהם מין עיקשות כזו להאמין כי השמש תאיר להם הפעם יותר מכמה דקות. אבל הנסיון הוא אבי כל חכמה והם, בכל זאת, מצטיידים במטריה ומעיל גשם. ותמיד יש להם שימוש. המקום היחיד בו לא איבדתי מטריה זה לונדון. היא היתה בשימוש מתמיר. הגשם היורד פה בצורת זרויפים בלתי

ארושתו אדומת השיער של הנסיך השובג אנדרו, שרה פרגוסון, ניראית כמן בתו של השכן, והיא מצליחה שלא לעשות גלים ורוח. בעקבות קביעת יום נישואיה לנסיך נגרמו לבריטים, ער כה, שתי אכזבות: המלכה אליזבט אסרה על יצרני הטקסטיל לייצר חולצות סי עם צילומי הזוג המלכותי (הסיבה: אין זה מכובר. נקודה:) ואילו ראש הממשלה, מרגרט טאצ'ר, קבעה כי יום הנישואין, 23 ליולי, לא יהיה יום חופש. העם הבריטי, זאת אומרת חעם העובר, לא יוכל לצפות במהלך הטקס שישודר בטלוויזיה וגם לא לחגוג ברחוכות. גברת הברזל של בריטניה בדקה ומצאה כי גם ביום נישואי הנסיכה אן לקפטן מארק פיליפס ב־1973 לא ניתן חופש לעם. ואין טעם לנפנף בטיעון כי ניתן לעם חופש ביום נישואי הנסיך צ'ארלס לנסיכה דיאנה, שהרי הנ"ל הוא יורש הכתר ואין

אפריקני – כל אלה מקנים לרחוב הלונדוני מראה

ייחודי. בכל זאת, לונדון היא לונדון מה יש לדבר.

איזה כיין: להגיע ברגלים דואבות אל התיאטרון הלאומי שלהם (לאחר צעירה בגשר ווטרלו, עליז את מהפשת את גיבורי העבר שלך: ויויאן לי ורוברט טיילור), להפקיד את המטריה הרטובה בטלתחה, לשכת כאולם הכניסה המרווח על שטיח רך (השולחנות כולם תפושים), להאזין לנגינת שני

פסנתרנים, לשתות תה בחלב, לעצום לרגע את העיניים ולהאמין כי כשל השקט אין סביבר עוד אנשים. איזה כיף. לפקוח את העיניים ולסקור כאנונימיות מן הרצפה את קהל כאי התיאטרון, דוברים חרש וכנחת, מחייכים כנעימות, לכושים ללא הרר, משיבים בסבלנות על שאלותיך. לפני שאת קמה על THE "היכנס להצגת אופרת הקבצנים" מל ברטולר ברכט (THREE PENNY OPERA) קורט וייל, את עוד מספיקה לקרוא מודעה מפתיעה של מועצת האמנות המגלה כי בשנה החולפת נערכו

בתיאטראות ובקונצרטים של בריטניה 36 מליון ביקורים -כעוד שבתחרויות כדורגל, חדף כל הפרסומים, היו "רק" 24 מליון ביקורים. -וזה מלמד כי האמנות עולה על כל תחרות ספורט – אף ללא תקיעה חצוצרות".

מה שעדיין טוב בלוגרון הוא שאת יכולה להלך שם כרחוכות עם ציפור על הראש ושני מלפפונים תקועים באזניים - ואיש לא יפנה אחריך מכט. הבריטים המסוגרים בתיהם, גם כגלל מזג האויר המייאש שלהם, ממשיכים להיות מסוגרים גם

כצאתם אל הבריות, ואין הנימוס והאדיבות שלהם אלו בחזקת אחיות־עיניים. מה שעריין טוב בלונרון ה השקט המופלא השורר בה גם במקום כו אינך מצה לו, כמו במטערת ה.סווים־סנטר" הענקית, בה מערים לפחות 300 איש בו זמנית. השולחן היחיד ממנו עולם קולות ורעשים הוא שולחן ממנו נשמעת השפה העברית... כנ"ל בחנות ללא מכם בנמל התעופה היו היחיד הבוכה וצורח "חיקני לי בוכה" – זה ילד עניי התוזר למולדת... כנ"ל ביחם לשתי הישראליות שלא חדלות לפטפס ביניהן ולעצבן את היושכים נקימון במחזה המוסיקאלי החזק כיותר בלונדון כעונה הוו לה מיזרכל" (-עלוכי החיים" לפי ויקטור הנגו), מחוג שהפרסומת לו מצטטת את הבקורת: אם אין לך כרטיט – גנוב כרטיס"... כנ"ל כאשר אנו עורנים ביקור קצר בסופרמרקט במרכז המפסטר, שם ניתן לחתוך את השקט בסכין למרות תנועת סונים. לפתע: רעש, צעקות בסגנון אמא־על־ילד: -שתוק, אמרתי לף: תפסיקו". כאשר הרגם העברי הנ"ל חוזר על עצמו פעם אחר פעם אחר פעם, יום אחר יום, בכל מקום שבעולם את עוטה על עצמך מסכה. את לא ישראלית. לא רוצה

לחלק את הבושה עם אף אחר בסביבה. לונדון, כמאמר הלונדונר'ים, היא כבר לא כש שהיתה בימים הטובים, ואין פלא שהאופנה היא עתה להתרפק כנוסטאלגיה על שנות החמישים גם הטלוויזיה הבריטית היא לא מה שהיתה בטובה ביותר כעולם" (בעיקר לא תכנית הבוקר שלה, המהלכת שעמום גם על מגישיה). גם לא השירות כמסערות, חנויות ובתי מלון, המוגש כידי עוברים זרים" שוק אלוהים עוזר לך להבין את המבטא שלהם. אפילו בחנות הספרים "פויל" מטרטרים אותך מקומה לקומה בחיפושיך אזור מרור מסויים עד שאת מרימה ידיים ומסתלקת מן המקום.

התהליך הזה האיטי שכו נפתחה אל "הגמר".

את מכירה אותי, אני בעצם נולדתי בעולם מו־... גליה עקבה בסקרנות אחר עולמה של ידידתה.

היא היתה גרושה. את כעלה כנראה לא אהבה. היא אבל תמיד מתעורר בומן כדי לדעת שהסיוט הוה היה עברה כחפוון מרשות אכיה לרשות בעלה. זה היה יותר חלום. תאונת דרכים בגליל. נסע עם רכבו, ילר זינק נסיון לכרוח מהבית מאשר למצוא נמל בטוח. אחריכך על הככיש. זה היה רועה צאן שביקש להגיל ככשה נפרדו. ומאז חייתה בברידות מוזרה. פיתחה עד לררגת אמנות את הכשרון לשדר לגברים. לחייך. להיות נשית את הכבשה והילר, פנה, ימינה גלש אל התהום.... וחשוקה. אבל, זה היה חיוך של אשה עקרה מכחינה רגשית. שאין לה מה לחת ומתחכאה מאחורי מסכה. הופיעה נירה, טיפסה במרומי הפנטהאוז. הרוח הקרירה ופתאום היא הפסיקה לשרר. שוב איננה מנסה לקסום מן הים טרם הצליחה להעמיס את החום שפיעפעה לגברים אלא הופכת טבעית. מגיבה כמעט כלי לסנן והרתיה את כבישי האספלט, ננסך בבתים. ישבו על את תחושותיה בשכל הקר. נירה, על סף שנת הארב" המרפסת. גליה נהגה בזהירות בנירה ולפתע, הניחה עים לחייה, פנים מאורכות, עיניים גרולות, כחולות, ירידתה את כוס המיץ הצונן, הפשילה ראשה לאחור שיער שתור היורד על חולצותיה הרפויות, שאינן מס־ וצחקה. הצחוק היה מוזר כל־כך משונה כל־כך עד תירות את גיזרתה הנוטה להתעגל ומתוך כך נשית

עליהם, דקלים מתולתלי שיער. זאת היתה שעת ערב. לימד אותי להיות משוחררת. לא רק במיטה. אלא אני עליתי על הקבר שלו במגמה אחת שלא לחזור לחוש את העולם, ולהפוך את הגוף שלי לתוף מתוח, יותר. לך אני לא צריכה לספר... את יודעת מה הוא רוטט, החש את הפעימות הרקות ביותר ומתוך כך, היה בשבילי... את יודעת שה.... שלא יכולתי להיות להרגיש שאני חיה. הוא שיחרר אותי באופן העמוק בלעדיו. הבאתי איתי קופסה מלאה כדורי שינה. את ביותר. עכשיו, כאשר הוא נוגע, כאשר הוא משוחח איתי, כשהוא על ידי, אני חשה רצון להיפתח. להעניק. יש לי הרגשה שה'נירה' ההיא מתה אי־שם כאשר הכי־ רה אותו ובמקומה צמתה אשה חרשה. אשה אמיתיח

פנטרארד לשתף אותה בשיחה מרתקת כררך ששיתף אותה כאה־ בה עליזה. מאוחר יותר הורתה נירה בפני גליה על

והחוכמה שלו, אני מתחילה לרעור. זה נראה לי יותר מדי טוב. זה נראה לי יותר מדי מושלם ואני חוששת דרני. אכל, אני לא יורעת מרוע, מצאתי בתוכי איזה מה יהיה אם אני... אם פתאום הוא יילך ויעלם לי..." חוט תיל דק שערף את ראשי כל התאוות הקטנות שצמחו כי. כאשר מישהו היה נוגע כי, איזה נכר, הייתי אהבתה של נירה. החררות של חברתה היו מעין איזון. מתכווצת. אפילו אם הייתי נמשכת אליו. גברים לא היא היתה מרבה לרבר על מה יקרה אם... "אני חושבת יבינו שאשה יכולה להיות סגורה, וליטופיהם לא מסוג־ לים לפתוח אפילו סנטימטר בקונכיה הגעולה הזאת". אבל הנירה הואת שהוא נילה, הנירה הואת תמות".

"קשה לך לתאר מה אני מקכלת מהגבר הזה. הוא

שירותה, נירה, היתה מאוהבת בבחור הזה. גליה עקבה אחר הרומן בין הנמר" ובין נירה. התה זו אות מאותן אהכות יפות, אולי, משום שלא הה להם תכלית ותקווה לממש את עצמם. הוא העניק שרק גבר אמיתי יכול היה לגלות לי אותה". לניוה, עולם שלא חלמה לקבל אותו. הוא העשיר שתה כרוכו הספונטנית, כאותה דרך כה יכול היה

אבל כשאת קשורה אל מישהו יותר מדי. פתאום

אריה (23 ביולי עד 22 באונוסטו) בחוום הקאריירה וש לכם השבוע מידה רבה של פול. וומונים יקבלו גוון רצינו בימים אלחן חלק

> בתולה (22 באוניסט עד 22 כספטמכר) הסבוק צמיות פנישות תברתיות רבות בקשר לעי בוה ולקאריירה. התפתחויות בלתי צפויות יקרו נשטח הבית, עליתם להימנע מלמחות בקורת על שש האהובה. זיכרו למלא התחייבויות בקשר

אוניים (23 בספטמבה עד 22 באוקטובר)

(יוב בנופמרבר עד 21 בנופמבר 21) ביו ש נמות שחם. בשעות חלולה אתם מטים לחיוה

לולען (וג ביוני עד 22 ביולי) החקף של קוארן עלול לקלקל אירוע חברתי. בש־ "שה הערב וש לכם מצבירות לעבוד, וכנראה תעי פיק או עצמכם בעבודות יזומות. זעם עלול לפי וק ביעילות שלכם, או מוטב לכם להומיך את טון

ומר בעל כנפיים

אלא כרי לענג אותו.

יתה לו דמות של נמר רעב. גליה לא ידעה

מרוע הדף אותה הדימוי הזה. אולי בגלל צעד

דיו הרכים, הקפיציים. אולי משום שהיה כו

רעב לאנשים, רעב להרפתקאות, ער שנראה

לה כנפר משחר לטרף. גבר נאה. בסוף שנות השלר

שם. נשח בעצמו כאילו כל העולם כולו לא נוצר

גליה אהבה את הברנש. לפעמים, היתה מתענגת

משום לשבת לשותה איתו, משום שמחוץ לצורתו הג־

אה, הוא היה גבר בעל חוכמת חיים יסודית. לא פלא

להידים למנש שוב דמויות מהעבר. מישהו עתיד לפוצין את חבלון שלכם אם תחיו נפוחים מדי.

לשים אלח תוחנו מאוד לצאת לקניות. בדאי לע־

שות עמקים מדי עלולים לחפריע להארמוניה מוסים רומאנשיים. מושב להירגע ולהניה לדב"

קשת (22 בנובמבר עד ו2 בדצמבר) אתם מרבים לעסוק בעצמכם בימים אלה, ועלו־ לים לכעום אם לא תקבלו את מלוא תשומת חלב. אך זיבון, שאם תעשו את חצעד הראשון, מישהו יבוא לקראתכם. אל תתווכחו עם ילדים, והימנעו

אתם לא יודעים למת לצפות מבן הזוג, וחוסר העקביות מביך אתכם, אך חומנעו ממריבות. זה חזמן לחירגע ולחשתחרר. מישהו חושב שהוא מנסת לעזור לבם, אבל הוא רק יקלקלן אל תניחו

דלי (20 בינואר ער 18 בפברואר) תניתו לדאנות בעסקים ותתמקדו בתנאות של חיי חבית והמשפחה. מישתו עשוי לבקש מכם טובה, וחלק גם ירגישו חובה לחשתתף באירוע חברתי כלשחו. אל תנמו לשכנע אחרים לחשוב כמוכם, זה לא יעוור

דגים (פו בפברואה עה מג במארט) ותכן שרעיונות חדשים בתחום הקאריירה לא יחיו סדבו דווקא להתמודך עם הפניקים המעשיה. המציאות תוצאות בלחי צפויות עלולות להלל עליכם: לאחדים צפוי קיול נחדרו אחוים אות עליכם: לאחדים צפוי קיול נחדרו אחוים אות מפעילות תרבותית. מעשיים. אין זה זמן לחוכוס לוויכוחים, זו

לולח (נז במארט על פו באפריל) בימים אלה ובעתיד הקרוב צפויים לכם הדבה טיולים, כדאי לשמור על קשו עם שני קרוני משפחה שגרים דחוק. בתחום הקאריידה, צפויים ממש דורשים שרעוות. זה לא זמן שום לעשות "לכם רעיונות הדשים. ושו לחימלט מעימותים ומתרומת גשוו.

allander.

יודעת כמו הילדות האלה בגיל ההתכגרות. חשכתי לישון לצדו וחשבתי שבמקום הבודר הוה אף אחר לא ימצא אותי ער לצהרי יום המחרת..." נירה לגמה לגימה גסה מהכוס נואז, בעוד אני

באה חררה איומה שאת יכולה לאבר אותו. לפעמים

כשאני צוחקת כזרועותיו או סתם כשאנחנו יושכים

ושותים כום קפה ואני מתחממת אל מול החושניות

גליה מצאה את עצמה מקנאה ומסוקרנת אל מול

ואז זה בא. פתאום. כמו אסון שאתה הוזה אותו.

שאני לא אוכל לחיות. לא רק שמשהו בתוכי ימות

שחררה פתאום אל כביש האספלט. הוא ביקש להציל

שגליה חשבה כי חברתה יצאה מדעתה. וכך, כין פרץ

צחוק אחד למשנהו סיפרה "אתמול עליתי אליו. את

יודעת, קברו אותו בכפר שלו, לא רחוק מתל־אביב.

בית קברות בצל עצי אקליפטוס, עצי בכות המשפילים

שכוע חרדה גליה לירירתה. ואז, כיום השמיני

יושבת על־יד הקבר שלו, מנסה לספר לו שאני עומדת ללכת בעקבותיו את בטח רואה את התמונה אכל היא היתה באמת. הכל היה אמיתי. פתאום הופיעה מכונית ואחריכך עוד מכונית. לרגע כיקשתי להתחבא. בית הקברות הוא מקום מפחיד בלילה אבל לא לאדם כמוני העושה את הצער הנואש, האחרון. המכוניות כיכו או־ רותיהן. יררו מהן שתי דמויות. הראשונה, הלכה בצער חפוז, כלי לרעת שמכונית אחרת ככר הגיחה מאחוריה. היא קרבה, מחפשת, צוערת הישר אל הקבר הטרי. יש שם ספסל קטן, כבית הקברות הזה שהוא נראה כמו גן פורה. נסיתי לצמצם את עצמי שלא יראו אותי. הרמות לכשה צורה של אשה כג'ינס, חולצה קצרת שרוולים, סנדלים. לאור הירח ראיתי את שיערה הבהיר. אחר־ כך, הופיעה רמות שלישית. זה היה כמו בקומריות. אם לא הָייתי הואה את זה – לא הייתי מאַמינה. גם הדמות השלישית היתה אשת. שיער קצר, אולי לכן נראתה לי מרתוק כגבר היו לה גם כתפיים רחבות, שהטעו אותי, על־פי האפנה האחרונה, אכל, אני מצאתי את עצמי נקלעת למערכה האחרונה של הטראגריה. אל החלס הקומי. (צחקה והשתעלה שעה ארוכה). אני צריכה לס־ פר לך עכשיו שגם שתי האחרות כאו, כמוני, באותה מטרה... אכל האחת הביאה אקרה והשניה סכין גלוחז אני צריכה לספר לך איך התבוננו אחת בשניה, לאור הירח והמסכות הדרמטיות שהכמאי ושמו מציאות הניה על פנינו, בתפקיר האתרון שהועיד לנו, ללכת בעקד בות הנמר שלנו. המסכות האלה נפלו ואנחנו שלושתנו התפתלנו על החול במין היסטריה של צחוק מטורפת עד שהגיעו השומרים של הכפר וכמעט ירו לעברינו...

גליה צחקה ער שרומה היה לה שהיא מכחילה מתוסר אוויר. רס כשחזרה אליה נשימתה, ציטטה לחי ברתה פתגם חכשי: אל תתלונן על כך שאלוהים יצר את תנמר. תשמח שלא עשה לו כנפיים",

Blacaio 42

הורוסקופ

תחוית לשבוע שבין 25.4 ל-1.5 שור (20 באפרול עד 20 במאי)

צורבו דווקא לותמודד עם חפר

השבוע נחת עליכם השראה מילוקומיה, אנל

תאומים (12 במאי עד 20 ביוני) ישון בעיות שתצעוכנו לחתמודר איתם מחיו יחשי האנוש יכול לחיות שהתבששו לחיום וח מהחלק שאתם צרובים למלא, אכל אל חקו לעוור: שימו לב אם איוכם מתייווסים בים כאל מוכן מאלון

בייתוד כשגילו את האקרת...

43 BIDEDID

והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

חכפר. לפי אותו מקור קיבלו

חיילים מזויינים. אנשי הכסר נוקייב, יחד עם המשטרה הפר-

רית, נכנסר בקרב יריות עם הדר יילים דויםראליים והצלידו אחר

כמה שעות להדוף את חישרא־

הרדיו הערכי אומר, שלא

אמש בפעולה משטרתית גרולה החיפושים.

של סוחרים, אנשי .הבורסה" .מלכים" אנגליים ורובלים רוסי-

הודעה דחובה

יה שחוברי, וחיפי רצוויהן

המשך אספה המשהלנית והתשלם באולם מבכר אש המחרבו, בינים שלישי בנוצרו בשתה בבורב בירות ולכן המשחלנים בירות ולכן המשחלנים בשקרה ולא יהות במש חברם הפנין היוניים אספה שורה בשנה פילוים במשום המאור הפנין היוניים אספה שורה בשנה פילוים במשום הראור הרינינא בה להברך המשחקו, שמור שכל הומות אישות הרינינא בה להברך המשחקו, שמור שכל הומות אישות באו דרינים

של מוחרי נעלים קיד

חמובירות.

נגד המסתר חבלתי חיקי בזהב,

ונגת הנטדים

שעות רצוסות.

ירוע על מסטר האכירות של שני

הצדרים. מקורות ישראליים אינם

החיילים גם חיסוי אש משתי סירות על הבנרת שבתוכן ישבר

רדיו דמשק הודיע הבוקר, | גב והתקיפו בנשק אוטומטי את כי מאה חיילים ישראליים נכנמו אמש לכסר נוקייב צפונית לעין

תגבורת לרצועת עזה

על הכאת תגכורת מצריר גדולה, תיל שריון ואנשים, לאוור הגבול הודיע העתון הירדני .אל ג'וירה" כגליונו מאתמול בהבלי טה רכה בעמוד הראשון.

לפי אותו מקור, קיכל כאילו המטה המצרי יריעות על ריכווים ישראליים לאורך קוי שכיחת הני סק וכתגופה על כך שלח מיר תגכורת צבא לרצועת עוה.

צרפת מתנגדת לחלוקת אזור

הציר הצרפתי ברבת-עמון הגיש תזכור למשרר החוץ חיי רדני כו הביע דעתו, כי על עבר היררן להתנגד לחלוקת השטח באזור לטרון בין ישראל

נודע כי פעולה מדינית זו מצד הצירות הצרפתית כאה בעקבות פניה מצר המנזר הטרי פיסטי לצרפתים.

כידי ישראל ואינן מעוכרות המנזר עצמו נמצא כשטח חמוחוק כירי הלגיון. המכור רוצה שהאר-מות יעברו לרשות עבר היררו ואו יוכלו לעברו.

המורי כאוים, הוכיד אמש בנאומו כמועצת הכטחון בפעם הר את האפשרות של הסכם שלום בין ישראל לסוריה חורו טען, כי האיוור המפורו אינו שטח של ישראל וחסביר כי מאשר ייותם הסכם של שלום בין ישואל ומוה ריה, תעמור על כך סוריה שהארי זור המפורו יצורף לשכחה מאחר שהוא נכבש על ירה רק בהסכם שביתח־הנשק חסכימה סוריה שהאיזור יחיה מפורז...

មកេខ១០ 44

האזור שאינו כה מפורו

שושר ישראלי בודק את רשיונות הכניסה לאזור המפורו בנבול הסורי. מועצת הבשחון אומרת היום לברוק את זכות הריבונות באזור זת. או מחר ועדה מיוחרת שתרון

זהב ברבע מיליון ל"י הוקפא

כמות זהב בשווו של כרבע | לשעבר וכו', שהורכנה מראש. | ים, שני הסוגים האחרונים ככמור מיליון ליי נתגלתה וחוקפאה לא אירעו אינצידנטים תוך כדי

ות גרולות. כס"ה נתגלו כ-1500 מטבעות זהכ מכל הסוגים. מלבד מטילי זהב נתגלו כין ברצעו כ-50 חיפושים בכתים השאר מטבעות זהב של מרקים המחלקה הכלכלית של המ־ שטרה פעלה במשך ליל אמש גם פרפיים. המעולה נמשכה כ-12 גרמניים, פזות מקטיקניות, ריא־ בשטחים אחרים, בפרט נגד מב־ לים פרסיים, מלכים" אוסטרלי־ החיפושים נערכו ע"י חוליות ים ו-מלכות" אנגליות. דולרים; ריחי מזון לקראת החג. שוטרים מהמחלקה הכלכלית של שילינגים אוסטריים, גפוליאונים המקרה הראשון של החרמת משטרת מחוז ת"א לפי רשימה וכמות גדולה), לירות תורכיות,

מכתית בה הוברה מזון לא חוקי היה אמש ליר גשר ראשיפינה בת"א. תיתה זו מכונית צבאית שנעצרה על נהגה לאחר שנמצאו כה על, 6 תרנגולות וכמות של

כן נעצרו כ-7 אנשים על הפקעה, העלמה וסמסרות, בין הנעצרים בעל בית מלאכה שיי-צר לרברי המשטרה מקררי לוקי סוס: בעל חנות לענלות ילדים שטירב למכור עגלהן אדם שברי שותו נמצאו 80 ביצים.

סופות

מתחוללים עכשיו בארצות שוי נות של המזרח התיכון, רבר נדיר ביותר בעונה זו. כלבנון נחרגו 6 אנשים ורכים אחרים נפצעו כתוצאה ממפולות שנגרמו עדי

כחלקים שונים של הארץ שגרמו גם לנוקים כמחנות העולים.

בחורה סימסמית שינהיות בת או בישתח כל שיורים לנטינת לעורה פקוצה תכיר בחור עד כל כל למנות תובי ליות מקוד לשירוכים שחור הלכי אות מיש לשירוכים שחור הלכי אות מיש לשירוכים שחור אל אנו

בשבוע הבא במשמרות

בוע הבא העבורה במשמרות תבוקר והערב כדי להקטין את הקשיים באסמקת החשמל. חק שיים נוצרו עקב קוקול ננימון חשמלי ועקב העומם התלך תר

שר הרתות מנע המרמת הבשר חבשר שתגיע להג דבוהו מאר

מציינים כי בזמן האורון שוררת מתיחות רבה בין של הדי תות ותרבנות הראשית, הרבנות סבורה פי הממכויות בענייני הח נתונות בסמכויותיה": היחסים החמירו בשל כדה הרבנים נגר ניום חבנות: של הד

תוח ששהה בחריל בשעה מרסום בישראל יורו אתמל ושמים 265 תכניות

בתעשיה רק לילה בחלק גרול של מפעלי תתעשיה תוספק למשך כל הער

הנגי מעונינת לחכיר בחורת בויל 26–43 מבית מוב, בילת הקי כלה, דתית, הומעת מונה רצי

עם דירה, בשביל אף

דממרת נשוארן

הוא דתי, פודרני, מסודר וכקל

השכלה בכוחה. בהצעות רציניו לכתוב : מיא ת. ד. 2016 423 7123

בהצעות חברת החשמל לתיקו המצב כרי לאפשר אספקת ורם חשמלי למפעלי התעשה והחפל אות גם לחבא.

חברת החשמל תציעה לתי עשיינים בתור אלמרשיבה לסי גור את מפעליתם בשבוע והג ולוקף את האבשהו על חשבון

מגע הטרפת

מספר רבנים התבנסו לפני

כמה ימים ותבעו מהיכנות הא" שית להוציא כרוו נגר הכשר הדבר נורע לשר הדתות הרב מי מון שיצא בלתתקפת נגד", הא הוהיר את הרבנים: שיוציא כרוו נגרי אם יטרים: את הנשר, הדג מימון הודיע שערך מקייה שלנד סית נוספת עם הרבנות כבואנום איירט והכריע לפוכת כשות הכשר. הרבנות הראשית קיבלה

לא פחות מ-265 חפנית היגשו בהחשית לקבר וראל 15 מכניות הגיעו ל-15 ארצות ו-70 אור ימלים ושלאלי

לכן לא מקרה הוא שאופנה המעוצכת מנקורת מר

קח את כנדי ,פיצי", החל מחיפה כצפון וכלה בכאר

נשנת העשרים לחייהן ועד נשים כנות שלושים ארכ

ישמות פיני שעות בו-בים והיובניות הכלו במשו חוש ודי

תל־אביב: כיכר חמדינח 36,

דניפי פיצי:

כיכר המדינה 52, פיצי מצקין, דיזנגוף 101 חולון: סוקולוב 91, פתח־תקווה: רוטשילד 77, ירושלים: יפו 47<u>,</u> ירושלים: בן חלל 5, חיפה: הנביאים 20, קרית מוצקין: השופטים 10 נתניה: סמילנטקי 12. רעננת: אתוזת 125 (פסז'), חדרת: פיאצה,

.216863 טל: 216863 טל. 452822. טל. 246111, 231680. .855189 טל. י טל. 914983. .02-223908 .bo .02-221299 טל. .04-668748 טל. 732356-04. 053-28706 كاد .052-452521 טל. טל. 78522 785.

.057-76277

מדור פרסומי מל, 439456 ,439274

זאב ויזל

באר:שבע: הדסה 68/16 (פסג' פאר),

יוצא מן הכלל. דגמי קיץ 87: באירוסה - בישראל קיץ 86: צו של נוחות ופרקסיות הלקוחות מתרחבת מחנות פיצי מוכרת השנה בארץ את הרגמים החרישים ביותר,

פיצי - אונונו דעונונו

אלה הא פונה ילדות וכנות טמש־עשרה, דרך נשים עלוים אמור, ירוק, ארום, צהוב, כתום - כל צבעי הקיץ

אופנה כפעולה היא ההגדרה המתאימה ביותר הסד ודינמי, המתאים לאורח החיים התכליתי של המאה יינס של פיצי שכבש לו קהל מעריצים נלי - ה־20. לבוש שהוא לא מחויים מרי ולא "זרוק" מרי ולא אמחד של פיצי – בגוד כסיסי פשוט ונוח, ללא הצטד השתרון לכל אלו המחפשות תמיר את הלכוש הקליל

פינישנה" את למערך ארצי של 13 חנויות המשוור אלו שימכרו באירופה בקין 8. הקר השובב - המציע חליפות מיני מפוספסות (ארום לכן, כחול לכן, ירוק לכן), שמלות גופיה הרוקות יתר נוסף של פיצי היא שבכת האוכלוסיה הרחכה . ללא שרוולים, שמלות מיני בהרקסים ושלובי צבעים

ולוונזים. . על החולצות יש הרבה היפסים שובבים, וכן נמכי אפנה פיצי מלקישה אורון כמהאה עליין, קופצני רות אף חולצות בחויות קצרצרות וחשופות.

קו אחר הוא הקו ה.כוגר" והסקטי ביותר. חולצות וגופיות צמודות עם מחשופים רחכים, חצאית עם שס־ כל גילגוליו האפשריים: שנים שלושה סוגי ג'ינס, לק עליון של מכנס המחובר לג'ינס בגוון שונה, וכמובו אף מכנסי ג'ינס בווריאציות שונות וצמורות לגוף, לכל אלה מותאמות חולצות מג'ינס או משולכי ג'ינס וטריקו כגווני לכן, צהוכ או כתום, מי שרוצה ואוהכת יכולה אף להשלים את המראה עם מותנית ג'ינס מקושטת

העקרון ברגמים הואנ שכל פריט משתלב עכו פריט הגל החרש שמכינת לנו -פיצי לקנץ 186 קרנכל של ברים וצבעים במחירים סבירים להללללטסט

ב בארץ בזמן קצר יחסית. הסיבה לכך נובעת מהקו מבוגר מרי ולא צעיר מרי בריוק באמצע. זהו בעצם עים עמוקים ובעיקר ג'ינס. כפיצי יש ג'ינס בשפע, על לצעות מיותרת, שבו משולבים אפקטים והרפסים והלא־מחייב שיכול להתאים כמעט לכל הזרמנות ללא במצאיות עם שטע עמוק בחזית, חצאית המורכבת מחד

ברשי כיס צכעוניים.

אחר, וניתן לרכשם כמערכת שלמה או כפריט בורר.

מדור פרטומי לאריזה ואחסנה

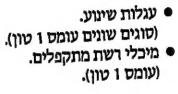
איבות "בחול-לבו" ב..מעגל" גל" היא גמישות. היכולת לתכנן ולהתאים ללקוח מוצרי אחסנה ושינוע מתותכמים בעלי כושר ניי־ דות גבוהה, כושר התקפלות וחלקי תילוף זמינים. הלקוח נהנה ממוצר מושלם מבית -מטגל". את מוצרי "מטגל" – החל מענלות שינוע, מיכלי רשת מתקבלים, סלי תצוגה ועוד מוצרים רכים אח

רים ניתן למצוא ברשתות השיווק: קו־אופ. שופר־ סל, המשביר ואגודות צרכניות השונות. כמו כן מספקת "מטגל" ציוד לחדרי אוכל בקיבוצים, מכב" סות, בתי מלון ועוד. מיתקני שינוע ועגלות מצר־ כים המוכרים יותר כמתקני ההיפר שוק, גבנו ע"י מטגל" ברב מכר החדש שנחוך ע"י תורבה. "התק נה זו - אומר בני ליטמן מנכ"ל -מטגל". היוותה

REWIN KINDER I WELLE EU ET

- סלי תצוגה.
- םשטחי שינוע. עגלות שרות.
- ציוד למחסנים, בתי־חולים, מפעלים וכד'.
- ציוד למכבסות, בתי־מלון, היפר-שוקים וסופרימרקטים.
 - ציוד לחדרי אוכל בקיבוצים.

מיכלי רשת מתקפלים, בכדלים שונים -עומס נשיאה – 300, 800, 1200 ק"ג.

מטגל – אור יהודה 60200, טל. 354972-03

את נולת הכותרת לאחר שבנינו בכל הארץ בכזו סניפי היפר שוק, ציוד שינוע ואחסנה משוכל העומד לרשות קחל הקונים". בנוסף לכן נוה החברה את היבות התצוגה הנאות ומיכלי ושו המפוזרים ברתבי ה-היפר".

ב-מטול" מתכונים עתה ייצור עגלות חדשיות התברה משווקת עגלות שירות לטופרמיקטים מחברת "בוקו" הסקוטית. בימים אלה קיבלה ושי ון לייצור מקומי של עגלות אלה מהחברה מחול וכעת החלו בתיכנון ע"י חברת בת במטול שומוי ות בע"מ. התיכנון, אומר בני, ליוצר את עולות בי קו" בארץ וכך נשלים את מערך המוצרים שלוו אשר יקיף את מיכלול שירותי האתשנה והשינת

יותר אטמושמירה-בשבמוספירה

טכנוספירה העוסקת בציוד, ריהוט, ואיחטו לתנויות, מפעלים ותערוכות מציעה לחוג לקוחר תיה שיטת תצוגה חדשה ומהפכנית של חבת OPTO SYSTEM INTERNATIONAL. השיטה החדשנית המשווקת ב-40 מדינות בוחני העולם, ניתן היום למצוא גם בישראל. היא נועה לפתור בעיות איחסון ותצוגה לכל עופי המסחר. תעשייה, מחסנים ותערוכות ויחודה הוא במודול ריות המאפשרת אין סוף של שימושים חוזרים וש־ נים ללא כלאי בשל חאיכות הגבוהה של חלקי ה OPTO. השיטה מורכבת ממחברי צוות, מוצי רשת. עץ וזכוכית המאפשרים מספר רב של מעוני תצונה בעיצוב מקורי ופונקציונלי. מעתה ופחו בפני המעצבים והארכיטקטים עולם המאפשר עי צוב מודרני חדשני, עם דגש מיוחד לאפשרויות עי צוב בבתי הכלבו, ענפי מסחר ובעיקר בתי אומה. לבעלי חנויות מציעים בטכנוספירה – תננון ועיצוב התנויות, ע"י התאמה מיוחדת למוצר המ שווק. ליצרנים מציעים שיטה חסכונית וזולה לפת TRICLAMP רון בעיות האיחסון ע"י שימוש

של OPTO. למציגים בתערוכה מאפשרים השכחו הציוד עם אפשרות הרכבה ופירוק ע"י וציני טכי

בטכנוספירה שברחוב בן יהודה 126 טל. 229690, ניתן למצוא מגוון רחב בשלל צבעים אר פותיים של מערכות תצונה מזכוכית בטחון, מתקני תליה ניידים וקבועים, דלפקים מזכוכיה כטחון. מתקני תצונה, דלפקים מאלומיניום ושאר הציוד הנחוץ לקידום המכירות.

"משכל" מתוצרת "ליעד אלקטדוניקה" תפישה חדשה בתחום השקילה

ה-משכל" תוכנן להוות פתרון יעיל וזול לכל המגוון הרחב של היישומים בתחום השקילה האלקטרווייו במנזרי התעשיה והחקלאות. ביטוד החפישה עומד תכנון מודולרי של החומרה ופיתוח ספריה עשירה של חבילות תכוה ליישומים השונים. כיום, לאחר עשרות התקנות, ניתן להתאים לכל לקוח את ה-חליפה" תמתאימה לצרכיו במחירים תחרותיים ועם אופציה לתוטפות והרחבות בעתיד.

נציג מספר ושומים אפשריים אופינוים: שקילה במשטח שקילה/ מיכל יחוד עם אפשרות הרחבה לטיפול עד 8 משטחים ★ הדפטת תעודות קבלה/ משלוח/ דוחות/ תוויות, הכללת שמות וקודי מוצרים, לקוחה. ספקים וכד' בתעודה בנוסף לנחוני המשקל. ניתן להפיק דוחות טיבום תקופתיים לפי מתבים שינים

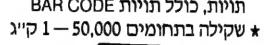
העברת נתונים מצטברים על קו תקשורת למחשב הארגון לפי בקשה. א הוספת מודולים של בניסות ויציאות פיקוד

מערכות ההונת. * בקרה על תחלוכים הכוללים מינון של תומרים שונים למי משקל למיכל שקילה תוך בקרה על מערכות החונה, הערבול

וחריקון. א שקילה ועך ביצוע שינוע אוטומטי של המוצרים הנשקלים. א הקמת מערכים שלמים של מערכות משכל, * המבצעות שקילה/ בקרת תהליך והקשורות כולו על קו תקשורת יחוד למושב מרכוי (אפשר: IBM/PC) המזין להן נתונים ובחווף עמדת בקרה ודיווח מרכוית למערך כולו

לשקול ולהחליט מישהל מערכת שקילה לכל יישום ליעד אלקטורניקה ⋆ השתלבות במערך השינוע והאריזה

- ★ שקילה תוך כדי תנועה, מילוי ומינון
- ★ פיקוד על ברזים וסולונואידים
- ★ חיבור למגוון מדפסות לצורך הפקת תויות, כולל תויות BAR CODE

טל 919381-5 טל

כל הטיולים מיועדים לכל קוראי "מעריב" – ללא תשלום דמי־חבר

כל פתרונות האחסון

והתצוגה משיטת

OPTO-SYSTEMS

מדור פרסומי לאריזה ואחסניה

שיטת האחסון והתצוגה

המתקדמת והבטוחה בעולם

סכנים פרוד בן יהודה 126 ת"א טל. 229690 ני

ספרד ם פורטוגל ם צרפת ם בריטניה ם יוגוסלביה ם יוון ם הונגריה ם אוסטריה ם קניה ם מצרים ם דרום־אמריקה ם הודו ונפאל ם המזרח הרחוק □ תורכיה ם טיולים לשוחרי אמנות ם טיולים מיוחדים לחובבי טבע.

וכמובן – גם הרבה טיולים וחופשות בארץ.

פרטים: מועדון מטיילי מעריב" מערכת מעריב" רח' קרנ'יבך 2 חל'אביב (טר' 39207)